Translated from English to Telugu - www.onlinedoctranslator.com

ఈరోజు చర్చి భ్యాసాలు

వారేనా

సంప్రదాయమా లేక గ్రంథమా?

రాండోల్ఫ్ డన్

ఇంటర్నేషనల్ బైబిల్ నాలెడ్జ్ ఇన్స్టిట్యూట్

ఇంటర్నేషనల్ బైబిల్ నాలెడ్జ్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఈ పాఠాలలో లేదా మరేదైనా మూలం నుండి చెప్పబడిన వాటి యొక్క ఖచ్చితత్వాన్ని గుర్తించడానికి మీరు మీ బైబిల్‌ను అధ్యయనం చేయాలని మేము సిఫార్సు చేస్తున్నాము. ఇంటర్నేషనల్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ బైబిల్ నాలెడ్జ్ (IBKI) పాఠాలలో సమర్పించబడిన "వ్యాఖ్యలు" రచయితలు లేదా కంపైలర్‌ల అభిప్రాయాలు. అభిప్రాయాలు తరచుగా ఆడియో, వీడియో మరియు ప్రింట్ పాఠాలు, అలాగే బైబిల్ వ్యాఖ్యానాలలో తమ మార్గాన్ని కనుగొంటాయి; మరియు, బోధకులు, మంత్రులు, పాస్టర్లు, పూజారులు లేదా రబ్బీల బోధనలలో. దేవుని చిత్తాన్ని వెతకడం, తెలుసుకోవడం మరియు చేయడం మీ బాధ్యత కాబట్టి మీరు వీటి యొక్క అన్ని వ్యాఖ్యలు, అభిప్రాయాలు మరియు బోధనలను ఎల్లప్పుడూ ధృవీకరించాలి. ఏదైనా బోధన యొక్క సత్యాన్ని తనిఖీ చేయడానికి, వివిధ బైబిల్ అనువాదాలను చదవండి, తెలియని పదాలు లేదా పదబంధాల అర్థాన్ని తెలుసుకోవడానికి బైబిల్ నిఘంటువులను మరియు నిఘంటువులను సంప్రదించండి. ఏదైనా నిఘంటువు నిర్వచనాలతో జాగ్రత్తగా ఉండండి, ఎందుకంటే నిఘంటువులు అసలు భాష నుండి ప్రస్తుత వాడుక వరకు పదాలు మరియు పదబంధాల అర్థాన్ని ఇస్తాయి. పదాలు మరియు పదబంధాల అర్థం కూడా కాలక్రమేణా మారుతుంది. అలాగే, అనేక గ్రీకు పదాలను ఒక పదంలోకి అనువదించవచ్చు, ఇది అసలు అర్థాన్ని వక్రీకరించవచ్చు.

బైబిల్లో వ్రాయబడినట్లుగా తన పవిత్ర వాక్యం నుండి మీతో మాట్లాడటానికి దేవుడు అనుమతించండి. IBKI మార్పు లేదా ఛార్జీ లేకుండా పూర్తిగా పాఠాలను వాణిజ్యేతర ప్రయోజనాల కోసం డౌన్‌లోడ్ చేయడానికి మరియు పునరుత్పత్తి చేయడానికి అనుమతిని మంజూరు చేస్తుంది.

ఇంటర్నేషనల్ బైబిల్ నాలెడ్జ్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఒక గుర్తింపు పొందిన సంస్థ కాదు.

రాండోల్ఫ్ డన్, అధ్యక్షుడు
రాబర్ట్ శాంటియాగో, డీన్
మా వెబ్‌సైట్ Thebibleway.net
ని సందర్శించండి vinay_coc@rediffmail.com

Today’s Church Practices	నేటి చర్చి పద్ధతులు
Are They Tradition or Scripture?	**అవి సంప్రదాయమా లేక గ్రంథమా?**
Introduction	**పరిచయం**
Perhaps most of us have heard statements such as "The Worship Service" was dull, boring, impractical, and irrelevant, orchestrated and doesn't meet my needs. They have become frustrated and apathetic while others are satisfied. Since the resurrection of Christ many "learned men / Bible Scholars" have translated and interpreted the available manuscripts of the Gospels and Epistles. For years the kings and religious leaders allowed only a select few to have access to them. As years passed several earlier manuscripts were	బహుశా మనలో చాలా మంది "ది వర్షిప్ సర్వీస్" వంటి ప్రకటనలను విని ఉంటారు, ఇది నీరసమైనది, విసుగు పుట్టించేది, ఆచరణాత్మకమైనది కాదు మరియు అసంబద్ధం, ఆర్కెస్ట్రేటెడ్ మరియు నా అవసరాలను తీర్చలేదు. వారు నిరాశ మరియు ఉదాసీనంగా మారారు, ఇతరులు సంతృప్తి చెందారు.

discovered producing different translations, mistranslations and biased interpretations.

The teachings and practices presented in this booklet are the personal understandings, interpretations, by the authors which include disagreements between them as to meanings. The compiler does not endorse their opinions but presents them for comparison to the Bible, evaluation and interpretation based upon personal understanding of the scriptures.

Interpretations of teachings are not facts as is the Gospel. Therefore, differing interpretations can be held. An open mind is needed to examine interpretations and practices, to measure them against the Bible.

Is My Church Really A New Testament Church?"
Will The Real Heretics Please Stand Up?
Pagan Christianity? Exploring The Roots Of Our Church Practices
Where Did The Christian Sermon Come From?
Concerns about House/ Small Churches

Note; Page references (xx) refer to the books page number while subscripts y refers to footnotes within chapters. My comments are identified as.

Is My Church Really A New Testament Church?

In his paper Darryl M. Erkel states: "Many churches claim to base all that they do upon the New Testament, but the sad fact is that most churches claiming to be "evangelical" practice very little of what the Scriptures have patterned for local assemblies." Consider his following questions:

1. The New Testament teaches that the local church is to be pastored and taught by a plurality of scripturally qualified men known as elders (Acts 20:17,28; 1 Thessalonians 5:12-13; 1 Timothy 5:17; Hebrews 13:17; James 5:14; 1 Peter 5:1-4).

   This being true, why are most of our churches only pastored by one man (i.e., "the pastor")? Why do so many churches today divide their leadership into a hierarchy of "senior pastor," "associate pastor," and "board of elders" - particularly when the New Testament makes no such distinctions among congregational leaders?

2. The New Testament teaches that church shepherds are to arise from the church's own rank and assembly (Acts 14:23; 2 Timothy 2:2; Titus 1:5).

   This being true, why do our churches always look for potential pastors outside of their present congregations? Why aren't our churches raising and training their own men for pastoral leadership? Is our current practice of forming a "pastoral search

క్రీస్తు పునరుత్థానం నుండి చాలా మంది "నేర్చుకొన్న పురుషులు / బైబిల్ పండితులు" సువార్తలు మరియు ఉపదేశాల యొక్క అందుబాటులో ఉన్న మాన్యుస్క్రిప్ట్‌లను అనువదించారు మరియు అర్థం చేసుకున్నారు. కొన్నేళ్లుగా రాజులు మరియు మత పెద్దలు ఎంపిక చేసిన కొందరికి మాత్రమే ప్రవేశం కల్పించారు. సంవత్సరాలు గడిచేకొద్దీ అనేక మునుపటి మాన్యుస్క్రిప్ట్‌లు విభిన్న అనువాదాలు, తప్పుడు అనువాదాలు మరియు పక్షపాత వివరణలను ఉత్పత్తి చేస్తూ కనుగొనబడ్డాయి.

ఈ బుక్‌లెట్‌లో సమర్పించబడిన బోధనలు మరియు అభ్యాసాలు రచయితల వ్యక్తిగత అవగాహనలు, వివరణలు, ఇందులో అర్థాల విషయంలో వారి మధ్య విభేదాలు ఉన్నాయి. కంపైలర్ వారి అభిప్రాయాలను ఆమోదించలేదు కానీ బైబిల్‌తో పోల్చడం, మూల్యాంకనం మరియు లేఖనాల వ్యక్తిగత అవగాహన ఆధారంగా వ్యాఖ్యానం కోసం వాటిని అందజేస్తారు.

బోధనల వివరణలు సువార్త వలె వాస్తవాలు కావు. అందువల్ల, భిన్నమైన వివరణలు ఉండవచ్చు. వివరణలు మరియు అభ్యాసాలను పరిశీలించడానికి, వాటిని బైబిల్‌కు వ్యతిరేకంగా కొలవడానికి ఓపెన్ మైండ్ అవసరం.

నా చర్చి నిజంగా కొత్త నిబంధన చర్చినా?"
నిజమైన మతోన్మాదులు దయచేసి నిలబడతారా?
అన్యమత క్రైస్తవం? మా చర్చి అభ్యాసాల మూలాలను అన్వేషించడం
క్రైస్తవ ప్రసంగం ఎక్కడ నుండి వచ్చింది?
ఇల్లు/ చిన్న చర్చిల గురించి ఆందోళనలు

గమనిక; పేజీ సూచనలు (xx) పుస్తకాల పేజీ సంఖ్యను సూచిస్తాయి, అయితే సబ్‌స్క్రిప్ట్‌లు y అధ్యాయాలలో ఫుట్‌నోట్‌లను సూచిస్తాయి. నా వ్యాఖ్యలు గా గుర్తించబడ్డాయి.

నా చర్చి నిజంగా కొత్త నిబంధన చర్చినా?

డారిల్ ఎమ్. ఎర్కెల్ తన పేపర్‌లో ఇలా పేర్కొన్నాడు: "చాలా చర్చిలు తాము చేసేదంతా కొత్త నిబంధనపై ఆధారపడి ఉన్నాయని చెప్పుకుంటారు, అయితే విచారకరమైన వాస్తవం ఏమిటంటే, "సువార్త" అని చెప్పుకునే చాలా చర్చిలు స్థానిక సమావేశాల కోసం లేఖనాలు రూపొందించిన వాటిలో చాలా తక్కువగానే ఆచరిస్తాయి. ." అతని క్రింది ప్రశ్నలను పరిగణించండి:

10. స్థానిక చర్చి పెద్దలు అని పిలువబడే అనేక మంది లేఖనాల అర్హత కలిగిన పురుషులచే పాస్టర్ చేయబడాలని మరియు బోధించాలని కొత్త నిబంధన బోధిస్తుంది (అపొస్తలుల కార్యములు 20:17,28; 1 థెస్సలొనీకయులు 5:12-13; 1 తిమోతి

committee" based on Scripture or the traditions of men?

3. The New Testament teaches that the congregational meeting is to be a place where Christians exercise their spiritual gifts and encourage one another to love and good deeds (Romans 12:6-8; 1 Corinthians 12:4-14; 14:12,26; Colossians 3:16; Hebrews 10:24-25; 1 Peter 4:10-11).

   This being true, why do most of us not say or do anything within the church service? Why is coming to church primarily a spectator event instead of a participating event? Why have we placed our responsibility of mutual edification and ministry into the hands of professional clergymen?

4. The New Testament teaches that the local church is to be edified and ministered to by all the members present - "for the body is not one member, but many" (1 Corinthians 12:14; cf. 14:12,26-31; Ephesians 4:16).

   This being true, why do our church services focus on only one part of the body (i.e., "the pastor")? Where, in the New Testament, is it taught that one's man ministry or sermon is to be the focal-point of church gatherings?

5. The New Testament teaches that every Christian is a minister [*diakonos*] and priest before God (1Peter 2:5,9; Revelation 1:6).

   This being true, why do we continue to make such distinctions as "clergy" and "laity"? On what scriptural basis do we divide the body of Christ into two classes of people: "clergy" and "laity"? Moreover, if every Christian is a minister, why are we not allowed to minister to one another within the church service?

6. The New Testament records examples where the Lord's Supper was a full-on meal within the context of joyous, brotherly fellowship (Acts 2:46; 1 Corinthians 10:16-22; 11:18-34).

   This being true, why have we turned the Lord's Supper into an elaborate and even mystical ritual? Why is our current practice of the Lord's Supper more like a funeral than a festival? Why do we believe that only the "ordained" clergy have the right to "administer the sacraments" when the New Testament does not teach this?

5:17; హెబ్రీయులు 13:17 ; జేమ్స్ 5:14; 1 పేతురు 5:1-4).

   ఇది నిజం అయితే, మన చర్చిలలో చాలా వరకు ఒక్క వ్యక్తి (అంటే "పాస్టర్") మాత్రమే ఎందుకు పాస్టర్ చేస్తున్నారు? నేడు చాలా చర్చిలు తమ నాయకత్వాన్ని "సీనియర్ పాస్టర్," "అసోసియేట్ పాస్టర్," మరియు "బోర్డు ఆఫ్ ఎల్డర్స్"గా ఎందుకు విభజిస్తున్నాయి - ప్రత్యేకించి కొత్త నిబంధన సంఘ నాయకుల మధ్య అలాంటి వ్యత్యాసాలు లేనప్పుడు?

11. చర్చి గొర్రెల కాపరులు చర్చి యొక్క సొంత ర్యాంక్ మరియు అసెంబ్లీ నుండి ఉత్పన్నమవుతారని కొత్త నిబంధన బోధిస్తుంది (చట్టాలు 14:23; 2 తిమోతి 2:2; తీతు 1:5).

   ఇది నిజం, మన చర్చిలు తమ ప్రస్తుత సమ్మేళనాల వెలుపల సంభావ్య పాస్టర్ల కోసం ఎందుకు వెతుకుతున్నాయి? మన చర్చిలు మతపరమైన నాయకత్వం కోసం వారి స్వంత పురుషులను ఎందుకు పెంచడం మరియు శిక్షణ ఇవ్వడం లేదు? మన ప్రస్తుత అభ్యాసం "పాస్టోరల్ సెర్చ్ కమిటీ"ని ఏర్పాటు చేయడం స్క్రిప్చర్ లేదా పురుషుల సంప్రదాయాల ఆధారంగా ఉందా?

12. క్రైస్తవులు తమ ఆత్మీయ బహుమతులను ఉపయోగించుకునే మరియు ఒకరినొకరు ప్రేమ మరియు మంచి పనులకు ప్రోత్సహించే ప్రదేశంగా సంఘ కూటం ఉండాలని కొత్త నిబంధన బోధిస్తుంది (రోమన్లు 12:6-8; 1 కొరింథీయులు 12:4-14; 14:12,26; కొలొస్సియన్లు 3:16; హెబ్రీయులు 10:24-25; 1 పేతురు 4:10-11).

   ఇది నిజం అయితే, మనలో చాలామంది చర్చి సేవలో ఎందుకు ఏమీ చెప్పరు లేదా చేయరు? చర్చికి రావడం అనేది పాల్గొనే ఈవెంట్‌కు బదులుగా ప్రేక్షక కార్యక్రమంగా ఎందుకు ఉంది? పరస్పర సవరణ మరియు పరిచర్యకు సంబంధించిన మన బాధ్యతను వృత్తిపరమైన మతాధికారుల చేతుల్లో ఎందుకు ఉంచాము?

13. క్రొత్త నిబంధన స్థానిక చర్చి బోధించబడుతుందని బోధిస్తుంది - "దేహము ఒక అవయవము కాదు, అనేకమైనది" (1 కొరింథీయులు 12:14; cf. 14:12,26-31; ఎఫెసీయులు 4:16).

   ఇది నిజం అయితే, మన చర్చి సేవలు శరీరంలోని ఒక భాగం (అంటే "పాస్టర్")పై మాత్రమే ఎందుకు

7. Jesus taught that His people were not to give or take upon themselves honorific titles which set them apart from the rest of the Christian brotherhood (Matthew 23:6-12; Mark 10:35-45).

   This being true, why do so many church leaders today give themselves such lofty titles as "Reverend," "Minister," "Bishop," "Pastor," "Senior Pastor" [or "Brother"]? Why do they feel it necessary to preface their names with such titles - particularly when the New Testament forbids it?

8. The New Testament teaches that Christians are to practice hospitality towards both fellow believers and outsiders (Matthew 25:34-40; Romans 12:13; 1 Timothy 6:18; Titus 3:8, 14; Hebrews 13:2; 1 Peter 4:9).

   This being true, why do most of us rarely open our homes to others? Why do so many Christians ignore the physical needs of one another? Why is hospitality a forgotten virtue in most churches? With such an evident lack of love and concern towards others, is it any wonder why so many of our churches are cold and dying? [But, hospitality is not restricted to something occurring in one's home.]

9. The early church met almost exclusively in homes as opposed to large, religious edifices (Acts 20:20; Romans 16:5; 1 Corinthians 16:19; Colossians 4:15; Philemon v.2; 2 John v.10). [The practice of meeting in homes was not commanded and may have been all that was available.]

   This being true, why do we feel it necessary to spend large sums of the Lord's money on church buildings and cathedrals which might only be used once or twice a week? Is this being a good steward of the financial resources which God provides? Why do so many churches have a larger budget for building projects, staff salaries, and maintenance than for missions, the poor, and people-oriented ministries? What does this reveal about our priorities?

Erkel concludes: "The truth is, we have inherited traditions and practices within our churches which simply have no basis in the New Testament. Sadly, most of us have never bothered to question or investigate these traditions. But if we are to see genuine church renewal, we must rethink this whole thing called "church" and seek to conform all that we say and do in light of New Testament patterns and principles. [Letters to the seven churches of Asia in Revelation of the Apostle John lets us know that not all patterns and practices of the early churches should be followed.]

దృష్టి సారిస్తాయి? క్రొత్త నిబంధనలో, చర్చి సమావేశాలకు ఒకరి మనిషి పరిచర్య లేదా ఉపన్యాసం కేంద్ర బిందువుగా ఉండాలని ఎక్కడ బోధించబడింది?

14. ప్రతి క్రైస్తవుడు దేవుని యెదుట పరిచారకుడని [డైకోనోస్] మరియు పూజారి అని క్రొత్త నిబంధన బోధిస్తుంది (1 పేతురు 2:5,9; ప్రకటన 1:6).

    ఇది నిజం అయితే, మనం "మతాచార్యులు" మరియు "లౌకికులు" వంటి వ్యత్యాసాలను ఎందుకు కొనసాగిస్తాము? ఏ లేఖనాల ఆధారంగా మనం క్రీస్తు శరీరాన్ని "మతాచార్యులు" మరియు "లౌకికులు" అనే రెండు తరగతులుగా విభజించాము? అంతేకాకుండా, ప్రతి క్రైస్తవుడు పరిచారకుడైతే, చర్చి సేవలో ఒకరికొకరు పరిచర్య చేయడానికి మనం ఎందుకు అనుమతించబడము?

15. సంతోషకరమైన, సహోదర సహవాసం (అపొస్తలుల కార్యములు 2:46; 1 కొరింథీయులు 10:16-22; 11:18-34)లో ప్రభువు రాత్రి భోజనం చేసిన ఉదాహరణలను కొత్త నిబంధన నమోదు చేస్తుంది.

    ఇది నిజం అయితే, మనం ప్రభువు రాత్రి భోజనాన్ని ఎందుకు విస్తృతమైన మరియు ఆధ్యాత్మిక ఆచారంగా మార్చాము? మన ప్రస్తుత ప్రభువు రాత్రి ఆచారం పండుగ కంటే అంత్యక్రియలలా ఎందుకు ఉంది? క్రొత్త నిబంధన దీనిని బోధించనప్పుడు "నిర్మించబడిన" మతాధికారులకు మాత్రమే "సంస్కారాలను నిర్వహించే" హక్కు ఉందని మనం ఎందుకు నమ్ముతున్నాము?

16. యేసు తన ప్రజలు తమకు తాముగా గౌరవప్రదమైన బిరుదులను ఇవ్వకూడదని బోధించాడు, అది వారిని మిగిలిన క్రైస్తవ సోదరుల నుండి వేరుగా ఉంచుతుంది (మత్తయి 23:6-12; మార్కు 10:35-45).

    ఇది నిజం అయితే, నేడు చాలా మంది చర్చి నాయకులు తమకు తాము "రెవరెండ్," "మినిస్టర్," "బిషప్," "పాస్టర్," "సీనియర్ పాస్టర్" [లేదా "బ్రదర్"] వంటి గొప్ప బిరుదులను ఎందుకు పెట్టుకుంటారు? అటువంటి శీర్షికలతో తమ పేర్లను ముందుమాట వేయాల్సిన అవసరం వారికి ఎందుకు అనిపిస్తుంది - ప్రత్యేకించి కొత్త నిబంధన దానిని నిషేధించినప్పుడు?

"Are you ready for the challenge and willing to "put everything to the test and hold fast to that which is true" (1 Thessalonians 5:21; cf. Acts 17:11)? . . . There is a better way!" (www.5solas.org/media.php?id=82)

Will the Real Heretics Please Stand Up?

David Bercot in Will the Real Heretics Please Stand Up? Third Edition, 1989, Scroll Publishing, Amberson, PA examines some teachings in the New Testament that first century Christians believed and practiced. He states "Early Christianity was a revolution that swept through the ancient world like a fire through dry timber. It was a counterculture movement that challenged the pivotal institutions of Roman society. As Tertullian wrote: "Our contest lies against the institutions of our ancestors, against the authority of tradition, against man-made laws, against the reasonings of the worldly wise, against antiquity and against customs." 1 (pg. 25)

Some distinguishing marks of the early faithful followers were:

a. Separation from the world
b. Unconditional love
c. Obedient trust (pg. 15)

"How strange it is, therefore, that the modern evangelical church claims that the Christians of the first few centuries were merely teaching and practicing the culture of the day. That is particularly ironic since the Romans bitterly criticized the Christians for just the opposite - for not following the culture norms of the day." (pg. 25)

Many Christians today appear no different than conservative non-Christians except they attend church regularly. For instance, they:

a. Watch the same entertainment.
b. Are concerned about the same problems of the world.
c. Are just as involved in the world's materialistic pursuits. (pg. 16)

Most of the cultural issues facing the twentieth - century Christians are the very same issues that faced the early church.

a. Divorce
b. Abortion
c. High fashion - low modesty
d. R-rated entertainment
e. Evolution theories
f. Inequality of persons
g. Role of women in religion (pgs. 26-38)

17. క్రైస్తవులు తోటి విశ్వాసులకు మరియు బయటి వ్యక్తులకు ఆతిథ్యం ఇవ్వాలని కొత్త నిబంధన బోధిస్తుంది (మత్తయి 25:34-40; రోమన్లు 12:13; 1 తిమోతి 6:18; తీతు 3:8, 14; హెబ్రీయులు 13:2; 1 పేతురు 4 :9).

    ఇది నిజం అయితే, మనలో చాలామంది మన ఇళ్లను ఇతరులకు ఎందుకు తెరవడం చాలా అరుదు? చాలామంది క్రైస్తవులు ఒకరి భౌతిక అవసరాలను ఎందుకు విస్మరిస్తారు? చాలా చర్చిలలో ఆతిథ్యం ఎందుకు మరచిపోయిన ధర్మం? ఇతరుల పట్ల ఇంత స్పష్టంగా ప్రేమ మరియు శ్రద్ధ లేకపోవడంతో, మన చర్చిల్లో చాలా వరకు ఎందుకు చల్లగా ఉండి చనిపోవడంలో ఆశ్చర్యం ఉందా? [కానీ, ఆతిథ్యం అనేది ఒకరి ఇంట్లో జరిగే వాటికి మాత్రమే పరిమితం కాదు.]

18. ప్రారంభ చర్చి పెద్ద, మతపరమైన భవనాలకు విరుద్ధంగా దాదాపు ప్రత్యేకంగా ఇళ్లలో సమావేశమైంది (చట్టాలు 20:20; రోమన్లు 16:5; 1 కొరింథీయులు 16:19; కొలస్సియన్లు 4:15; ఫిలేమోన్ v.2; 2 జాన్ v.10). [ఇళ్ళలో కలుసుకునే అభ్యాసం ఆదేశించబడలేదు మరియు అందుబాటులో ఉన్నదంతా అయి ఉండవచ్చు.]

    ఇది నిజం అయితే, వారానికి ఒకటి లేదా రెండుసార్లు మాత్రమే ఉపయోగించబడే చర్చి భవనాలు మరియు కేథడ్రల్‌ల కోసం ప్రభువు డబ్బులో పెద్ద మొత్తంలో ఖర్చు చేయడం ఎందుకు అవసరమని మనం భావిస్తున్నాము? దేవుడు అందించే ఆర్థిక వనరులకు ఇది మంచి సారథిగా ఉందా? మిషన్‌లు, పేదలు మరియు ప్రజల-ఆధారిత మంత్రిత్వ శాఖల కంటే చాలా చర్చిలు నిర్మాణ ప్రాజెక్టులు, సిబ్బంది జీతాలు మరియు నిర్వహణ కోసం ఎందుకు ఎక్కువ బడ్జెట్‌ను కలిగి ఉన్నాయి? ఇది మన ప్రాధాన్యతల గురించి ఏమి వెల్లడిస్తుంది?

ఎర్కెల్ ఇలా ముగించాడు: "నిజం ఏమిటంటే, మన చర్చిలలో కొత్త నిబంధనలో ఎటువంటి ఆధారం లేని సంప్రదాయాలు మరియు అభ్యాసాలు మనకు వారసత్వంగా ఉన్నాయి. పాపం, మనలో చాలా మంది ఈ సంప్రదాయాలను ప్రశ్నించడానికి లేదా పరిశోధించడానికి ఎప్పుడూ బాధపడలేదు. కానీ మనం నిజమైన చర్చిని చూడాలంటే పునరుద్ధరణ, "చర్చి" అని పిలువబడే ఈ మొత్తం విషయాన్ని మనం పునరాలోచించాలి మరియు కొత్త నిబంధన నమూనాలు మరియు సూత్రాల వెలుగులో మనం చెప్పే మరియు చేసే ప్రతిదానికీ అనుగుణంగా ఉండాలి. ప్రారంభ

"First century Christians had a completely different set of principles and values as they rejected entertainment, honors and riches as they considered themselves to be sojourners in this world." (pg. 17) "Their lifestyle was their primary means of witnessing." (pg. 39)

The testimony (witnessing) and lifestyle of the early Christians was an absolute surrender made possible by:

1. The supportive role of the church
   The church [those put into Christ by God] is those with whom you constantly associated, who held the same values and attitude and who always encouraged and edified you to remain faithful. They were a disciplined body but they did not attempt to legislate or regulate righteousness. Instead they relied upon sound teaching, example and the transforming power of the Holy Spirit. (pg. 42) Converts must change from within by changing their heart not complying to some rigid requirement. (pg. 43)

   Their leaders called overseers, sentinels, guardians, elders and pastors (shepherds) were from within their local assembly. Their strengths and weaknesses were known by all. These men taught by word and example even before assuming the function of guiding and leading. (pg. 45) Their sole concern was the spiritual well-being of each person within their congregation. In fact, they may have spent their full time performing this most important function. If so, they were probably supported on the same basis as that of the widows and orphans.[9] (pg. 47)

2. The message of the cross - Their most powerful means of evangelizing was their endurance of suffering and death because they refused to deny Christ. (pg.49) Clement wrote that to the average Christian, "The cross might be represented by enduring marriage to an unbelieving spouse, obeying unbelieving parents, or suffering as a slave under a pagan master. All of those situations could entail much emotion and physical suffering; they were rather mild form of the cross for anyone who had already committed himself to endure torture and death for Christ (Rom. 8:17; Rev. 12:11)." (pg. 50)

3. The belief that obedience was a joint venture between man and God - Initially, a new Christian walks closely with God depending on His power. But as time passes, they often begin to pull away from that dependency. (pg. 52) Martin Luther taught that one is totally incapable of doing any good by one's self and that both desire and power to obey God came from Him alone.[15] Early Christians believed just the opposite. Origen wrote "He [God] makes himself known to those who, after doing all that their power

చర్చిల యొక్క అన్ని నమూనాలు మరియు అభ్యాసాలను అనుసరించాలి.]

"మీరు సవాలుకు సిద్ధంగా ఉన్నారా మరియు "అన్నిటినీ పరీక్షించి, సత్యమైన దానిని గట్టిగా పట్టుకోవడానికి" సిద్ధంగా ఉన్నారా? (1 థెస్సలొనీకయులు 5:21; cf. చట్టాలు 17:11) (www.5solas.org/media.php?id=82)

నిజమైన మతోన్మాదులు దయచేసి నిలబడతారా?

డేవిడ్ బెర్కోట్ విల్ ది రియల్ హెరెటిక్స్ ప్లీజ్ స్టాండ్ అప్? మూడవ ఎడిషన్, 1989, స్క్రోల్ పబ్లిషింగ్, అంబర్సన్, PA కొత్త నిబంధనలో మొదటి శతాబ్దపు క్రైస్తవులు విశ్వసించిన మరియు ఆచరించిన కొన్ని బోధనలను పరిశీలిస్తుంది. అతను ఇలా పేర్కొన్నాడు "ప్రారంభ క్రిస్టియానిటీ అనేది పురాతన ప్రపంచాన్ని ఎండిన కలప ద్వారా మంటలాగా చుట్టుముట్టిన విప్లవం. ఇది రోమన్ సమాజంలోని కీలకమైన సంస్థలను సవాలు చేసే ప్రతి-సంస్కృతి ఉద్యమం. టెర్టులియన్ ఇలా వ్రాశాడు: "మా పోటీ మన పూర్వీకుల సంస్థలపై ఉంది, సాంప్రదాయం యొక్క అధికారానికి వ్యతిరేకంగా, మానవ నిర్మిత చట్టాలకు వ్యతిరేకంగా, ప్రాపంచిక జ్ఞానుల వాదనలకు వ్యతిరేకంగా, ప్రాచీనతకు మరియు ఆచారాలకు వ్యతిరేకంగా." 1 (పేజీ. 25)

ప్రారంభ నమ్మకమైన అనుచరుల యొక్క కొన్ని ప్రత్యేక గుర్తులు:

d. ప్రపంచం నుండి వేరు
e. ఏమీ కోరని ప్రేమ
f. విధేయతగల నమ్మకం (పేజీ. 15)

"కాబట్టి, మొదటి కొన్ని శతాబ్దాల క్రైస్తవులు కేవలం ఆనాటి సంస్కృతిని బోధిస్తున్నారని మరియు ఆచరిస్తున్నారని ఆధునిక ఎవాంజెలికల్ చర్చి వాదించడం ఎంత విచిత్రం. రోమన్లు క్రైస్తవులను వ్యతిరేకించినందుకు తీవ్రంగా విమర్శించినందున ఇది చాలా విచిత్రం. ఆనాటి సంస్కృతి నిబంధనలను పాటించడం లేదు." (పేజీ 25)

చాలా మంది క్రైస్తవులు నేడు చర్చికి హాజరవుతారు తప్ప సంప్రదాయవాద క్రైస్తవేతరుల కంటే భిన్నంగా కనిపించరు. ఉదాహరణకు, వారు:

d. అదే వినోదాన్ని చూడండి.
e. ప్రపంచంలోని అదే సమస్యల గురించి ఆందోళన చెందుతున్నారు.

will allow, confesses that they need help from Him.[17] (pg. 53) ["I can do everything through him who gives me strength. (Phil. 4:13)] It is not a onetime request but a continual process. Putting to death our fleshly way is going to hurt, and if we aren't willing to suffer internally, wrestling with our sins, then God isn't going to supply the power (Rom. 8:13; 1 Cor. 9:27).20 (pg. 54) One can easily avoid the pain and suffering if they wish to do so, by denying Christ. But one will endure it by putting their trust in God.21 (pg. 55)

Early Christian writings contradicted my theological beliefs so states David Bercot. He identifies five and provides evidence:

1. What They Believed About Salvation

a. Are we saved by faith alone?

We have been told that "after Constantine corrupted the church, it gradually began to teach that works play a role in our salvation. Fairly typical of the scenario painted is the following passage from Francis Schaeffer's How Should We Live Then? After describing the fall of the Roman Empire and the decline of learning in the west, Scheaffer wrote, 'Thanks to the monks, the Bible was preserved - along with sections of Greek and Latin classics…. Nevertheless, the pristine Christianity set forth in the New Testament gradually became distorted. A Humanistic element was added: Increasingly, the authority of the church took precedence over the teaching of the Bible. And there was an ever-growing emphasis on salvation as resting on man's meriting the merit of Christ, instead of on Christ's work alone.'[1]

"Like Schaeffer, most evangelical writers give the impression that the belief that our own merits and works affect our salvation was something that gradually crept into the church after the time of Constantine and the fall of Rome. But that's not really the case.

"The early Christians universally believed that works or [and] obedience play an essential role in our salvation?" (pg 57) Polycarp wrote "He who raised Him up from the dead will also raise us up - if we do his will and walk in His commandments." (pg. 58) Clement of Alexander wrote, "Whoever obtains [the truth] and distinguishes himself in good works shall gain the prize of everlasting life." Origen, Hippolytus, Cyprian and Lactantius all wrote summarily. (pg. 59)

b. Does This Mean That Christians Earn Their Salvation By Works?

f. ప్రపంచంలోని భౌతికవాద సాధనలలో అంతే నిమగ్నమై ఉన్నారు. (పేజీ 16)

ఇరవయ్యవ శతాబ్దపు క్రైస్తవులు ఎదుర్కొంటున్న అనేక సాంస్కృతిక సమస్యలు ప్రారంభ చర్చిని ఎదుర్కొన్న సమస్యలే.

h. విడాకులు
i. అబార్షన్
j. అధిక ఫ్యాషన్ - తక్కువ నమ్రత
k. R-రేటెడ్ వినోదం
l. పరిణామ సిద్ధాంతాలు
m. వ్యక్తుల అసమానత
n. మతంలో స్త్రీల పాత్ర (పేజీలు 26-38)

"మొదటి శతాబ్దపు క్రైస్తవులు పూర్తిగా భిన్నమైన సూత్రాలు మరియు విలువలను కలిగి ఉన్నారు, ఎందుకంటే వారు ఈ ప్రపంచంలో తమను తాము విదేశీయులుగా భావించి వినోదం, గౌరవాలు మరియు సంపదలను తిరస్కరించారు." (పేజీ. 17) "వారి జీవనశైలి సాక్ష్యమివ్వడానికి వారి ప్రాథమిక సాధనం." (పేజీ 39)

ప్రారంభ క్రైస్తవుల సాక్ష్యం (సాక్ష్యం) మరియు జీవన విధానం దీని ద్వారా సాధ్యమయ్యే సంపూర్ణ లొంగుబాటు:

1. చర్చి యొక్క సహాయక పాత్ర

చర్చి [దేవునిచే క్రీస్తులో ఉంచబడినవారు] మీరు నిరంతరం సహవాసం చేసేవారు, అదే విలువలు మరియు వైఖరిని కలిగి ఉంటారు మరియు విశ్వాసకులుగా ఉండమని మిమ్మల్ని ఎల్లప్పుడూ ప్రోత్సహించేవారు మరియు మెరుగుపరిచారు. వారు క్రమశిక్షణతో కూడిన శరీరం కానీ వారు ధర్మాన్ని శాసనం చేయడానికి లేదా నియంత్రించడానికి ప్రయత్నించలేదు. బదులుగా వారు మంచి బోధన, ఉదాహరణ మరియు పరిశుద్ధాత్మ యొక్క పరివర్తన శక్తిపై ఆధారపడ్డారు. (పేజీ. 42) కొన్ని దృఢమైన అవసరాలకు అనుగుణంగా మారని వారి హృదయాన్ని మార్చుకోవడం ద్వారా మతమార్పిడులు తప్పనిసరిగా లోపలి నుండి మారాలి. (పేజీ. 43)

వారి నాయకులు పర్యవేక్షకులు, సెంటినెల్స్, సంరక్షకులు, పెద్దలు మరియు పాస్టర్లు (గొర్రెల కాపరులు) వారి స్థానిక అసెంబ్లీలో ఉన్నారు. వారి బలాలు మరియు బలహీనతలు అందరికీ తెలుసు. ఈ పురుషులు మార్గనిర్దేశం మరియు నాయకత్వం వహించే ముందు కూడా పదం మరియు ఉదాహరణ ద్వారా బోధించారు. (పేజీ. 45) వారి

No, the early Christians did not teach that we earn salvation by the accumulation of good works. (pg. 60) For instance: Clement of Rome - "[We] are neither justified by ourselves, nor by our wisdom, understanding godliness or works done in holiness of heart; but by that faith through which almighty God has justified all men since the beginning." So also do Polycarp, Barnabas, Justin Martyr and Clement of Alexander state about the same. (pg. 61) c. Are Faith and Works Mutually Exclusively? No, but "Augustine, Luther and other western theologians have convinced us there's an irreconcilable conflict between salvation based on grace and salvation conditioned on works or obedience. They have used a fallacious form of argumentation known as 'false dilemma,' by asserting that there are only two possibilities regarding salvation: it's either (1) a gift from God or (2) it's something we earn by our works. The early Christians would have replied that a gift is no less a gift simply because it's conditioned on obedience." (pg. 62) The early Christians believed that salvation is a gift from God but God gives His gift to whomever He chooses. He chooses to give it to those who love, trust and obey Him. (pg. 62) Simply because a person is selective in his giving, it doesn't change the gift to a wage. (pg. 62) d. Yes, But the Bible Says … • Not everyone who says to me, 'Lord, Lord,' shall enter the kingdom of heaven, but he who does the will of My Father who is in heaven." (Matt. 7:21 • He who endures to the end will be saved. (Matt. 24:13) • All who are in the graves will hear His voice and come forth - those who have done good, to the resurrection of life, and those who have done evil, to the resurrection of condemnation. (John 5:28, 29) • Behold, I am coming quickly, and My reward is with Me, to give to everyone according to his work. (Rev. 22:12) • Take heed to yourself and to the doctrine. Continue in them, for in doing this you will save both yourself and those who hear you. (1 Tim. 4:16) So, the real issue is not a matter of believing the Scriptures, but one of interpreting the Scripture. The Bible says that "by grace you have been saved	సంఘంలోని ప్రతి వ్యక్తి యొక్క ఆధ్యాత్మిక శ్రేయస్సు వారి ఏకైక ఆందోళన. వాస్తవానికి, వారు ఈ అత్యంత ముఖ్యమైన విధిని నిర్వహించడానికి తమ పూర్తి సమయాన్ని వెచ్చించి ఉండవచ్చు. అలా అయితే, వారు బహుశా వితంతువులు మరియు అనాథల మాదిరిగానే మద్దతునిస్తారు.9 (పేజీ. 47) 2. సిలువ సందేశం - సువార్త ప్రకటించడానికి వారి అత్యంత శక్తివంతమైన సాధనం వారు క్రీస్తును తిరస్కరించడానికి నిరాకరించినందున వారు బాధలు మరియు మరణాలను సహించడమే. (pg.49) క్లెమెంట్ ఒక సగటు క్రైస్తవునికి ఇలా వ్రాశాడు, "అవిశ్వాస జీవిత భాగస్వామితో వివాహాన్ని సహించడం, అవిశ్వాస తల్లిదండ్రులకు విధేయత చూపడం లేదా అన్యమత యజమాని కింద బానిసగా బాధపడటం ద్వారా సిలువను సూచించవచ్చు. ఆ పరిస్థితులన్నీ చాలా భావోద్వేగాలను కలిగిస్తాయి మరియు శారీరక బాధలు; క్రీస్తు కోసం హింస మరియు మరణాన్ని భరించడానికి ఇప్పటికే తనను తాను కట్టుబడి ఉన్న ఎవరికైనా అవి సిలువ యొక్క తేలికపాటి రూపం (రోమా. 8:17; ప్రక. 12:11). (పేజీ 50) 3. విధేయత అనేది మనిషి మరియు దేవుని మధ్య ఉమ్మడి వెంచర్ అని నమ్మకం - ప్రారంభంలో, ఒక కొత్త క్రైస్తవుడు అతని శక్తిని బట్టి దేవునితో సన్నిహితంగా నడుస్తాడు. కానీ సమయం గడిచేకొద్దీ, వారు తరచుగా ఆ ఆధారపడటం నుండి వైదొలగడం ప్రారంభిస్తారు. (pg. 52) మార్టిన్ లూథర్ బోధించాడు, ఒక వ్యక్తి తనంతట తానుగా ఏ మంచిని చేయలేడు మరియు దేవునికి విధేయత చూపాలనే కోరిక మరియు శక్తి రెండూ ఆయన నుండి మాత్రమే వచ్చాయని బోధించాడు. ఆరిజెన్ ఇలా వ్రాశాడు "అతను [దేవుడు] తనను తాను తెలియజేసుకుంటాడు, వారి శక్తి అనుమతించేదంతా చేసిన తర్వాత, వారికి అతని నుండి సహాయం అవసరమని ఒప్పుకున్నాడు. (ఫిలి. 4:13)] ఇది ఒక పర్యాయ అభ్యర్థన కాదు కానీ నిరంతర ప్రక్రియ. మన శరీర సంబంధమైన మార్గానికి మరణశిక్ష విధించడం హానికరం, మరియు మనము అంతర్గతంగా బాధపడటానికి ఇష్టపడకపోతే, మన పాపాలతో కుస్తీపడితే, అప్పుడు దేవుడు కాదు' t శక్తిని సరఫరా చేయబోతున్నాడు (రోమా. 8:13; 1 కొరి. 9:27).20 (పేజీ. 54) క్రీస్తును తిరస్కరించడం ద్వారా వారు అలా చేయాలనుకుంటే నొప్పి మరియు బాధలను సులభంగా నివారించవచ్చు. కానీ దేవునిపై

through faith, and that not of yourselves; it is the gift of God, not of works, least anyone should boast." (Eph. 2:8, 9) And yet the Bible also says, "You see that a man is justified by works, and not by faith only" (Jas. 2:24) Our [Christendom in general but specifically Bercot's church] doctrine of salvation accepts that first statement but essentially nullifies the second. The early Christian doctrine of salvation gives equal weight to both. Also, the early Christians didn't believe that man is totally depraved and incapable of doing any good. (pg. 64)

e. Can A Saved Person Be Lost?

Since the early Christians believed that our continued faith and obedience are necessary for salvation, it naturally follows that they believed that a "saved" person could still end up being lost. (pg. 65)

Tertullian (c. 160 - c. 225) wrote, "Some people act as though God were under an obligation to bestow even on the unworthy His intended gift. They turn His liberality into slavery…. For do not many afterwards fall out of grace? Is not this gift taken away from many."[23] Cyprian told his fellow believers; "It is written, 'He who endures to the end, the same shall be saved.' [Matt. 10:22] (pg. 65)

One of the scriptures cited is Hebrews 10:26: "If we deliberately keep on sinning after we have received the knowledge of the truth, no sacrifice for sin is left."

f. The Group That Preached Salvation By Grace Alone

There was a group, the Gnostics, who taught that man was totally depraved and that works play no role in our salvation. They claimed that God had revealed special knowledge to them that the main body of Christians did not have. They believed that God, the creator, was an inferior God, a different God than God the father of Jesus. Therefore, man was created by an inferior God who botched things up and man is inherently depraved as a result. Since man was inherently depraved, God the Son could not have actually become a man. He only took on the appearance of man. [Meaning if He was flesh and blood, He would have not been sinless.] (pg. 66)

The Apostle John said: "Many deceivers have gone out into the world who do not confess Jesus Christ as coming in the flesh. This is a deceiver and an antichrist." (2 John 7) The Gnostics were the ones

నమ్మకం ఉంచడం ద్వారా దానిని సహిస్తారు.21 (పేజీ. 55)

తొలి క్రైస్తవ రచనలు నా వేదాంత విశ్వాసాలకు విరుద్ధంగా ఉన్నాయి కాబట్టి డేవిడ్ బెర్కోట్ పేర్కొన్నాడు. అతను ఐదుగురిని గుర్తించి సాక్ష్యాలను అందించాడు:

1. మోక్షం గురించి వారు ఏమి విశ్వసించారు

a. విశ్వాసం ద్వారానే మనం రక్షింపబడ్డామా?

"కాన్స్టాంటైన్ చర్చిని పాడుచేసిన తర్వాత, మన రక్షణలో రచనలు పాత్ర పోషిస్తాయని అది క్రమంగా బోధించడం ప్రారంభించిందని మాకు చెప్పబడింది. ఫ్రాన్సిస్ స్కాఫెర్ యొక్క ఈ క్రింది భాగం చిత్రీకరించబడిన దృశ్యంలో మనం ఎలా జీవించాలి? పతనం గురించి వివరించిన తర్వాత రోమన్ సామ్రాజ్యం మరియు పశ్చిమంలో నేర్చుకునే క్షీణత, స్కీఫెర్ ఇలా వ్రాశాడు, 'సన్యాసులకు ధన్యవాదాలు, బైబిల్ భద్రపరచబడింది - గ్రీకు మరియు లాటిన్ క్లాసిక్‌ల విభాగాలతో పాటు.... అయినప్పటికీ, కొత్త నిబంధనలో పేర్కొన్న ప్రాచీన క్రైస్తవం క్రమంగా వక్రీకరించబడింది. ఒక మానవీయ మూలకం జోడించబడింది: బైబిల్ బోధనపై చర్చి యొక్క అధికారం ఎక్కువగా ప్రాధాన్యతను సంతరించుకుంది మరియు మోక్షానికి నిరంతరం పెరుగుతున్న ప్రాధాన్యత ఉంది, అలాగే క్రీస్తు యొక్క పనిపై మాత్రమే కాకుండా, మానవుడు క్రీస్తు యొక్క యోగ్యతపై ఆధారపడి ఉంటుంది. '1

"షాఫెర్ లాగా, చాలా మంది ఎవాంజెలికల్ రచయితలు మన స్వంత యోగ్యతలు మరియు రచనలు మన మోక్షాన్ని ప్రభావితం చేస్తాయనే నమ్మకం కాన్స్టాంటైన్ కాలం మరియు రోమ్ పతనం తర్వాత క్రమంగా చర్చిలోకి ప్రవేశించింది. కానీ అది నిజంగా అలా కాదు.

"ప్రారంభ క్రైస్తవులు విశ్వవ్యాప్తంగా పనులు లేదా [మరియు] విధేయత మన రక్షణలో ముఖ్యమైన పాత్ర పోషిస్తుందని విశ్వసించారు?" (pg 57) పాలీకార్ప్ ఇలా వ్రాశాడు "అతన్ని మృతులలో నుండి లేపినవాడు మనలను కూడా లేపుతాడు - మనం ఆయన చిత్తం చేసి ఆయన ఆజ్ఞల ప్రకారం నడుచుకుంటే." (పేజీ. 58) అలెగ్జాండర్ యొక్క క్లెమెంట్ ఇలా వ్రాశాడు, "[సత్యాన్ని] పొంది మంచి పనులలో తనను తాను గుర్తించుకునే వ్యక్తి నిత్యజీవం యొక్క బహుమతిని పొందుతాడు." ఆరిజెన్,

who denied that Christ had come in the flesh. (pg. 67)

2. What They Believed About Predestination and Free will

a. Believers in Free Will

The early Christians were strong believers in free will. For example, Justin Martyr made this argument to the Romans: "We have learned from the prophets, and we hold it to be true that punishment, chastisements and rewards are rendered according to the merit of each man's action. Otherwise, if all things happen by fate, then nothing is in our power. For if it is predestined that one man be good or the other to be evil, then the first is not deserving of praise or the other to be blamed. Unless humans have the power of avoiding evil and choosing good by free choice, they are not accountable for their actions.[2] (pg. 70) These sentiments are echoed by Clement3, Archelaus4, and Methodis5. (pg. 71)

Early Christians based their beliefs upon:

- For God so loved the world that he gave his one and only Son [unique, one and only], that whoever believes in him shall not perish but have eternal life. (John 3:16)
- The Lord is not slow in keeping his promise, as some understand slowness. He is patient with you, not wanting anyone to perish, but everyone to come to repentance. (2 Peter 3:9)
- The Spirit and the bride say, "Come!" And let him who hears say, "Come!" Whoever is thirsty, let him come; and whoever wishes, let him take the free gift of the water of life. (Revelation 22:17)
- This day I call heaven and earth as witnesses against you that I have set before you life and death, blessings and curses. Now choose life, so that you and your children may live. (Deuteronomy 30:19)

b. But Doesn't The Bible Say …?

- Choose life that you may live.
- Salvation does not depend on man's desire or effort.
- God does not want any to perish but to come to repentance.
- God has mercy upon whom He wills. (pg. 73)

The early Church believed there will be a just judgment by God but it is our responsibility to live righteously. So, consider:

- He has showed you, O man, what is good. And what does the Lord require of you? To act

హిప్పోలిటస్, సైప్రియన్ మరియు లాక్టాంటియస్ అందరూ సారాంశంగా రాశారు. (పేజీ 59)

బి. క్రైస్తవులు పనుల ద్వారా తమ రక్షణను పొందుతారని దీని అర్థం?

లేదు, సత్క్రియల ద్వారా మనం రక్షణ పొందుతామని తొలి క్రైస్తవులు బోధించలేదు. (pg. 60) ఉదాహరణకు: రోమ్ యొక్క క్లెమెంట్ - "[మేము] మనమే లేదా మన జ్ఞానం, దైవభక్తి లేదా హృదయ పవిత్రతతో చేసిన పనుల ద్వారా సమర్థించబడము; కానీ ఆ విశ్వాసం ద్వారా సర్వశక్తిమంతుడైన దేవుడు మనుషులందరినీ సమర్థించాడు. ప్రారంభం." అలాగే అలెగ్జాండర్ రాష్ట్రానికి చెందిన పాలికార్ప్, బర్నబాస్, జస్టిన్ మార్టిర్ మరియు క్లెమెంట్ కూడా అదే విధంగా చేశారు. (పేజి. 61)

సి. విశ్వాసం మరియు పనులు పరస్పరం ప్రత్యేకమైనవా?

లేదు, కానీ "అగస్టిన్, లూథర్ మరియు ఇతర పాశ్చాత్య వేదాంతవేత్తలు కృపపై ఆధారపడిన మోక్షానికి మరియు పనులు లేదా విధేయతపై షరతులతో కూడిన మోక్షానికి మధ్య సరిదిద్దలేని వైరుధ్యం ఉందని మమ్మల్ని ఒప్పించారు. వారు 'తప్పుడు సందిగ్ధత' అని పిలిచే ఒక తప్పుడు వాదనను ఉపయోగించారు. మోక్షానికి సంబంధించి కేవలం రెండు అవకాశాలు మాత్రమే ఉన్నాయి: ఇది (1) దేవుని నుండి వచ్చిన బహుమతి లేదా (2) మన పనుల ద్వారా మనం సంపాదించినది. ఆది క్రైస్తవులు బహుమతి తక్కువ కాదు, ఎందుకంటే అది విధేయతపై ఆధారపడి ఉంటుంది." (పేజి. 62)

తొలి క్రైస్తవులు మోక్షం అనేది దేవుని నుండి వచ్చిన బహుమతి అని నమ్ముతారు, అయితే దేవుడు తాను ఎంచుకున్న వారికి తన బహుమతిని ఇస్తాడు. తనను ప్రేమించే, విశ్వసించే మరియు విధేయత చూపే వారికి ఇవ్వడానికి అతను ఎంచుకుంటాడు. (పేజి. 62)

ఒక వ్యక్తి తన ఇవ్వడంలో ఎంపిక చేసుకున్నందున, అది బహుమతిని వేతనంగా మార్చదు. (పేజి. 62)

డి. అవును, కానీ బైబిల్ చెబుతుంది ...

- నాతో లార్డ్, లార్డ్ అని చెప్పే ప్రతి ఒక్కరూ పరలోక రాజ్యంలోకి ప్రవేశించరు, కానీ

justly and to love mercy and to walk humbly with your God. (Micah 6:8)

- See, I set before you today life and prosperity, death and destruction. For I command you today to love the Lord your God, to walk in his ways, and to keep his commands, decrees and laws. (Deuteronomy 30:15-16)
- Do you show contempt for the riches of his kindness, tolerance and patience, not realizing that God's kindness leads you toward repentance [a lifestyle change]? But because of your stubbornness and your unrepentant heart, you are storing up wrath against yourself for the day of God's wrath, when his righteous judgment will be revealed. God "will give to each person according to what he has done." To those who by persistence in doing good seek glory, honor and immortality, he will give eternal life. But for those who are self-seeking and who reject the truth and follow evil, there will be wrath and anger. (Romans 2:4-8)
- There is significant difference between foreseeing something and causing it. (pg. 76)

3. What Baptism Meant To The Early Christians

Jesus' statement to Nicodemus that one must be born of water and spirit was universally understood by early Christians to refer to water baptism [Gr. *baptizo* -to immerse.]. (pg. 77) Irenaeus wrote "This class of men [Gnostics who said humans cannot be reborn or regenerated through water baptism] have been instigated by Satan to a denial of the baptism which is regeneration to God.[1] (pg. 77)

Early Christians associated three very important matters with water baptism and since this washing was completely independent of any merit on the baptized person's part, baptism was frequently referred to as "grace." (pg. 78)

a. Remission of sins - based upon the following:
   - And now what are you waiting for? Get up, be baptized and wash your sins away, calling on his name. (Acts 22:16)
   - He saved us, not because of righteous things we had done, but because of his mercy. He saved us through the washing of rebirth and renewal by the Holy Spirit. (Titus 3:5)
   - Peter relating Christian baptism to Noah and the flood stated - Water symbolizes baptism that now saves you also - not the removal of dirt from the body but the pledge of a good conscience toward God. It saves you by the resurrection of Jesus Christ. (1 Peter 3:21-22)
   - "Repent and be baptized, every one of you, in the name of Jesus Christ for the forgiveness of

పరలోకంలో ఉన్న నా తండ్రి చిత్తం చేసేవాడు." (మత్త. 7:21)

- చివరి వరకు సహించేవాడు రక్షింపబడతాడు. (మత్త. 24:13)
- సమాధులలో ఉన్నవారందరూ ఆయన స్వరాన్ని విని బయటకు వస్తారు - మంచి చేసిన వారు, జీవిత పునరుత్థానానికి, మరియు చెడు చేసిన వారికి, శిక్ష యొక్క పునరుత్థానానికి. (యోహాను 5:28, 29)
- ఇదిగో, నేను త్వరగా వస్తున్నాను, మరియు ప్రతి ఒక్కరికి అతని పని ప్రకారం ఇవ్వడానికి నా ప్రతిఫలం నా దగ్గర ఉంది. (ప్రక. 22:12)
- మీ గురించి మరియు సిద్ధాంతం పట్ల శ్రద్ధ వహించండి. వాటిలో కొనసాగండి, ఎందుకంటే ఇలా చేయడం వల్ల మిమ్మల్ని మరియు మీ మాట వినేవారిని మీరు రక్షించుకుంటారు. (1 తిమో. 4:16)

కాబట్టి, అసలు సమస్య లేఖనాలను విశ్వసించే విషయం కాదు, కానీ లేఖనాలను అర్థం చేసుకోవడం. బైబిలు చెప్పుంది "కృపచేత మీరు విశ్వాసము ద్వారా రక్షింపబడ్డారు, మరియు అది మీవలన కాదు; ఇది దేవుని బహుమానం, క్రియల వల్ల కాదు, ఎవరైనా అతిశయపడాలి." (ఎఫె. 2:8, 9) ఇంకా బైబిల్ కూడా ఇలా చెబుతోంది, "ఒక వ్యక్తి విశ్వాసం ద్వారా మాత్రమే కాకుండా క్రియల ద్వారా నీతిమంతుడని మీరు చూస్తున్నారు" (జాస్. 2:24) మన [క్రైస్తవ సామ్రాజ్యం కానీ ప్రత్యేకంగా బెర్కోట్ చర్చి] మోక్ష సిద్ధాంతం ఆ మొదటి ప్రకటనను అంగీకరిస్తుంది కానీ తప్పనిసరిగా రెండవదాన్ని రద్దు చేస్తుంది. మోక్షానికి సంబంధించిన ప్రారంభ క్రైస్తవ సిద్ధాంతం రెండింటికీ సమానమైన బరువును ఇస్తుంది. అలాగే, మానవుడు పూర్తిగా భ్రష్టుడని మరియు ఏ మేలు చేయలేడని తొలి క్రైస్తవులు విశ్వసించలేదు. (పేజీ. 64)

ఇ. రక్షించబడిన వ్యక్తిని కోల్పోవచ్చా?

మోక్షానికి మన నిరంతర విశ్వాసం మరియు విధేయత అవసరమని ప్రారంభ క్రైస్తవులు విశ్వసించినందున, "రక్షింపబడిన" వ్యక్తి ఇప్పటికీ కోల్పోయే అవకాశం ఉందని వారు విశ్వసించడం సహజంగానే అనుసరిస్తుంది. (పేజీ. 65)

టెర్టులియన్ (c. 160 - c. 225) ఇలా వ్రాశాడు, "కొంతమంది వ్యక్తులు దేవునికి అనర్హమైన తన ఉద్దేశించిన బహుమతిని కూడా ప్రసాదించాల్సిన బాధ్యత ఉన్నట్లుగా

your sins. And you will receive the gift of the Holy Spirit. (Acts 2:38) • The New Birth - Based upon Jesus' words to Nicodemus, the early Christians also believed water baptism was the channel through which a person was born again. Irenaeus mentioned this in a discussion on baptism, "As we are lepers in sin, we are made clean from our old transgressions by means of the sacred water and the invocation of the Lord. We are thus spiritually regenerated as newborn infants, even as the Lord has declared: 'Except a man be born again through water and the spirit, he shall not enter the kingdom of heaven.'"[3] (John 3:5) (pg. 79) • Spiritual Illumination - They believed that the newly-baptized person, after receiving the Holy Spirit had a clearer vision of spiritual matters. • Baptism Was Not An Empty Ritual - Baptism was the supernatural rite of initiation by which a new believer passed from being the old man of the flesh to being a newly reborn man of the spirit. They did not separate baptism from faith and repentance. They specifically taught that God was under no necessity to grant forgiveness of sins simply because a person went through the motions of baptism.[6] (pg. 80) • Were Unbaptized Persons Automatically Damned? - The early Christians believed that God would do what was loving and just toward pagans who had never had the opportunity to hear about Christ. • The Evangelical Rite Of Passage - Generally we evangelicals have rejected the historical ceremony of the baptismal rebirth and have developed our own special ceremony - the altar call. When Peter was asked "What Shall we do?" he did not say come down front and invite Jesus into your heart. No, he told them "Repent, and let every one of you be baptized into the name [authority] of Jesus for the remission of sins. Acts 2:38 "Actually, the altar calls and associated prayers are a product of the revival movements of the eighteenth and nineteenth centuries. " (pg. 82) [Refer to TBibleWay lesson Baptism into Christ] **4. Prosperity: A Blessing Or A Snare** Beloved, I pray that you may prosper in all thing and be in health, just as your soul prospers. (3 John 2) Was John promising them riches and health from God, the health and wealth gospel? The following are some other passages from the Bible. (pg. 84)	ప్రవర్తిస్తారు. వారు అతని ఉదారతను బానిసత్వంగా మార్చుకుంటారు. ఎందుకంటే చాలా మంది ఆ తర్వాత దయ నుండి బయట పడరు. ? ఈ బహుమానం చాలా మంది నుండి తీసుకోబడలేదు." 23 సిప్రియన్ తన తోటి విశ్వాసులతో చెప్పాడు; "'అంత్యంతము సహించువాడు రక్షింపబడును' అని వ్రాయబడియున్నది. [మత్త. 10:22] (పేజి. 65) ఉదహరించబడిన లేఖనాల్లో ఒకటి హెబ్రీయులు 10:26: "మనం సత్యాన్ని గూర్చిన జ్ఞానాన్ని పొందిన తర్వాత మనం ఉద్దేశపూర్వకంగా పాపం చేస్తూ ఉంటే, పాపం కోసం త్యాగం మిగిలి ఉండదు." f. దయ ద్వారా మాత్రమే మోక్షాన్ని బోధించిన సమూహం మనిషి పూర్తిగా భ్రష్టుడయ్యాడని మరియు మన మోక్షంలో పని ఏ పాత్ర పోషించదని బోధించిన జ్ఞానవాదులు అనే ఒక సమూహం ఉంది. క్రైస్తవుల ప్రధాన శరీరానికి లేని ప్రత్యేక జ్ఞానాన్ని దేవుడు తమకు వెల్లడించాడని వారు పేర్కొన్నారు. దేవుడు, సృష్టికర్త, నాసిరకం దేవుడు, యేసు తండ్రి అయిన దేవుని కంటే భిన్నమైన దేవుడు అని వారు విశ్వసించారు. కావున, మానవుడు ఒక నాసిరకం దేవునిచే సృష్టించబడ్డాడు, అతను విషయాలను చెడగొట్టాడు మరియు ఫలితంగా మనిషి స్వాభావికంగా చెడిపోతాడు. మనిషి స్వతహాగా చెడిపోయినవాడు కాబట్టి, కుమారుడైన దేవుడు నిజానికి మనిషిగా మారలేదు. అతను మనిషి రూపాన్ని మాత్రమే తీసుకున్నాడు. [అంటే ఆయన రక్తమాంసాలతో ఉంటే, పాపం లేనివాడు కాదు.] (పేజి. 66) అపొస్తలుడైన యోహాను ఇలా అన్నాడు: "యేసుక్రీస్తు శరీరములో వచ్చినట్లు ఒప్పుకోని అనేకమంది మోసగాళ్లు లోకములోనికి పోయిరి. ఇతడు మోసగాడు మరియు క్రీస్తు విరోధి." (2 యోహాను 7) జ్ఞానవాదులు క్రీస్తు శరీరధారియై వచ్చాడని ఖండించారు. (పేజీ 67) **2. ముందస్తు నిర్ణయం మరియు స్వేచ్ఛా సంకల్పం గురించి వారు ఏమి విశ్వసించారు** a. స్వేచ్ఛా సంకల్పాన్ని నమ్మేవారు తొలి క్రైస్తవులు స్వేచ్ఛా సంకల్పాన్ని బలంగా విశ్వసించారు. ఉదాహరణకు, జస్టిన్ అమరవీరుడు రోమన్‌లకు ఈ వాదన చేసాడు: "మేము ప్రవక్తల నుండి నేర్చుకున్నాము

- For the love of money is a root of all kinds of evil. Some people, eager for money, have wandered from the faith and pierced themselves with many griefs. (1 Timothy 6:10)
- Keep your lives free from the love of money and be content with what you have. (Hebrews 13:5)
- Do not store up for yourselves treasures on earth, where moth and rust destroy, and where thieves break in and steal. But store up for yourselves treasures in heaven, where moth and rust do not destroy, and where thieves do not break in and steal. For where your treasure is, there your heart will be also. (Matthew 6:19-21)
- No one can serve two masters. Either he will hate the one and love the other, or he will be devoted to the one and despise the other. You cannot serve both God and Money. (Matthew 6:24)
- But if we have food and clothing, we will be content with that. People who want to get rich fall into temptation and a trap and into many foolish and harmful desires that plunge men into ruin and destruction. (1 Timothy 6:8-9)
  a. The Dangers of Prosperity - Hermes (prior to 150 AD) wrote: "These are those who have faith indeed, but also have riches of this world. When tribulation comes, they deny the Lord on account of their riches and business…. As a result, those who are rich in this world cannot be useful to the Lord unless their riches are first cut down."[3] (pg. 85) [But God does not demand poverty neither does He condemn wealth. He condemns the desire or love of wealth. Paul in Ephesians 4 advises Christians to work to have to give to others.] But how can a person out give God? If wealth is from God, a Christian can't lose it by obeying God's Word and sharing his wealth with the poor. (pg. 87)
  b. What A Contrast Between Their Message And Today's Message Today the gospel of prosperity states "The Lord continued, 'You say, Satan, take your hands off my money!' because it's Satan who is keeping it from coming to you - not Me."10 (pg.88)
  c. Did Christians Enjoy Better Health - Letters written by early Christians testify they suffered from the same plagues and calamities as the rest of mankind. (pg. 89)

5. Is Old Testament Morality Still Good Enough?

John Calvin taught emphatically that there was little difference between the two [morality of the Old and New Testaments].[1] (pg. 91) However, the understanding of the early Christians was that the moral teachings of Christ surpassed the moral

మరియు ప్రతి వ్యక్తి యొక్క చర్య యొక్క యోగ్యతను బట్టి శిక్ష, శిక్షలు మరియు ప్రతిఫలాలు ఇవ్వబడతాయని మేము నమ్ముతున్నాము. లేకపోతే, అన్నీ జరిగితే విధి ప్రకారం, మన శక్తిలో ఏదీ లేదు, ఎందుకంటే ఒక వ్యక్తి మంచివాడు లేదా మరొకడు చెడు అని ముందుగా నిర్ణయించబడితే, మొదటి వ్యక్తి ప్రశంసలకు లేదా మరొకరు నిందించటానికి అర్హుడు కాదు. మానవులకు చెడును నివారించే శక్తి ఉంటే తప్ప మరియు ఉచిత ఎంపిక ద్వారా మంచిని ఎంచుకోవడం, వారి చర్యలకు వారు జవాబుదారీగా ఉండరు.2 (పేజి. 70) ఈ భావాలు క్లెమెంట్3, ఆర్చెలాస్4 మరియు మెథోడిస్ 5 ద్వారా ప్రతిధ్వనించబడ్డాయి. (పేజీ. 71)

ప్రారంభ క్రైస్తవులు తమ నమ్మకాలను ఆధారంగా చేసుకున్నారు:

- ఎందుకంటే దేవుడు ప్రపంచాన్ని ఎంతగానో ప్రేమించాడు, అతను తన ఏకైక కుమారుడిని ఇచ్చాడు [అద్వితీయుడు, ఒకే ఒక్కడు], అతనిని విశ్వసించే ప్రతి ఒక్కరూ నశించరు, కానీ శాశ్వత జీవితాన్ని పొందుతారు. (జాన్ 3:16)
- కొందరు నిదానంగా అర్థం చేసుకున్నట్లుగా, ప్రభువు తన వాగ్దానాన్ని నిలబెట్టుకోవడంలో ఆలస్యము చేయడు. అతను మీతో సహనంతో ఉన్నాడు, ఎవరూ నశించకూడదని, ప్రతి ఒక్కరూ పశ్చాత్తాపానికి రావాలని కోరుకుంటున్నారు. (2 పేతురు 3:9)
- ఆత్మ మరియు వధువు, "రండి!" మరియు విన్నవాడు, "రండి!" దాహంతో ఉన్నవాడు రానివ్వండి; మరియు ఎవరైతే కోరుకుంటారో, అతను జీవజలాన్ని ఉచిత బహుమతిగా తీసుకోనివ్వండి. (ప్రకటన 22:17)
- ఈ రోజు నేను మీకు వ్యతిరేకంగా స్వర్గం మరియు భూమిని సాక్షులుగా పిలుస్తాను, నేను జీవితం మరియు మరణం, ఆశీర్వాదాలు మరియు శాపాలను మీ ముందు ఉంచాను. ఇప్పుడు మీరు మరియు మీ పిల్లలు జీవించేలా జీవితాన్ని ఎంచుకోండి. (ద్వితీయోపదేశకాండము 30:19)

బి. కానీ బైబిల్ చెప్పలేదా...?

- మీరు జీవించగలిగే జీవితాన్ని ఎంచుకోండి.
- మోక్షం అనేది మనిషి కోరిక లేదా ప్రయత్నం మీద ఆధారపడి ఉండదు.

teachings of the Old Testament as the teachings of Christ went to the spiritual meaning. (pg. 92)

The author raises several questions

a. What Did Jesus mean when He Said "Do Not Swear"? [Originally swearing meant calling upon God to attest to or verify statements one had made. Today it appears to mean "Is what you are about to say completely the truth? The statement "As God is my witness" appears to convey the original meaning of swearing.]
b. Is War Morally Wrong? [God used and probably still uses nations to produce situations in which His will can be accomplished.]
c. How Should A Christian View Capital Punishment? [God ordained government to bring order from chaos.]

Pagan Christianity? Exploring The Roots Of Our Church Practices,

Frank Viola and George Barna studied some writings during the first three centuries to see if they could provide and insight into teachings and practices of the first century Christians. In their book Pagan Christianity? Exploring The Roots Of Our Church Practices, 1998, Tyndale House Publishing, Inc. they set forth charges that today's practices are in conflict with Biblical teachings and first century practices.

"It's time that the body of Christ get in touch with both the Word of God and the history of the church to arrive at a better understanding of what we can and should do as well as what we cannot and should not do." (Introduction pg. xxvii) [Caution should be exercised in relying on history as it often reflects erroneous practices and teachings rather than the truth.]

Pagan Christianity? charges that a great number of activities and practices of the churches of today are in conflict with biblical practices and teachings. They also charge that by using the proof texting method, scripture is taken out of context to support a teaching and/or practice.

The areas being challenged are:

- Church Buildings
- Order of Worship
- Worship
- Pastor
- Sunday Morning Costumes
- Ministers of Music
- Tithing and Clergy Salaries
- Baptism
- Lord's Supper

- దేవుడు ఎవరూ నశించిపోవాలని కోరుకోవడం లేదు కానీ పశ్చాత్తాపానికి రావాలి.
- దేవుడు తాను కోరుకున్న వారిని కరుణిస్తాడు. (పేజీ 73)

ప్రారంభ చర్చి దేవునిచే న్యాయమైన తీర్పు ఉంటుందని విశ్వసించింది, అయితే ధర్మబద్ధంగా జీవించడం మన బాధ్యత. కాబట్టి, పరిగణించండి:

- ఓ మనిషి, ఏది మంచిదో అతను నీకు చూపించాడు. మరియు ప్రభువు మీ నుండి ఏమి కోరుతున్నాడు? న్యాయంగా ప్రవర్తించడం మరియు దయను ప్రేమించడం మరియు మీ దేవునితో వినయంగా నడుచుకోవడం. (మీకా 6:8)
- చూడండి, నేను ఈ రోజు జీవితం మరియు శ్రేయస్సు, మరణం మరియు విధ్వంసం మీ ముందు ఉంచాను. ఎందుకంటే మీ దేవుడైన యెహోవాను ప్రేమించాలని, ఆయన మార్గాల్లో నడవాలని, ఆయన ఆజ్ఞలను, శాసనాలను, చట్టాలను పాటించాలని ఈరోజు నేను మీకు ఆజ్ఞాపిస్తున్నాను. (ద్వితీయోపదేశకాండము 30:15-16)
- దేవుని దయ మిమ్మల్ని పశ్చాత్తాపం [జీవనశైలి మార్పు] వైపు నడిపిస్తుందని గ్రహించకుండా, మీరు అతని దయ, సహనం మరియు సహనం యొక్క సంపద పట్ల ధిక్కారాన్ని ప్రదర్శిస్తారా? అయితే నీ మొండితనము మరియు పశ్చాత్తాపపడని నీ హృదయము వలన దేవుని నీతియుక్తమైన తీర్పు బయలుపరచబడునట్లు దేవుని ఉగ్రత దినము కొరకు నీవు నీమీద కోపమును దాచుకొనుచున్నావు. దేవుడు "ప్రతి వ్యక్తికి అతను చేసిన దాని ప్రకారం అతనికి ఇస్తాడు." మంచి చేయడంలో పట్టుదలతో కీర్తి, గౌరవం మరియు అమరత్వాన్ని కోరుకునే వారికి, అతను శాశ్వత జీవితాన్ని ఇస్తాడు. అయితే స్వయం శోధించే వారికి మరియు సత్యాన్ని తిరస్కరించి చెడును అనుసరించే వారికి కోపం మరియు కోపం ఉంటుంది. (రోమన్లు 2:4-8)
- దేనినైనా ఊహించడం మరియు దానిని కలిగించడం మధ్య గణనీయమైన వ్యత్యాసం ఉంది. (పేజీ 76)

3. ప్రారంభ క్రైస్తవులకు బాప్తిజం అంటే ఏమిటి

నీకోడెమస్‌కు యేసు చేసిన ప్రకటన నీటి నుండి మరియు ఆత్మతో జన్మించాలని విశ్వవ్యాప్తంగా

- Christian Education
- Approach to Understanding the New Testament

[Note: These charges cannot be blindly accepted or rejected neither can our current church practices. Therefore, scriptures used by the author supporting his charges must be kept the context, analyzed, including the determination of audience to whom written, the problems being addressed and discussed with other Christians. Keep mind open. Be aware of personal traditions in our interpretation. Hold any suggested changes, if any, until all analysis is completed. Then review as a total package.]

Church Buildings

"Ancient Judaism was centered on three elements: The Temple, the priesthood and the sacrifice. When Christ came, He ended all three by fulfilling them in Himself. He is the temple who embodies a new and living house made of living stones - "without hands." He is the priest who has established a new priesthood. He is the perfect and finished sacrifice.[1] Consequently, the Temple, the professional priesthood, and the sacrifices of Judaism all passed away with the coming of Jesus Christ.[2]. Christ was the fulfillment and the reality of it all.[3] It can be rightly said that Christianity was the first non-temple-based religion to ever emerge. According to footnote 6 Arthur Wallis in The Radical Christian, on page 83 he wrote "In the Old Testament, God had a sanctuary for His people, in the New, God has His people as a sanctuary." (pg. 10-11)

After the destruction of Jerusalem Jewish Christians waned and Gentile Christians with their pagan backgrounds become more prominent.

Clement of Alexander [united Greek philosophical traditions with Christian doctrine (Wikipedia/wiki/clement_of_alexander and wiki/platoism) was the first person to use the phrase "go to church."[9] However, Christians did not erect special buildings for worship until the Constantinian era in the fourth century.[12] (pg.12)

When Christianity was born, it was the only religion on the planet that had no sacred objects, no sacred persons and no sacred spaces.18 The Christianity that conquered the Roman Empire was essentially a home-centered movement.[22] Worship, therefore is not spatially located, nor extracted from the totality of life. Biblically speaking, Christians 'holy place' is as omnipresent as their ascended Lord. Worship is not something that happens in a certain place at a certain time. (refer to John 4) It is a lifestyle. Worship happens in spirit and reality inside God's people, for that is where God lives today. [footnote 17 See J. G. Davis, <u>The Secular use of Church Buildings</u>, 3-4] (pg. 14)

ప్రారంభ క్రైస్తవులు నీటి బాప్టిజంను సూచించడానికి అర్థం చేసుకున్నారు [Gr. బాప్టిజో - ముంచుట.]. (పేజీ. 77) ఇరేనియస్ ఇలా వ్రాశాడు "ఈ తరగతి మనుషులు [మనుషులు పునర్జన్మలు పొందలేరని లేదా నీటి బాప్టిజం ద్వారా పునర్జన్మ పొందలేరని చెప్పిన జ్ఞానవాదులు] దేవునికి పునరుత్పత్తి అయిన బాప్టిజం యొక్క తిరస్కరణకు సాతాను ప్రేరేపించబడ్డారు.1 (పేజీ. 77)

ప్రారంభ క్రైస్తవులు నీటి బాప్టిజంతో చాలా ముఖ్యమైన మూడు విషయాలను అనుబంధించారు మరియు ఈ కడగడం అనేది బాప్టిజం పొందిన వ్యక్తి యొక్క యోగ్యత నుండి పూర్తిగా స్వతంత్రంగా ఉంటుంది కాబట్టి, బాప్టిజం తరచుగా "దయ"గా సూచించబడింది. (పేజీ 78)

a. పాప విముక్తి - కింది వాటి ఆధారంగా:
   - మరియు ఇప్పుడు మీరు దేని కోసం ఎదురు చూస్తున్నారు? లేచి, బాప్తిస్మము పొంది, నీ పాపములను కడుక్కొని, ఆయన నామమున ప్రార్థించుము. (చట్టాలు 22:16)
   - ఆయన మనల్ని రక్షించాడు, మనం చేసిన నీతికార్యాల వల్ల కాదు, తన దయ వల్ల. పవిత్రాత్మ ద్వారా పునర్జన్మ మరియు పునరుద్ధరణ యొక్క వాషింగ్ ద్వారా అతను మనలను రక్షించాడు. (తీతు 3:5)
   - నోవహుకు క్రైస్తవ బాప్టిజం మరియు వరద గురించి పీటర్ పేర్కొన్నాడు - నీరు ఇప్పుడు మిమ్మల్ని కూడా రక్షించే బాప్టిజంకు ప్రతీక - శరీరం నుండి మురికిని తొలగించడం కాదు, దేవుని పట్ల మంచి మనస్సాక్షి యొక్క ప్రతిజ్ఞ. ఇది యేసుక్రీస్తు పునరుత్థానం ద్వారా మిమ్మల్ని రక్షిస్తుంది. (1 పేతురు 3:21-22)
   - "మీలో ప్రతి ఒక్కరు మీ పాప క్షమాపణ కొరకు యేసుక్రీస్తు నామమున పశ్చాత్తాపపడి బాప్తిస్మము పొందండి. మరియు మీరు పరిశుద్ధాత్మ వరమును పొందుదురు. (చట్టాలు 2:38)
   - కొత్త జననం - నికోడెమస్‌తో యేసు చెప్పిన మాటల ఆధారంగా, ప్రారంభ క్రైస్తవులు కూడా నీటి బాప్టిజం ద్వారా ఒక వ్యక్తి మళ్లీ జన్మించే మార్గంగా విశ్వసించారు. బాప్టిజంపై జరిగిన చర్చలో ఇరేనియస్ ఈ విషయాన్ని ప్రస్తావించాడు, "మనం పాపంలో కుష్టురోగులమైనందున, పవిత్ర జలం మరియు ప్రభువు ప్రార్థన ద్వారా మన పాత అతిక్రమణల నుండి శుద్ధి

In the second and third centuries a shift occurred. The Christians began to adopt the pagan view of reverencing the dead.[30] Their burial places were later viewed as "holy space" resulting in the building of small monuments and shrines to honor their dead. (pg. 15-16)

Prior to Constantine granting them freedom from persecution, Christians were a small despised minority. But the Roman Empire was divided between pagans and Christians and Constantine needed to unite it. [In an attempt to unite it, he established a state church and began merging Christian and pagan doctrines by renaming pagan practices with Christian names.] He also began the construction of church buildings. So, if Christians had their sacred buildings as did the Jews and the pagans, their faith would be regarded as legitimate." (pg. 18) [This feeling is current today. Thus, by focusing on buildings we may distract from Christ.]

Constantine's church buildings were spacious and magnificent modeled after the basilica (common government buildings designed after pagan temples).[80] They were wonderful for seating passive and docile crowds to watch a performance. This was one of the reasons Constantine chose the basilica model.[85] The basilica also allowed the sun to fall upon the speaker when he faced the congregation.[86] (pg. 22)

The Christian basilica had an elevated platform with an altar and bishop's chair, the cathedra or throne.[94] This chair replaced the seat of judgment of the Roman basilica.[95] Therefore power and authority rested with the chair. From this seat the bishop delivered his sermon.[97] (pg. 23) The chair or pulpit elevated the clergy to a position of prominence thus placing him high and above the other of God's people. Then the pew inhibited face to face fellowship, ushering in or becoming a symbol of lethargy and passivity making corporate worship a spectator sport.[175] (pg. 34)

The advent of the church building brought significant changes to the Christian worship:

a. Rituals of the imperial court were incorporated into the liturgy.
b. Candles appeared following the practice of carrying candles before the emperor's entrance.
c. Burning of incense when clergy entered room.
d. Special robes patterned after those of Roman government officials.
e. Processional music for the beginning of services by choirs.
f. Professional clergy performed the "worship service" replacing open participation and intimacy of all worshippers.

చేయబడతాము. ఆ విధంగా మనం ఆధ్యాత్మికంగా నవజాత శిశువులుగా పునర్జన్మ పొందాము. ప్రభువు ఇలా ప్రకటించాడు: 'ఒక వ్యక్తి నీరు మరియు ఆత్మ ద్వారా మళ్లీ జన్మించాడు తప్ప, అతను పరలోక రాజ్యంలో ప్రవేశించడు.'" 3 (జాన్ 3:5) (పేజీ. 79)

- ఆధ్యాత్మిక ప్రకాశం - కొత్తగా బాప్టిజం పొందిన వ్యక్తి, పవిత్రాత్మను స్వీకరించిన తర్వాత ఆధ్యాత్మిక విషయాలపై స్పష్టమైన దృష్టిని కలిగి ఉంటాడని వారు విశ్వసించారు.
- బాప్టిజం అనేది శూన్యమైన ఆచారం కాదు - బాప్టిజం అనేది అతీంద్రియ దీక్షా ఆచారం, దీని ద్వారా ఒక కొత్త విశ్వాసి శరీరానికి సంబంధించిన పాత మనిషి నుండి ఆత్మ యొక్క కొత్తగా పునర్జన్మ పొందిన వ్యక్తిగా మారాడు. వారు బాప్టిజంను విశ్వాసం మరియు పశ్చాత్తాపం నుండి వేరు చేయలేదు. ఒక వ్యక్తి బాప్టిజం యొక్క కదలికల ద్వారా వెళ్ళినందున దేవుడు పాప క్షమాపణను మంజూరు చేయవలసిన అవసరం లేదని వారు ప్రత్యేకంగా బోధించారు.6 (పేజీ. 80)
- బాప్టిజం పొందని వ్యక్తులు స్వయంచాలకంగా హేయమైనారా? - క్రీస్తు గురించి వినడానికి అవకాశం లేని అన్యమతస్థుల పట్ల దేవుడు ప్రేమగా మరియు న్యాయంగా ఏమి చేస్తాడని తొలి క్రైస్తవులు విశ్వసించారు.
- ఎవాంజెలికల్ రైట్ ఆఫ్ పాసేజ్ - సాధారణంగా మేము సువార్తికులు బాప్టిజం పునర్జన్మ యొక్క చారిత్రక వేడుకను తిరస్కరించాము మరియు మా స్వంత ప్రత్యేక వేడుకను అభివృద్ధి చేసాము - బలిపీఠం పిలుపు. "మేము ఏమి చేద్దాము?" అని పీటర్ అడిగినప్పుడు ముందుకు వచ్చి యేసును నీ హృదయంలోకి ఆహ్వానించు అని అతడు చెప్పలేదు. లేదు, అతను వారితో చెప్పాడు "పశ్చాత్తాపపడండి, మరియు మీలో ప్రతి ఒక్కరు పాప విముక్తి కొరకు యేసు యొక్క పేరు [అధికారం] బాప్టిజం పొందండి. చట్టాలు 2:38 "వాస్తవానికి, బలిపీఠం పిలుపులు మరియు అనుబంధ ప్రార్థనలు పద్దెనిమిదవ మరియు పంతొమ్మిదవ శతాబ్దాల పునరుద్ధరణ ఉద్యమాలు. " (పేజీ. 82)

As one Catholic scholar wrote, with the coming of Constantine "various customs of ancient Roman culture flowed into the Christian liturgy … even the ceremonies involved in ancient worship of the emperor as a deity found their way into the church's worship, only in their secularized form.[109] (pg. 24-25) With the advent of church buildings with elevated or raised floor, significance is added to one function over others. By inhibiting fellowship worship begins to become non-participatory. Therefore, an activity done in a specific place and removed from everyday life. (pg. 38) [The Bible is silent on the assembly facility: its arrangement, size or ownership.]

Order of Worship

The meeting of the early church was marked by spontaneity, freedom, every-member functioning, vibrancy and open participation. (pg. 50)

Consider:

- 1 Corinthians 12:14 Now the body is not made up of one part but of many.
- 1 Corinthians 12:18 God has arranged the parts in the body, every one of them, just as he wanted them to be.
- 1 Corinthians 12:27 Now you are the body of Christ, and each one of you is a part of it.
- 1 Corinthians 12:31 But eagerly desire the greater gifts.
- 1 Corinthians 13:13-14:1 And now these three remain: faith, hope and love. But the greatest of these is love. Follow the way of love and eagerly desire spiritual gifts, especially the gift of prophecy.

1 Corinthians 14:12 Try to excel in gifts that build up the church, [the assembled Christians].

Paul discussing activities of the assembled church states "When you come together, everyone has a hymn, or a word of instruction, a revelation, a tongue [a language foreign to either the speaker or hearer therefore in need of translation.] or an interpretation. All of these must be done for the strengthening of the church. If anyone speaks in a tongue, two - or at the most three - should speak, one at a time, and someone must interpret. If there is no interpreter, the speaker should keep quiet in the church and speak to himself and God. Two or three prophets should speak, and the others should weigh carefully what is said. And if a revelation comes to someone who is sitting down, the first speaker should stop. For you can all prophesy in turn so that everyone may be instructed and encouraged. The spirits of prophets are subject to the control of prophets. For God is not a God of disorder but of peace. (1 Corinthians 14:26-33)

[TBibleWay పాఠాన్ని చూడండి బాప్టిజం ఇన్‌క్రీస్ట్]

4. శ్రేయస్సు: ఒక వరం లేదా ఒక వల

ప్రియతమా, మీ ఆత్మ వర్ధిల్లుతున్నట్లే మీరు అన్ని విషయాలలో వర్ధిల్లాలని మరియు ఆరోగ్యంగా ఉండాలని నేను ప్రార్థిస్తున్నాను. (3 జాన్ 2) యోహాను వారికి దేవుని నుండి ధనవంతులు మరియు ఆరోగ్యం, ఆరోగ్యం మరియు సంపద సువార్త వాగ్దానం చేస్తున్నారా? కిందివి బైబిల్ నుండి కొన్ని ఇతర భాగాలు. (పేజీ 84)

- ఎందుకంటే డబ్బుపై ప్రేమ అన్ని రకాల చెడులకు మూలం. కొంతమంది డబ్బు కోసం ఆత్రుతతో, విశ్వాసం నుండి తప్పిపోయి, అనేక దుఃఖాలతో తమను తాము పొడుచుకున్నారు. (1 తిమోతి 6:10)
- మీ జీవితాలను ధన వ్యామోహం నుండి దూరంగా ఉంచుకోండి మరియు మీకు ఉన్నదానితో సంతృప్తి చెందండి. (హెబ్రీయులు 13:5)
- చిమ్మట మరియు తుప్పు నాశనమయ్యే, మరియు దొంగలు చొరబడి దొంగిలించే భూమిపై మీ కోసం సంపదను నిల్వ చేయవద్దు. అయితే చిమ్మట మరియు తుప్పు నాశనం చేయని మరియు దొంగలు చొరబడి దొంగిలించని పరలోకంలో మీ కోసం సంపదను నిల్వ చేసుకోండి. మీ నిధి ఎక్కడ ఉందో, అక్కడ మీ హృదయం కూడా ఉంటుంది. (మత్తయి 6:19-21)
- ఇద్దరు యజమానులకు ఎవరూ సేవ చేయలేరు. అతను ఒకరిని ద్వేషించి మరొకరిని ప్రేమిస్తాడు, లేదా అతను ఒకరి పట్ల అంకితభావంతో మరియు మరొకరిని తృణీకరిస్తాడు. మీరు దేవుణ్ణి మరియు డబ్బును సేవించలేరు. (మత్తయి 6:24)
- కానీ మనకు తిండి, బట్ట ఉంటే చాలు. ధనవంతులు కావాలనుకునే వ్యక్తులు టెంప్టేషన్ మరియు ఉచ్చులో పడతారు మరియు మనుషులను నాశనానికి మరియు విధ్వంసంలో ముంచెత్తే అనేక మూర్ఖమైన మరియు హానికరమైన కోరికలలో పడతారు. (1 తిమోతి 6:8-9)
   a. శ్రేయస్సు యొక్క ప్రమాదాలు - హీర్మేస్ (క్రీ.శ. 150కి ముందు) ఇలా వ్రాశాడు: "వీరు నిజంగా విశ్వాసం ఉన్నవారు, కానీ ఈ లోకంలో ఐశ్వర్యాన్ని కూడా కలిగి ఉంటారు. కష్టాలు వచ్చినప్పుడు, వారు తమ సంపద మరియు వ్యాపారం కారణంగా ప్రభువును తిరస్కరించారు. ఫలితంగా, ఈ ప్రపంచంలో ధనవంతులైన వారు తమ సంపదను

So, what are the points he is making?

- When you come together Assembled Corinth Christians
- Christian men and women have total participation
  - a hymn >
  - a word of instruction >> different activities based on
  - a revelation >> individual functions, gifts.
  - a tongue or an interpretation >

Today's church practice has revised the assembly into two parts:

a. Bible study where women are allowed to speak
b. Worship Service where they are not allowed to speak
   - All of these must be done for the strengthening of those assembled.
   - Let us not give up [abandon, forsake] meeting together, as some are in the habit of doing, but let us encourage one another - and all the more as you see the Day approaching. (Hebrews 10:25)

Peel away the superficial alterations that make each protestant church service distinct you will find essentially the same liturgy [a prescribed order] but not necessarily in the same order: (pg. 48-50)

- The greeting as one enters the building
- Prayer and / or scripture reading
- Song service
- Announcements
- Offering
- Sermon
- Benediction

So, where did the protestant order of worship originate?

1. It has its roots in the medieval Catholic Mass[9] which incorporated

a. Vestments of pagan priest
b. Use of incense and holy water in purification rites
c. Burning of candles in worship
d. Architecture of the Roman basilica
e. Law of Rome as the basis of "canon law"
f. Title of Pontifex Maximus for the head bishop
g. Pagan rituals for the Mass[17] (pg. 53)

2. Luther railed against the miters and staffs of the Roman Catholic leadership and its teaching on the Eucharist. Therefore, he made preaching, rather than the Eucharist, the center of the gathering.[26] "A Christian congregation should never gather together without preaching of God's Word and prayer, no matter how brief" … "the preaching

మొదట తగ్గించుకోని పక్షంలో ప్రభువుకు ఉపయోగపడలేరు." 3 (పేజీ. 85) [కానీ దేవుడు పేదరికాన్ని కోరడు లేదా సంపదను ఖండించడు. అతను సంపద కోరిక లేదా ప్రేమను ఖండిస్తాడు. ఎఫెసియన్స్ 4 లో పాల్ క్రైస్తవులకు ఇతరులకు ఇవ్వడానికి పని చేయాలని సలహా ఇస్తున్నాడు.] అయితే ఒక వ్యక్తి దేవునికి ఎలా ఇవ్వగలడు? సంపద దేవుని నుండి వచ్చినట్లయితే, ఒక క్రైస్తవుడు దేవుని వాక్యాన్ని పాటించడం ద్వారా మరియు పేదలకు తన సంపదను పంచుకోవడం ద్వారా దానిని కోల్పోలేడు. (పేజీ 87)

b. వారి సందేశానికి మరియు నేటి సందేశానికి మధ్య ఎంత వైరుధ్యం ఈరోజు శ్రేయస్సు యొక్క సువార్త చెబుతోంది "లార్డ్ కొనసాగించాడు, 'నువ్వు చెప్పు, సాతానా, నా డబ్బు నుండి నీ చేతులు తీసివేయి!' ఎందుకంటే అది మీ దగ్గరకు రాకుండా చూసేది సాతానే - నేను కాదు."10 (pg.88)
c. క్రైస్తవులు మెరుగైన ఆరోగ్యాన్ని అనుభవిస్తున్నారా - తొలి క్రైస్తవులు వ్రాసిన లేఖలు వారు ఇతర మానవజాతి వలె అదే తెగుళ్లు మరియు విపత్తులతో బాధపడుతున్నారని సాక్ష్యమిస్తున్నాయి. (పేజీ 89)

5. పాత నిబంధన నైతికత ఇంకా సరిపోతుందా?

జాన్ కాల్విన్ ఈ రెండిటికి [పాత మరియు కొత్త నిబంధనల నైతికత] మధ్య చాలా తక్కువ వ్యత్యాసం ఉందని గట్టిగా బోధించాడు. క్రీస్తు బోధల ప్రకారం పాత నిబంధన ఆధ్యాత్మిక అర్థానికి వెళ్ళింది. (పేజీ 92)

రచయిత అనేక ప్రశ్నలను లేవనెత్తారు

d. "ప్రమాణం చేయవద్దు" అని యేసు చెప్పినప్పుడు ఆయన అర్థం ఏమిటి? [వాస్తవానికి ప్రమాణం చేయడం అంటే ఒకరు చేసిన ప్రకటనలను ధృవీకరించమని లేదా ధృవీకరించమని దేవుడిని పిలవడం. ఈరోజు అది "మీరు చెప్పబోయేది పూర్తిగా నిజమేనా? "దేవుడు నా సాక్షిగా" అనే ప్రకటన ప్రమాణం యొక్క అసలు అర్థాన్ని తెలియజేస్తున్నట్లు కనిపిస్తుంది.]
e. యుద్ధం నైతికంగా తప్పా? [దేవుడు తన సంకల్పం నెరవేరే పరిస్థితులను సృష్టించడానికి దేశాలను ఉపయోగించాడు మరియు బహుశా ఇప్పటికీ ఉపయోగిస్తాడు.]
f. ఒక క్రైస్తవుడు మరణశిక్షను ఎలా చూడాలి?

and teaching of God's Word is the most important part of Divine service."[29] (pg. 53)

The major changes that Luther made to the Catholic Mass [Eucharistic or Lord's Supper] were:

a. Performed in language of the people
b. Gave sermon the central part
c. Introduced [returned to] congregational singing
d. Abolished the idea that the Mass was a sacrifice of Christ
e. Allowed congregation to partake of bread and cup, rather than just the priest. (pg. 55)

3. Calvin did away with the pipe organ and choirs as they were not explicitly mentioned in the New Testament.[64] (pg.58)

4. Puritan Calvinists forsake the clerical vestments, icons, and ornaments.[86] The sermon reached its zenith in the American puritans. They also punished by putting in stocks and fined members who missed the Sunday morning sermon.[88, 89] (pg. 63)

5. The Methodists popularized the Sunday evening worship.[98] (pg. 64)

6. The Frontier-Revivalists changed the goal of preaching to evangelist sermons.[101] (pg.65)

7. The Methodists and the Frontier Revivalists gave birth to the "altar call." [112] (pg. 66) Referred to as the "anxious bench" by Charles Finny.[113] The most lasting element of Finley was pragmatism if something works, it should be embraced regardless of ethical considerations.[112] (pg. 67) Or, "the ends justifies the means." (pg.68) American Frontier-Revivalism turned the church into a preaching station and reduced the assembly experience of edification into an evangelistic mission.[125] It created pulpit personalities as the dominating attraction for the church. As a result mutual edification of every-member functioning to corporately manifest Jesus Christ before principalities and powers was lost.[127] (pg. 69)

8. D. L. Moody in the late 1800's introduced the "sinner's prayer"[136] and Billy Graham updated Moody's technique some fifty years later.[137] (pg. 70)

9. Beginning in 1906 the Pentecostal movement introduced the lifting of hands, dancing in pews, hand clapping, speaking in tongues [not some known language but gibberish] and the use of tambourines. (pg. 72)

Therefore, the protestant order of worship is: (pg. 73-77)

a. Officiated and directed by a clergyman.

[దేవుడు గందరగోళం నుండి క్రమాన్ని తీసుకురావడానికి ప్రభుత్వాన్ని నియమించాడు.]

అన్యమత క్రైస్తవం? మా చర్చి అభ్యాసాల మూలాలను అన్వేషించడం,

ఫ్రాంక్ వియోలా మరియు జార్జ్ బర్నా మొదటి మూడు శతాబ్దాలలో మొదటి శతాబ్దపు క్రైస్తవుల బోధనలు మరియు అభ్యాసాల గురించి అవగాహన మరియు అంతర్దృష్టిని అందించగలరో లేదో తెలుసుకోవడానికి కొన్ని రచనలను అధ్యయనం చేశారు. వారి పుస్తకంలో పాగన్ క్రిస్టియానిటీ? మా చర్చి అభ్యాసాల మూలాలను అన్వేషించడం, 1998, టిండేల్ హౌస్ పబ్లిషింగ్, ఇంక్. వారు నేటి అభ్యాసాలు బైబిల్ బోధనలు మరియు మొదటి శతాబ్దపు అభ్యాసాలకు విరుద్ధంగా ఉన్నాయని అభియోగాలు మోపారు.

"క్రీస్తు శరీరం దేవుని వాక్యం మరియు చర్చి చరిత్ర రెండింటితో సన్నిహితంగా ఉండాల్సిన సమయం ఆసన్నమైంది, మనం ఏమి చేయగలము మరియు ఏమి చేయాలి అలాగే మనం ఏమి చేయలేము మరియు చేయకూడదు అనే దాని గురించి మరింత బాగా అర్థం చేసుకోవడానికి ఇది సమయం." (పరిచయం పేజీ. xxvii) [చరిత్రపై ఆధారపడటంలో జాగ్రత్త వహించాలి, ఎందుకంటే ఇది తరచుగా సత్యం కంటే తప్పుడు అభ్యాసాలు మరియు బోధనలను ప్రతిబింబిస్తుంది.]

అన్యమత క్రైస్తవం? నేటి చర్చిల యొక్క అనేక కార్యకలాపాలు మరియు అభ్యాసాలు బైబిల్ అభ్యాసాలు మరియు బోధనలకు విరుద్ధంగా ఉన్నాయని ఆరోపించారు. వారు రుజువు టెక్స్టింగ్ పద్ధతిని ఉపయోగించడం ద్వారా, బోధన మరియు/లేదా అభ్యాసానికి మద్దతుగా లేఖనాన్ని సందర్భం నుండి తొలగించారని కూడా వారు ఆరోపిస్తున్నారు.

సవాలు చేయబడిన ప్రాంతాలు:

- చర్చి భవనాలు
- ఆరాధన క్రమం
- ఆరాధన
- పాస్టర్
- ఆదివారం ఉదయం కాస్ట్యూమ్స్
- సంగీత మంత్రులు
- దశాంశం మరియు మతాధికారుల జీతాలు
- బాప్టిజం
- లార్డ్స్ సప్పర్
- క్రైస్తవ విద్య

b. The sermon was made the center of a worship service that was highly predictable, perfunctory and mechanical, and with no spontaneity.
c. Mutual edification with participation by members was repressed therefore became silent.
d. Passive liturgy with its limited functions implies the putting in an hour per week is the key to victorious Christian life.

The Sermon

By the removal of the sermon, the attendance at the Sunday morning service is doomed to drop as the sermon is the bedrock of the protestant liturgy. (pg. 85) It actually detracts from the purpose for which God designed the church to gather and has very little to do with genuine spiritual growth. (pg. 86-87)

a. It is a regular occurrence - once every week.
b. It is delivered by the same person - professional speaker.
c. It is delivered to a passive audience - a monologue, or lecture.
d. It is a cultivated form of speech - a specific structure around 3 to 5 points.

In contrast the apostles' preaching was: (pg. 88)

a. Sporadic.
b. Delivered on special occasions to deal with specific problems.
c. Extemporaneous without rhetorical structure.
d. In a dialogue form with questioning and interruptions from the audience.

The earliest record of Christian source of regular sermonizing is found during the second century.[14] Clement of Alexander lamented the fact that sermons did so little to change Christians.[15] (pg. 89)

The headwaters of the sermon goes back to the wandering teachers, called sophists, of the fifth-century BC. They were expert debaters using emotional appeals. Physical appearance and clever language to "sell" their arguments.[18] This spawned a class of men who became masters of fine phrases, "cultivating style for styles sake." They were experts at imitating form rather than substance.[20] Sophists were identified by special clothing, had a fixed residence where they gave regular sermons to the same audience and earned a good deal of money. (pg.89)

About a century later Aristotle gave to rhetoric the three-point speech.[22] Orators could bring a crowd to a frenzy by their powerful speaking skills.[27]

The Greek sermon type found its way into the Christian church around the third century…open meetings begin to die out, and church gatherings became more and more

- కొత్త నిబంధనను అర్థం చేసుకునే విధానం

[గమనిక: ఈ ఆరోపణలను గుడ్డిగా అంగీకరించలేము లేదా తిరస్కరించలేము అలాగే మన ప్రస్తుత చర్చి అభ్యాసాలను కూడా ఆమోదించలేము. కాబట్టి, రచయిత తన ఆరోపణలను సమర్థిస్తూ ఉపయోగించిన లేఖనాలను సందర్భానుసారంగా ఉంచాలి, విశ్లేషించాలి, ఎవరికి వ్రాయబడ్డాయో ప్రేక్షకుల నిర్ణయం, ఇతర క్రైస్తవులతో పరిష్కరించబడిన సమస్యలు మరియు చర్చించబడ్డాయి. మనసును తెరిచి ఉంచండి. మా వివరణలో వ్యక్తిగత సంప్రదాయాల గురించి తెలుసుకోండి. ఏవైనా సూచించిన మార్పులు ఏవైనా ఉంటే, అన్ని విశ్లేషణలు పూర్తయ్యే వరకు పట్టుకోండి. ఆపై మొత్తం ప్యాకేజీగా సమీక్షించండి.

చర్చి భవనాలు

"ప్రాచీన జుడాయిజం మూడు అంశాలపై కేంద్రీకృతమై ఉంది: ఆలయం, అర్చకత్వం మరియు త్యాగం. క్రీస్తు వచ్చినప్పుడు, అతను తనలో వాటిని నెరవేర్చడం ద్వారా మూడింటినీ ముగించాడు. అతను సజీవ రాళ్లతో చేసిన కొత్త మరియు సజీవ గృహాన్ని మూర్తీభవించిన ఆలయం - "లేకుండా. చేతులు." అతను ఒక కొత్త యాజకత్వాన్ని స్థాపించిన పూజారి. అతను పరిపూర్ణ మరియు పూర్తి త్యాగం. 1 తత్ఫలితంగా, దేవాలయం, వృత్తిపరమైన యాజకత్వం మరియు జుడాయిజం యొక్క త్యాగాలు అన్నీ యేసుక్రీస్తు రాకతో గతించిపోయాయి.2. క్రీస్తు ఇది అన్నింటి యొక్క నెరవేర్పు మరియు వాస్తవికత.3 క్రైస్తవ మతం ఎప్పుడూ ఉద్భవించని మొట్టమొదటి ఆలయ-ఆధారిత మతం అని సరిగ్గా చెప్పవచ్చు. ఫుట్‌నోట్ 6 ప్రకారం ది రాడికల్ క్రిస్టియన్‌లో ఆర్థర్ వాలిస్, 83వ పేజీలో అతను "ఇందులో పాత నిబంధనలో, దేవుడు తన ప్రజల కోసం ఒక అభయారణ్యం కలిగి ఉన్నాడు, కొత్తలో, దేవుడు తన ప్రజలను పవిత్ర స్థలంగా కలిగి ఉన్నాడు."(పేజీ. 10-11)

జెరూసలేం నాశనం తర్వాత యూదు క్రైస్తవులు క్షీణించారు మరియు వారి అన్యమత నేపథ్యాలు కలిగిన అన్యుల క్రైస్తవులు మరింత ప్రముఖంగా మారారు.

క్లెమెంట్ ఆఫ్ అలెగ్జాండర్ [క్రైస్తవ సిద్ధాంతంతో ఐక్య గ్రీకు తాత్విక సంప్రదాయాలు (Wikipedia/wiki/clement_of_alexander మరియు wiki/platoism) "గో టు చర్చ్" అనే పదబంధాన్ని ఉపయోగించిన మొదటి వ్యక్తి. 9 అయినప్పటికీ, కాన్స్టాంటినియన్ కాలం వరకు క్రైస్తవులు ఆరాధన

liturgical [rites prescribed for a religious service or public worship] developing into a "service."[30] Thus the pagan notion of a trained professional speaker who delivers orations for a fee moved straight into the Christian bloodstream. (pg. 91) This new style emphasized polished rhetoric, sophisticated grammar, flowery eloquence, and monologue. (pg. 92)

This type of teaching or preaching has had a negative impact on the church:

a. It makes the preacher the virtuoso performer.
b. It encourages passivity thus suffocating mutual ministry and open participation meetings of members.
c. It preserves the clergy even if not called such.
d. It de-skills the saints.
e. It produces impractical lessons.

The Pastor

Remove the present-day pastor/leader and Protestantism as we know it would die. He is the embodiment of Protestant Christianity the dominating focal point, mainstay, and centerpiece of the contemporary church. The profound irony is that there is not a single verse in the entire New Testament that supports such. However, pastor is biblical. (pg.106-7) Observe:

Ephesians 4:11 "He gave some as apostles, and some as prophets, and some as evangelists, and some as pastors and teachers" is the only verse where pastor is used. [This Greek word for pastor, *poiména*, is translated as shepherd within the same context of leader of the type mentioned in Ephesians in 1 Peter 2:25]

a. The word is plural.
b. It means shepherd(s) a metaphor describing function.[4]

   First century shepherds (pastors) were local elders (presbyters) and overseers (guardians, sentinels) of the church. Their function is at odds with the contemporary pastoral role[9] [in most protestant churches. (pg. 108)

The seeds of the contemporary pastor can even be detected in the New Testament era. Diotrephes, who "love[d] to have the preeminence" in the church (3 John 9-10).[12] (pg. 109)

Up until the third century, the church had no official leadership. That it had leaders is without dispute. But leadership was unofficial in the sense that there were no religious "offices" or sociological slots to fill.[13]

They were religious groups without priest, temple or sacrifice.[14] (pg. 109-110) [Leadership was / is a function

కోసం ప్రత్యేక భవనాలను నిర్మించలేదు. నాల్గవ శతాబ్దంలో యుగం.12 (pg.12)

క్రైస్తవ మతం పుట్టినప్పుడు, గ్రహం మీద పవిత్ర వస్తువులు, పవిత్ర వ్యక్తులు మరియు పవిత్ర స్థలాలు లేని ఏకైక మతం.18 రోమన్ సామ్రాజ్యాన్ని జయించిన క్రైస్తవం తప్పనిసరిగా గృహ-కేంద్రీకృత ఉద్యమం.22 ఆరాధన, కాబట్టి ప్రాదేశికంగా లేదు. జీవితం యొక్క సంపూర్ణత నుండి గుర్తించబడింది లేదా సంగ్రహించబడలేదు. బైబిల్ ప్రకారం, క్రైస్తవుల 'పవిత్ర స్థలం' వారి అధిరోహించిన ప్రభువు వలె సర్వవ్యాప్తి చెందింది. ఆరాధన అనేది ఒక నిర్దిష్ట ప్రదేశంలో ఒక నిర్దిష్ట సమయంలో జరిగేది కాదు. (జాన్ 4 చూడండి) ఇది ఒక జీవన విధానం. ఆరాధన అనేది దేవుని ప్రజలలో ఆత్మ మరియు వాస్తవికతతో జరుగుతుంది, ఎందుకంటే దేవుడు ఈ రోజు నివసిస్తున్నాడు. [ఫుట్‌నోట్ 17 JG డేవిస్, చర్చి భవనాల సెక్యులర్ ఉపయోగం, 3-4] (పేజీ. 14)

రెండవ మరియు మూడవ శతాబ్దాలలో మార్పు సంభవించింది. క్రైస్తవులు చనిపోయినవారిని గౌరవించే అన్యమత దృక్పథాన్ని అవలంబించడం ప్రారంభించారు. (పేజీ. 15-16)

కాన్స్టాంటైన్ వారికి హింస నుండి విముక్తిని ఇవ్వడానికి ముందు, క్రైస్తవులు తృణీకరించబడిన చిన్న మైనారిటీ. కానీ రోమన్ సామ్రాజ్యం అన్యమతస్థులు మరియు క్రైస్తవుల మధ్య విభజించబడింది మరియు కాన్స్టాంటైన్ దానిని ఏకం చేయాల్సిన అవసరం ఉంది. [దానిని ఏకం చేసే ప్రయత్నంలో, అతను ఒక రాష్ట్ర చర్చిని స్థాపించాడు మరియు క్రైస్తవ పేర్లతో అన్యమత పద్ధతులను పేరు మార్చడం ద్వారా క్రైస్తవ మరియు అన్యమత సిద్ధాంతాలను విలీనం చేయడం ప్రారంభించాడు.] అతను చర్చి భవనాల నిర్మాణాన్ని కూడా ప్రారంభించాడు. కాబట్టి, యూదులు మరియు అన్యమతస్థుల వలె క్రైస్తవులు వారి పవిత్ర భవనాలను కలిగి ఉంటే, వారి విశ్వాసం చట్టబద్ధమైనదిగా పరిగణించబడుతుంది." (pg. 18) [ఈ భావన నేటికి ప్రస్తుతము. కాబట్టి, భవనాలపై దృష్టి పెట్టడం ద్వారా మనం క్రీస్తు నుండి దృష్టి మరల్చవచ్చు.]

కాన్స్టాంటైన్ చర్చి భవనాలు బాసిలికా (అన్యమత దేవాలయాల తర్వాత రూపొందించబడిన సాధారణ ప్రభుత్వ భవనాలు) తరహాలో విశాలంగా మరియు అద్భుతమైనవిగా ఉన్నాయి. కాన్స్టాంటైన్ బాసిలికా మోడల్‌ను ఎంచుకోవడానికి ఇది ఒక కారణం.

క్రిస్టియన్ బాసిలికా ఒక బలిపీఠం మరియు బిషప్ కుర్చీ, కేథడ్రా లేదా సింహాసనంతో ఎత్తైన వేదికను

not a position. (Refer to TheBibleWay lesson Functions of God’s Shepherds]

Ignatius of Antioch (35-107) was instrumental in the shift toward a single leader. He elevated one of the elders in each church above all others. The elevated elder was then called the bishop [a word for overseer].[20] (pg. 110-111) Ignatius thought this was necessary to remedy false doctrine and establish church unity.[27] (pg. 112)

The bishop eventually became the main administrator and distributor of the church’s wealth.[13] In effect he became the solo pastor of the church - the professional in common worship (their spokesperson).[36] (pg.112)

Clement of Rome, who died in about 100, is credited with making a distinction between leaders and non-leaders, laity[38] with Tertullian (c. 160 - c. 225) being the first to use clergy.[40] (pg. 113-114)

After the Council of Nicaea (325) bishops delegated the responsibility of the Lord's Supper to the presbyters, deputy bishops.[53] (pg. 114)

Cyprian of Carthage [third century] argued for an unbroken succession of the bishops that traced back to Peter.[60] (pg. 115)

By the fourth century, the church followed the example of the Roman Empire. Emperor Constantine organized the church into dioceses [dioceses "a governor's jurisdiction" www.etymonline.com] along the pattern of the Roman regional districts. Later Pope Gregory shaped the ministry of the entire church after Roman law.[81] (pg. 119)

Constantine gave the bishop of Rome more power than he gave Roman governors. They had the prestige of church office bearers, a favored class, power of a wealthy elite and more of a career than a calling.[99] The net result was alarming: (pg. 120-121)

The clergy/laity gap widened as the clergy were the trained leaders, guardians of orthodoxy - the rulers and teachers of the people. They possessed gifts and graces not available to lesser mortals. The laity were second-class, untrained Christians.[103] (pg. 122) This gave way to the ordination of a spiritually elite group of "holy men."[108] By the fourth century the ordination ceremony was embellished by symbolic garments and solemn rituals.[120] This process used the very same words from the Roman civil world.[121] (pg. 123-125)

- The unscriptural clergy/laity distinction has done untold harm to the body of Christ. (pg.136-137) It divided Christians into first and second-class

కలిగి ఉంది.94 ఈ కుర్చీ రోమన్ బాసిలికా యొక్క తీర్పు స్థానాన్ని భర్తీ చేసింది.95 కాబట్టి అధికారం మరియు అధికారం కుర్చీపై ఆధారపడి ఉంటాయి. ఈ సీటు నుండి బిషప్ తన ప్రసంగాన్ని అందించాడు.97 (పేజి. 23) కుర్చీ లేదా పల్పిట్ మతాధికారులను ప్రముఖ స్థానానికి పెంచింది, తద్వారా అతన్ని దేవుని ప్రజలలో ఉన్నతంగా మరియు ఉన్నతంగా ఉంచింది. అప్పుడు పీవ్ ముఖాముఖి సహవాసాన్ని నిరోధించింది, బద్ధకం మరియు నిష్క్రియాత్మకతకు చిహ్నంగా మారింది లేదా కార్పొరేట్ ఆరాధనను ప్రేక్షకుల క్రీడగా మార్చింది.175 (పేజీ. 34)

చర్చి భవనం యొక్క ఆగమనం క్రైస్తవ ఆరాధనలో గణనీయమైన మార్పులను తీసుకువచ్చింది:

g. సామ్రాజ్య న్యాయస్థానం యొక్క ఆచారాలు ప్రార్థనలో చేర్చబడ్డాయి.
h. చక్రవర్తి ప్రవేశానికి ముందు కొవ్వొత్తులను మోసే పద్ధతిని అనుసరించి కొవ్వొత్తులు కనిపించాయి.
i. మతాధికారులు గదిలోకి ప్రవేశించినప్పుడు ధూపం వేయడం.
j. ప్రత్యేక వస్త్రాలు రోమన్ ప్రభుత్వ అధికారుల మాదిరిగానే ఉంటాయి.
k. బృందగానాల ద్వారా సేవల ప్రారంభం కోసం ఊరేగింపు సంగీతం.
l. వృత్తిపరమైన మతాధికారులు అన్ని ఆరాధకుల బహిరంగ భాగస్వామ్యం మరియు సాన్నిహిత్యం స్థానంలో "ఆరాధన సేవ" నిర్వహించారు.

ఒక కాథలిక్ పండితుడు వ్రాసినట్లుగా, కాన్స్టాంటైన్ రాకతో "ప్రాచీన రోమన్ సంస్కృతి యొక్క వివిధ ఆచారాలు క్రైస్తవ ప్రార్థనా విధానంలోకి ప్రవహించాయి ... చక్రవర్తిని దేవతగా భావించే పురాతన ఆరాధనలో పాల్గొన్న వేడుకలు కూడా చర్చి యొక్క ఆరాధనలోకి ప్రవేశించాయి, వాటి లౌకిక రూపంలో మాత్రమే .109 (pg. 24-25) ఎత్తైన లేదా ఎత్తైన అంతస్తుతో చర్చి భవనాల ఆగమనంతో, ఒక ఫంక్షన్‌కు ఇతర వాటి కంటే ప్రాముఖ్యత జోడించబడుతుంది. ఫెలోషిప్ ఆరాధనను నిరోధించడం ద్వారా నాన్-పార్టిసిపేటరీగా మారడం ప్రారంభమవుతుంది. కాబట్టి, ఒక నిర్దిష్ట ప్రదేశంలో చేసే కార్యాచరణ మరియు దైనందిన జీవితం నుండి తీసివేయబడింది. (pg. 38) [అసెంబ్లీ సౌకర్యం: దాని ఏర్పాటు, పరిమాణం లేదా యాజమాన్యం గురించి బైబిల్ మౌనంగా ఉంది.

ఆరాధన క్రమం

ప్రారంభ చర్చి యొక్క సమావేశం ఆకస్మికత, స్వేచ్ఛ, ప్రతి సభ్యుని పనితీరు, చైతన్యం మరియు బహిరంగ భాగస్వామ్యంతో గుర్తించబడింది. (పేజీ 50)

Christians. It suffocated individual functioning and made ineffectual the teaching that every member has both the right and the privilege to minister in church meetings. The pastor/preacher position rivals the functioning headship of Christ in His church.[188]

- The present-day pastor was born out of the single-bishop rule first spawned by Ignatius and Cyprian, evolving into the local presbyter, which in the Middle Ages grew into the Catholic priest. During the Reformation he was transformed from priest into "the preacher," "the minister," and finally "the pastor." (pg. 141)

" The Catholic priests had seven duties at the time of the Reformation.[208] The protestant pastor takes upon himself all of these responsibilities plus he sometimes blesses civic events. These duties were/are: (pg141)

1. Preaching
2. Sacraments
3. Prayers for the flock
4. A disciplined godly life
5. Church rites
6. Supporting the poor
7. Visiting the sick

Sunday Morning Costume

Every Sunday morning, millions of Protestants throughout the world put on their best clothes to attend Sunday Morning Church.[1] Originally dressing up for any occasion was only an option for the wealthiest nobility. This changed with the invention of mass textile manufacturing and the development of urban society.[6] Fine clothes became more affordable to common people. The middle class was born and they began to emulate the envied aristocracy.[7] (pg. 148) Their pastors distinguished their importance by their special clothing.

However, the dressing up represents: (pg. 148-150)

a. A division between the secular and the sacred.
b. The illusion that we are good because of our attire, thereby possibly covering up less than godly lives.
c. Differences in social and/or racial classes.
d. A false delusion that one is "irreverent" by wearing informal clothing [not wearing our very best].

[Note: James 2:1-2 warns about an attitude of feeling superior to others, partiality and looking down upon the poor and "less fortunate."]

It was Clement of Alexander who argued that clergy should wear better garments than laity.[26] (pg. 150) The official Roman dress was gradually adopted by the priest and deacons following Constantine's move to Constantinople. [29] Jerome (ca. 342-420) remarked that the clergy should never enter into the sanctuary wearing everyday garments.[34] (pg. 151) By the Middle Ages, their

పరిగణించండి:

- 1 కొరింథీయులకు 12:14 ఇప్పుడు శరీరం ఒక భాగముతో కాకుండా అనేక భాగాలతో నిర్మితమైనది.
- 1 కొరింథీయులకు 12:18 దేవుడు శరీరంలోని ప్రతి అవయవాలను తాను కోరుకున్నట్లే అమర్చాడు.
- 1 కొరింథీయులకు 12:27 ఇప్పుడు మీరు క్రీస్తు శరీరం, మరియు మీలో ప్రతి ఒక్కరూ దానిలో భాగమై ఉన్నారు.
- 1 కొరింథీయులకు 12:31 అయితే గొప్ప బహుమతులను ఆత్రంగా కోరుకుంటారు.
- 1 కొరింథీయులు 13:13-14:1 మరియు ఇప్పుడు ఈ మూడు మిగిలి ఉన్నాయి: విశ్వాసం, నిరీక్షణ మరియు ప్రేమ. అయితే వీటిలో గొప్పది ప్రేమ. ప్రేమ మార్గాన్ని అనుసరించండి మరియు ఆధ్యాత్మిక బహుమతులను, ముఖ్యంగా ప్రవచన బహుమతిని ఆత్రంగా కోరుకోండి.

1 కొరింథీయులకు 14:12 చర్చిని నిర్మించే బహుమతులలో రాణించడానికి ప్రయత్నించండి, [సమావేశమైన క్రైస్తవులు].

ప్రవక్తల ఆత్మలు ప్రవక్తల నియంత్రణకు లోబడి ఉంటాయి. ఎందుకంటే దేవుడు అశాంతికి దేవుడు కాదు, శాంతికి దేవుడు. (1 కొరింథీయులు 14:26-33)

కాబట్టి, అతను చేస్తున్న పాయింట్లు ఏమిటి?

- మీరు సమావేశమైన కొరింథీ క్రైస్తవులను కలిసినప్పుడు
- క్రైస్తవ పురుషులు మరియు స్త్రీలు మొత్తం భాగస్వామ్యాన్ని కలిగి ఉన్నారు
    - ఒక శ్లోకం >
    - సూచనల పదం >> ఆధారంగా వివిధ కార్యకలాపాలు
    - ఒక ద్యోతకం >> వ్యక్తిగత విధులు, బహుమతులు.
    - ఒక భాష లేదా ఒక వివరణ >

నేటి చర్చి అభ్యాసం అసెంబ్లీని రెండు భాగాలుగా సవరించింది:

a. స్త్రీలు మాట్లాడటానికి అనుమతించబడిన బైబిల్ అధ్యయనం
b. వారు మాట్లాడటానికి అనుమతించని చోట ఆరాధన సేవ
    - సమావేశమైన వారి బలోపేతం కోసం ఇవన్నీ చేయాలి.
    - కొందరికి అలవాటు ఉన్నట్లుగా మనం [వదిలివేయడం, విడిచిపెట్టడం]

clothing had acquired mystical and symbolic meanings.[37] (pg. 152)

The Reformers adopted the scholar's black gown, also known as the philosopher's cloak.[43] So prevalent was the new clerical garb that the black gown of the secular scholar became the garment of the Protestant pastor.[44] (pg. 152)

All this special clothing clearly distinguishes the two classes: professional and nonprofessional perhaps even discriminating against the nonprofessional. (pg. 154)

Ministers of Music

During Constantine's reign, choirs were developed and trained to help celebrate the Eucharist. This practice was borrowed from Roman custom, which began its imperial ceremonies with professional music.[2] However, the root is found in pagan Greek temples and Greek drama.[3] (pg. 158-159)

With the advent of the choir in the Christian church, singing was no longer done by all of God's people but by the clerical staff composed of trained singers.[5] This shift was partly due to the fact that heretical doctrines were spread through hymn singing. The clergy felt that if singing of hymns was in their control, it would curb the heresy.6 This also increased the power of the clergy. (pg. 159) [Do the songs sung today promote non-biblical teachings?]

Luther encouraged congregational singing during parts of the service.[28] (pg. 162)

In many contemporary churches, charismatic or non-charismatic, the choir has been replaced by the praise team.[50] (pg. 164)

Listen to Paul's description of a New Testament church meeting: (pg. 166)

a. Every one of you hath a song. (1 Corinthians 14:26)
b. Speak to one another in psalms, hymns and spiritual songs. (Ephesians 5:19)

Consider the words "Every one of you." Song leaders, choirs and worship teams make it impossible by limiting the leadership of Christ - specifically of leading His brethren into singing praise songs to His Father. (pg. 166-167)

When worship songs can only be announced, initiated, and led by the talented, this element of service becomes more like entertainment than corporate worship.[17] And only those who "make the cut" are allowed to participate in the ministry of leading songs. (pg. 167) [It is what is

విడిచిపెట్టకూడదు, కానీ మనం ఒకరినొకరు ప్రోత్సహించుకుందాం - మరియు మీరు రోజు సమీపిస్తున్నప్పుడు ఎక్కువగా చూస్తాము. (హెబ్రీయులు 10:25)

ప్రతి ప్రొటెస్టెంట్ చర్చి సేవను విభిన్నంగా చేసే ఉపరితల మార్పులను తొలగించండి, మీరు తప్పనిసరిగా ఒకే విధమైన ప్రార్థనా విధానాన్ని కనుగొంటారు [నిర్దేశించిన క్రమం] కానీ అదే క్రమంలో అవసరం లేదు: (pg. 48-50)

- భవనంలోకి ప్రవేశించగానే పలకరింపు
- ప్రార్థన మరియు / లేదా గ్రంథ పఠనం
- పాట సేవ
- ప్రకటనలు
- సమర్పణ
- ఉపన్యాసం
- ఆశీర్వాదం

కాబట్టి, ఆరాధన యొక్క నిరసన క్రమం ఎక్కడ ఉద్భవించింది?

1. ఇది మధ్యయుగ కాథలిక్ మాస్9లో దాని మూలాలను కలిగి ఉంది

h. అన్యమత పూజారి దుస్తులు
i. శుద్ధీకరణ ఆచారాలలో ధూపం మరియు పవిత్ర జలాన్ని ఉపయోగించడం
j. పూజలో కొవ్వొత్తులను కాల్చడం
k. రోమన్ బాసిలికా యొక్క ఆర్కిటెక్చర్
l. "కానన్ చట్టం" ఆధారంగా రోమ్ చట్టం
m. ప్రధాన బిషప్ కోసం Pontifex Maximus శీర్షిక
n. మాస్ 17 కోసం అన్యమత ఆచారాలు (పేజీ. 53)

2. లూథర్ రోమన్ కాథలిక్ నాయకత్వం మరియు యూకారిస్ట్‌పై దాని బోధనల యొక్క మిటర్స్ మరియు స్టాఫ్‌లకు వ్యతిరేకంగా మండిపడ్డారు. అందువల్ల, అతను యూకారిస్ట్ కాకుండా బోధించడాన్ని కేంద్రంగా చేసుకున్నాడు. దైవిక సేవలో అత్యంత ముఖ్యమైన భాగం."29 (పేజీ. 53)

కాథలిక్ మాస్ [యూకారిస్టిక్ లేదా లార్డ్స్ సప్పర్]కి లూథర్ చేసిన ప్రధాన మార్పులు:

a. ప్రజల భాషలో ప్రదర్శించారు
b. ఉపన్యాసం కేంద్ర భాగాన్ని అందించింది
c. సమ్మేళన గానం [తిరిగి] పరిచయం చేయబడింది
d. మాస్ క్రీస్తు యొక్క త్యాగం అనే ఆలోచనను రద్దు చేసింది

pleasing to the attendees rather what is pleasing to God from the attendees.]

Tithing and Clergy Salaries

Tithing does appear in the Bible. So, yes, tithing is biblical. But it is not Christian. The tithe belongs to ancient Israel. It was essentially their income tax. Never in the New Testament or during the first century do you find Christians tithing. (pg. 172) With the death of Jesus, all ceremonial codes that belonged to the Jews were nailed to Christ's cross and buried, never to be used again to condemn us. [He came not to abolish the Law or the Prophets but to fulfill them Matthew 5:17] We see the first-century Christians as stewards giving cheerfully according to their ability - not dutifully out of a command.[7] Giving in the early church was voluntary.[8] And those who benefited from it were the poor, sick, orphans, widows, prisoners, strangers and church planters. [9] (pg. 173) [If a Christian must tithe because commanded, then his gift is not voluntary, not according to his ability and not from his heart but because of duty. Thus, by giving his tithe one earns his reward, salvation.]

In the third century, Cyprian of Carthage was the first Christian writer to mention the practice of financially supporting clergy. He urged that just as the Levites were supported by the tithe, so should the Christian clergy.[16] (pg.176) By the end of the tenth century, the tithe had developed into a legal requirement to fund the state church - demanded by the clergy and enforced by the secular authorities![28] (pg. 177 So far as clergy salaries go, ministers were unsalaried for the first three centuries. But when Constantine appeared, he instituted the practice of paying a fixed salary to the clergy from church funds and municipal and imperial treasuries.[30] Thus was born the clergy salary. (pg. 178)

Giving salaries to pastors elevates them above the rest of people. It creates a clerical caste that turns the living body of Christ into a business. Since "the pastor" and his staff are compensated for ministry, they are paid professionals and the rest of the church lapses into a state of passive dependence. If all Christians got in touch with the call that lies within them to be functioning priest in the Lord's house, why would we be paying our pastor? In addition, paying a pastor encourages him to be a man pleaser. (pg. 180-181)

Baptism

Most evangelical Christians believe in and practice believer's baptism as opposed to infant baptism. Likewise, most Protestants believe in the practice of baptism by immersion or pouring rather than sprinkling.[2] [Baptism is from the Greek word *baptizo*, transliterated as baptism, a dipping, plunging, or immersing, the Greek word for sprinkling is *rantizo* and the Greek word for pouring is *cheo* (rd] In the

e. కేవలం పూజారి కాకుండా రొట్టె మరియు కప్పులో పాలుపంచుకోవడానికి సమాజానికి అనుమతించబడింది. (పేజీ 55)

3. కొత్త నిబంధనలో స్పష్టంగా పేర్కొనబడనందున కాల్విన్ పైప్ ఆర్గాన్ మరియు గాయక బృందాలను తొలగించాడు.64 (pg.58)

4. ప్యూరిటన్ కాల్వినిస్టులు మతాధికారుల వస్త్రాలు, చిహ్నాలు మరియు ఆభరణాలను వదులుకుంటారు. వారు స్టాక్స్‌లో ఉంచడం ద్వారా శిక్షించారు మరియు ఆదివారం ఉదయం ఉపన్యాసం మిస్ అయిన సభ్యులకు జరిమానా విధించారు.88, 89 (పేజీ. 63)

5. మెథడిస్టులు ఆదివారం సాయంత్రం ఆరాధనను ప్రాచుర్యంలోకి తెచ్చారు.98 (పేజీ. 64)

6. ఫ్రాంటియర్-రివైవలిస్టులు బోధించే లక్ష్యాన్ని సువార్తికుల ప్రసంగాలకు మార్చారు.101 (pg.65)

7. మెథడిస్ట్‌లు మరియు ఫ్రాంటియర్ రివైవలిస్ట్‌లు "బలిపీఠం పిలుపు"కు జన్మనిచ్చారు. 112 (పేజీ. 66) చార్లెస్ ఫిన్నీచే "ఆత్రుత బెంచ్"గా సూచించబడింది.113 ఫిన్నీ యొక్క అత్యంత శాశ్వతమైన అంశం వ్యావహారికసత్తావాదం ఏదైనా పని చేస్తే, దానిని నైతిక పరిగణనలతో సంబంధం లేకుండా స్వీకరించాలి.112 (పేజీ. 67) లేదా, "ది ముగింపులు మార్గాలను సమర్థిస్తాయి." (pg.68) అమెరికన్ ఫ్రాంటియర్-రివైవలిజం చర్చిని ఒక బోధనా కేంద్రంగా మార్చింది మరియు ఎడిఫికేషన్ యొక్క అసెంబ్లీ అనుభవాన్ని సువార్త మిషన్‌గా తగ్గించింది.125 ఇది చర్చికి ఆధిపత్య ఆకర్షణగా పల్పిట్ వ్యక్తులను సృష్టించింది. తత్ఫలితంగా, సంస్థాగతంగా ఏసుక్రీస్తును రాజ్యాలు మరియు అధికారాలు కోల్పోయేలా చేయడం కోసం ప్రతి సభ్యుని పనితీరును పరస్పరం మెరుగుపరిచారు.127 (పేజీ. 69)

8. 1800వ దశకం చివరిలో DL మూడీ "పాపి ప్రార్థన" 136ను ప్రవేశపెట్టారు మరియు బిల్లీ గ్రాహం దాదాపు యాభై సంవత్సరాల తర్వాత మూడీ యొక్క సాంకేతికతను నవీకరించారు.137 (పేజీ. 70)

9. 1906 నుండి పెంతెకోస్తల్ ఉద్యమం చేతులు ఎత్తడం, ప్యూస్‌లలో నృత్యం చేయడం, చేతులు చప్పట్లు కొట్టడం, భాషల్లో మాట్లాడటం [కొంతమందికి తెలిసిన భాష కాదు కానీ గిబ్బరిష్] మరియు టాంబురైన్ల వాడకాన్ని ప్రవేశపెట్టింది. (పేజీ 72)

కాబట్టి, నిరసన ఆరాధన క్రమం: (పేజీ. 73-77)

first century, water baptism was the way someone came to the Lord.[6] For this reason, the confession and baptism are vitally linked to the exercise of saving faith. So much so that the New Testament writers often use baptism in place of the word faith and link it to being "saved."[7] That is because baptism was the early Christians initial confession of faith in Christ. (pg. 188-189) [David Bercot stated "baptism was frequently referred to as "grace."]

In our day [in some perhaps most churches] the "sinner's prayer" has often replaced the role of water baptism. Unbelievers are told, "Say this prayer after me, accept Jesus as your personal savior, and you will be saved." But nowhere in all the New Testament do we find any person being led to the Lord by a sinner's prayer. And there is not the faintest whisper in the Bible about a "personal" Savior. Put another way water baptism was the sinner's prayer in century one! Baptism accompanied the acceptance of the gospel and it occurred immediately. (pg. 189) [Peter in 1 Peter 3:21stated that baptism now saves you by the resurrection of Jesus Christ as one calls upon God to forgive him of his sins.]

Baptism marked a complete break with the past and a full entrance into Christ and His church. Baptism was simultaneously and act of faith as well as an expression of faith.[8] (pg. 189)

Beginning in the second century some influential Christians taught that baptism must be preceded by a period of instruction, prayer and fasting.[9] You must show yourself worthy of baptism by your conduct.[11] [Such was not the case on Pentecost as their baptism appears to have been immediate.]

> Tradition has removed the true meaning and power behind water baptism. Properly conceived and practiced water baptism is the believer's confession of faith before men, demons, angels and God. Baptism is a visible sign that depicts our separation from the world,[47] our death with Christ, the burial of our old man,[48] the death of the old creation,[49] and the washing of the Word of God. To replace the New Testament water baptism with the sinner's prayer is to deplete baptism of its God given testimony. (pg. 196) [The old or fleshly man (sinful man) believed Christ and His message, died to his sinful way of life, was buried * in water (immersion or baptism). He was cleansed of sin, resurrected as a new living spiritual being and put onto Christ's body, the church, by God by his belief, faith, trust and obedience.]
>
> * { Greek *sunthapto* (*sun* with + *thapto* entomb) - to bury with, or together (Vine's Expository Dictionary) – so one is buried and united with Christ in His death.}

Lord's Supper

e. ఒక మతాధికారిచే నిర్వహించబడింది మరియు దర్శకత్వం వహించబడింది.
f. ఉపన్యాసం అత్యంత ఊహాజనిత, పనికిమాలిన మరియు యాంత్రికమైన మరియు ఎటువంటి ఆకస్మికత లేకుండా ఆరాధన సేవకు కేంద్రంగా చేయబడింది.
g. సభ్యుల భాగస్వామ్యంతో పరస్పర సవరణ అణచివేయబడింది కాబట్టి నిశ్శబ్దంగా మారింది.
h. నిష్క్రియ ప్రార్థన దాని పరిమిత విధులతో వారానికి ఒక గంటలో ఉంచడం విజయవంతమైన క్రైస్తవ జీవితానికి కీలకమని సూచిస్తుంది.

ఉపన్యాసం

ఉపన్యాసం తీసివేయడం ద్వారా, ఆదివారం ఉదయం సేవకు హాజరు కావడం విచారకరం, ఎందుకంటే ఉపన్యాసం నిరసన ప్రార్థన యొక్క పునాది. (pg. 85) ఇది వాస్తవానికి దేవుడు చర్చిని ఏ ఉద్దేశంతో రూపొందించాడో మరియు నిజమైన ఆధ్యాత్మిక వృద్ధికి చాలా తక్కువ సంబంధాన్ని కలిగి ఉంది. (పేజీ 86-87)

e. ఇది ఒక సాధారణ సంఘటన - వారానికి ఒకసారి.
f. ఇది అదే వ్యక్తి ద్వారా డెలివరీ చేయబడింది - ప్రొఫెషనల్ స్పీకర్.
g. ఇది నిష్క్రియ ప్రేక్షకులకు అందించబడుతుంది - మోనోలాగ్ లేదా ఉపన్యాసం.
h. ఇది ప్రసంగం యొక్క సాగు రూపం - 3 నుండి 5 పాయింట్ల చుట్టూ ఒక నిర్దిష్ట నిర్మాణం.

దీనికి విరుద్ధంగా అపొస్తలుల బోధన ఇలా ఉంది: (పేజీ 88)

e. అప్పుడప్పుడు.
f. నిర్దిష్ట సమస్యలను పరిష్కరించడానికి ప్రత్యేక సందర్భాలలో పంపిణీ చేయబడింది.
g. అలంకారిక నిర్మాణం లేకుండా ఎక్స్టెంపోరేనియస్.
h. ప్రేక్షకుల నుండి ప్రశ్నించడం మరియు అంతరాయాలతో సంభాషణ రూపంలో.

క్రైస్తవులలో క్రమమైన ఉపన్యాసానికి సంబంధించిన ప్రారంభ రికార్డు రెండవ శతాబ్దంలో కనుగొనబడింది.14 క్రైస్తవులను మార్చడానికి ప్రసంగాలు చాలా తక్కువ చేశాయని అలెగ్జాండర్ యొక్క క్లెమెంట్ విచారం వ్యక్తం చేశారు.15 (పేజీ. 89)

ఉపన్యాసం యొక్క ముఖ్యాంశాలు క్రీస్తుపూర్వం ఐదవ శతాబ్దానికి చెందిన సోఫిస్టులు అని పిలువబడే సంచరించే ఉపాధ్యాయుల వద్దకు తిరిగి వెళతాయి. వారు భావోద్వేగ విజ్ఞప్తులను ఉపయోగించి నిపుణులైన

For early Christians, the Lord's Supper was a communal meal.[22] The mood was one of celebration and joy. When believers first gathered for the meal, they broke bread and passed it around. Then they ate their meal, which was concluded after the cup was passed around. The Lord's Supper was essentially a banquet. And there was no clergy to officiate.[31] Because of Paul's statement warning about unworthiness in 1 Corinthians 11:27-33 some began to teach the Lord's Supper was dangerous. Apparently, they did not relate the warning to discriminating against the poor and becoming drunk as the unworthy part. (pg. 192)

Around the time of Tertullian (c. 160 - c. 225), the bread and the cup began to be separated from the meal.[25] With the abandonment of the meal, the terms breaking of bread and Lord's Supper was replaced with the Greek word Eucharist.[30] Irenaeus (130-200) began referring to it as an "offering"[31] or "sacrifice." An altar table where the bread and cup were placed and came to be seen as the place where the victim was offered.[32] The Supper was no longer a community event. It was rather a priestly ritual that was to be watched at a distance. Throughout the fourth and fifth centuries, there was an increasing sense of awe and dread.[33] (pg. 194)

With the doctrine of transubstantiation, God's people approached the elements with a feeling of fear. They were reluctant even to approach them.[43] When the words of the Eucharist were spoken by the priest it was believed that the bread literally became God[44] [actually became flesh and blood]. (pg. 195) In the New Testament itself, there is no indication that it was the special privilege or duty of anyone to lead the worshipping fellowship of the Lord's Supper.[52] (pg. 197)

Christian Education

In the mind of most Christians, formal education qualifies a person to do the Lord's work. Unless a Christian has graduated from a Bible college or seminary, he or she is viewed as a being "para" minister, a pseudo Christian worker. Such a person cannot preach, teach, baptize or administer the Lord's Supper since he or she has not been formally trained to do such things …right? (pg. 199-200)

Christian training during the first century was hands-on, rather than academic. It was a matter of apprenticeship, rather than intellectual learning. It was aimed at the spirit, rather than the front lobe i.e.:

They learned the essential lessons by living a shared life with a group of Christians under the tutelage of an older, seasoned worker.

Therefore, the best structure for equipping every Christian is already in place. It predates seminaries and weekend seminars and will outlast them all. They learned in the

డిబేటర్లు. వారి వాదనలను "అమ్మడానికి" భౌతిక రూపం మరియు తెలివైన భాష. వారు పదార్ధం కంటే రూపాన్ని అనుకరించడంలో నిష్ణాతులు.20 సోఫిస్టులు ప్రత్యేక దుస్తులతో గుర్తించబడ్డారు, స్థిర నివాసం కలిగి ఉంటారు, అక్కడ వారు అదే ప్రేక్షకులకు సాధారణ ఉపన్యాసాలు ఇచ్చారు మరియు మంచి డబ్బు సంపాదించారు. (పేజీ.89)

దాదాపు ఒక శతాబ్దం తర్వాత అరిస్టాటిల్ మూడు పాయింట్ల ప్రసంగాన్ని వాక్చాతుర్యాన్ని అందించాడు.22 వక్తలు తమ శక్తివంతమైన మాట్లాడే నైపుణ్యం ద్వారా ప్రేక్షకులను ఉన్మాదానికి గురిచేస్తారు.27

గ్రీకు ఉపన్యాసం రకం మూడవ శతాబ్దంలో క్రైస్తవ చర్చిలోకి ప్రవేశించింది... బహిరంగ సమావేశాలు అంతరించిపోవడం ప్రారంభమయ్యాయి మరియు చర్చి సమావేశాలు మరింత ప్రార్ధనగా మారాయి [మతపరమైన సేవ లేదా ప్రజా ఆరాధన కోసం సూచించబడిన ఆచారాలు] "సేవ"గా అభివృద్ధి చెందాయి. ."30 ఆ విధంగా రుసుము చెల్లించి ప్రసంగాలను అందించే శిక్షణ పొందిన ప్రొఫెషనల్ స్పీకర్ యొక్క అన్యమత భావన నేరుగా క్రైస్తవ రక్తప్రవాహంలోకి వెళ్లింది. (pg. 91) ఈ కొత్త శైలి మెరుగుపెట్టిన వాక్చాతుర్యాన్ని, అధునాతన వ్యాకరణాన్ని, పూలతో కూడిన వాగ్ధాటిని మరియు ఏకపాత్రాభినయాన్ని నొక్కి చెప్పింది. (పేజీ 92)

ఈ రకమైన బోధన లేదా బోధన చర్చిపై ప్రతికూల ప్రభావాన్ని చూపింది:

f. అది బోధకుని సిద్ధహస్తుడుగా చేస్తుంది.
g. ఇది నిష్క్రియాత్మకతను ప్రోత్సహిస్తుంది, తద్వారా పరస్పర మంత్రిత్వ శాఖ మరియు సభ్యుల బహిరంగ భాగస్వామ్య సమావేశాలను ఉక్కిరిబిక్కిరి చేస్తుంది.
h. అలా పిలవకపోయినా మతాధికారులను కాపాడుతుంది.
i. ఇది సాధువుల నైపుణ్యాన్ని తగ్గిస్తుంది.
j. ఇది ఆచరణ సాధ్యం కాని పాఠాలను ఉత్పత్తి చేస్తుంది.

పాస్టర్

ప్రస్తుత పాస్టర్/నాయకుడు మరియు ప్రొటెస్టంటిజం చనిపోతుందని మాకు తెలుసు కాబట్టి దాన్ని తీసివేయండి. అతను ప్రొటెస్టంట్ క్రిస్టియానిటీ యొక్క స్వరూపం, సమకాలీన చర్చి యొక్క ప్రధాన కేంద్ర బిందువు, ప్రధాన కేంద్రం మరియు కేంద్రం. ప్రగాఢమైన వ్యంగ్యం ఏమిటంటే, మొత్తం కొత్త నిబంధనలో అలాంటి వాటిని సమర్థించే ఒక్క పద్యం

furnace of life, in a rational, living, working and ministering context.[2] (pg. 200) There have been four stages of theological education: (pg. 201-206) a. Episcopal - Theology in the patristic age (third to fifth centuries) was episcopal because the leading theologians of the day were bishops.6 b. Monastic - The monastic stage of theological education was tied to the ascetic and mystical life. It was taught by monks living in monastic communities and at a time the Eastern church fathers became steeped in Platonic thought. For example, Justin Martyr believed that philosophy was God's revelation to the Gentiles.[10] c. Scholastic - The third stage of theological education owes much to the culture of the university.[33] Abelard (1079-1142) applied Aristotelian logic to reveal the truth.[34] Martin Luther (1483-1546) said "What else are the universities than places for training youth in Greek glory."[37] d. Seminarian - Seminary theology grew out of the scholastic theology taught in the universities which were based upon Aristotle's philosophical system.[39] Aquinas probably had the greatest influence. His main thesis was that God is known through human reason and he preferred the intellect to the heart as the organ for arriving at truth.[41] Reason and intellect can cause us to know about God and help us communicate what we know. But they fall short in giving us spiritual revelation. The intellect is not the gateway for knowing the Lord deeply. Neither are the emotions.[43] A high powered intellect and razor-sharp reasoning skills do not automatically produce spiritual men and women. Blasie Pascal (1623-1662) once stated "It is the heart which perceives God, and not the reason."[45] (pg. 206) [One must have an intimate relationship with God.] The Greek philosophers Plato and Socrates taught that knowledge is virtue. Good depends on the extent of one's knowledge. Hence, the teaching of knowledge is the teaching of virtue.[99] Herein lies the root and stem of contemporary education. It is built on the Platonic idea that knowledge is equivalent of moral character. [Gnosticism] Contemporary theological teaching is data-transfer education. It moves from notebook to notebook. In the process, our theology rarely gets below the neck. If a student accurately parrots the ideas of his professor, he is awarded a degree. Therefore, the fallacy is that graduates are instantly qualified[36] even though he has little if any hands-on experience in the body of life. Perhaps the most	కూడా లేదు. అయితే, పాస్టర్ బైబిల్. (pg.106-7) గమనించండి: ఎఫెసీయులకు 4:11 "అతను కొందరిని అపొస్తలులుగా, కొందరిని ప్రవక్తలుగా, కొందరిని సువార్తికులుగా, కొందరిని పాస్టర్లుగా మరియు బోధకులుగా ఇచ్చాడు" అనే పద్యం మాత్రమే పాస్టర్ ఉపయోగించబడింది. [1 పేతురు 2:25లో ఎఫెసీయులలో ప్రస్తావించబడిన నాయకుని యొక్క అదే సందర్భంలో పాస్టర్, పోమెనా అనే ఈ గ్రీకు పదం గొర్రెల కాపరి అని అనువదించబడింది.] c. పదం బహువచనం. d. దీని అర్థం షెపర్డ్(లు) ఫంక్షన్‌ను వివరించే రూపకం.4 మొదటి శతాబ్దపు గొర్రెల కాపరులు (పాస్టర్లు) చర్చి యొక్క స్థానిక పెద్దలు (ప్రెస్బైటర్లు) మరియు పర్యవేక్షకులు (సంరక్షకులు, సెంటినెల్స్). వారి పనితీరు సమకాలీన మతసంబంధ పాత్ర9 [చాలా నిరసన చర్చిలలో విరుద్ధంగా ఉంది. (పేజీ 108) సమకాలీన పాస్టర్ యొక్క విత్తనాలను కొత్త నిబంధన యుగంలో కూడా కనుగొనవచ్చు. డియోట్రెఫెస్, చర్చిలో (3 జాన్ 9-10).12 (పేజీ. 109) మూడవ శతాబ్దం వరకు, చర్చికి అధికారిక నాయకత్వం లేదు. దానికి నాయకులు ఉన్నారనేది వివాదాస్పదం కాదు. కానీ నాయకత్వం అనధికారికంగా ఉంది, పూరించడానికి మతపరమైన "కార్యాలయాలు" లేదా సామాజిక స్లాట్లు లేవు.13 అవి పూజారి, దేవాలయం లేదా త్యాగం లేని మత సమూహాలు.14 (పేజీ. 109-110) [నాయకత్వం అనేది ఒక పని కాదు. (TheBibleWay పాఠం దేవుని కాపరుల విధులను చూడండి] ఇగ్నేషియస్ ఆఫ్ ఆంటియోచ్ (35-107) ఒకే నాయకుడి వైపు మారడంలో కీలక పాత్ర పోషించాడు. అతను ప్రతి చర్చిలోని పెద్దలలో ఒకరిని అందరికంటే ఉన్నతీకరించాడు. ఉన్నత స్థాయి పెద్దను అప్పుడు బిషప్ అని పిలిచేవారు [పర్యవేక్షకుడు అనే పదం].[20](పేజీ. 110-111) ఇగ్నేషియస్ తప్పుడు సిద్ధాంతాన్ని పరిష్కరించడానికి మరియు చర్చి ఐక్యతను స్థాపించడానికి ఇది అవసరమని భావించాడు.27 (పేజీ. 112) బిషప్ చివరికి చర్చి యొక్క సంపదకు ప్రధాన నిర్వాహకుడు మరియు పంపిణీదారు అయ్యాడు.13

damaging problem of the seminary and Bible college is that they perpetuate the humanly devised system in which the clergy live, breathe and have their being.[109] (pg. 216-218)

Re-approaching the New Testament

The church is influenced by its surrounding culture, seemingly unaware of its negative influences. Because of his training and education, we tend to accept whatever the pastor's or preacher's state as biblical.

Therefore, we generally do not consider it necessary to go to the Bible in an attempt to determine the validity of his statements as that is what "I have always heard." When we do study we commonly use the "proof text method," which dates back to the 1590's. A group of men called Protestant scholastics took the teachings of the Reformers and systemized then according to the rules of Aristotelian logic.[2] They held that not only is the scripture the word of God, but every part of it is the Word of God in and of itself - irrespective of context. (pg. 222-223)

Two-thirds of the New Testament is made up of Paul's letters. In the early second century when they were compiled into a volume they were arranged in order of lengthiest to shortest. Then when compiling the New Testament, the gospels and Acts were placed in front of Paul's letters and Revelation at the end. (pg. 226) In 1227 a professor in the University of Paris divided the books of the Bible into chapters. It wasn't until 1551 that sentences were numbered.11 (pg. 228-229)

Christians have been taught to approach the Bible generally in one of eight ways by looking for verses that will:

a. inspire you.
b. tell you what God has promised so you can confess it in faith therefore, obligating God to do what you want.
c. tell you what God commands you to do.
d. Allow you can quote to scare the devil out of his wits or resist him in the hour of temptation.
e. prove your particular doctrine so you can slice and dice your theological sparring partner.
f. control or correct others.
g. "preach" well and make good "sermon" material.
h. appear when flipping randomly.

These methods do not provide opportunity to know the context of the passage and to be able to determine the message the writer is attempting to deliver. The context is so important that without it one may draw an opposite conclusion that the one intended. (pg. 230)

Jesus, the Revolutionary

ఫలితంగా అతను చర్చి యొక్క సోలో పాస్టర్ అయ్యాడు - సాధారణ ఆరాధనలో ప్రొఫెషనల్ (వారి ప్రతినిధి).36 (pg.112)

సుమారు 100 సంవత్సరాలలో మరణించిన రోమ్‌కు చెందిన క్లెమెంట్, నాయకులు మరియు నాన్ లీడర్‌ల మధ్య వ్యత్యాసాన్ని చూపిన ఘనత 38, టెర్టులియన్ (c. 160 - c. 225) మతాధికారులను ఉపయోగించిన మొదటి వ్యక్తి.40 (పేజీ. 113-114)

కౌన్సిల్ ఆఫ్ నైసియా (325) తర్వాత బిషప్‌లు ప్రభువు భోజనం బాధ్యతను ప్రిస్బైటర్లు, డిప్యూటీ బిషప్‌లకు అప్పగించారు.53 (పేజీ. 114)

కార్తేజ్‌కి చెందిన సిప్రియన్ [మూడవ శతాబ్దం] పీటర్‌కు చెందిన బిషప్‌ల యొక్క అవిచ్ఛిన్నమైన వారసత్వం కోసం వాదించాడు.60 (పేజీ. 115)

నాల్గవ శతాబ్దం నాటికి, చర్చి రోమన్ సామ్రాజ్యం యొక్క ఉదాహరణను అనుసరించింది. చక్రవర్తి కాన్‌స్టాంటైన్ చర్చిని డియోసెస్‌లుగా [డియోసెస్‌లు "గవర్నర్ అధికార పరిధి" www.etymonline.com] రోమన్ ప్రాంతీయ జిల్లాల నమూనాలో ఏర్పాటు చేశాడు. తరువాత పోప్ గ్రెగొరీ రోమన్ చట్టం తర్వాత మొత్తం చర్చి యొక్క మంత్రిత్వ శాఖను రూపొందించారు.81 (పేజీ. 119)

కాన్‌స్టాంటైన్ రోమ్ గవర్నర్‌లకు ఇచ్చిన దానికంటే ఎక్కువ అధికారాన్ని రోమ్ బిషప్‌కు ఇచ్చాడు. వారు చర్చి ఆఫీస్ బేరర్‌ల ప్రతిష్ట, అనుకూలమైన తరగతి, సంపన్న శ్రేణి యొక్క అధికారం మరియు కాల్ కంటే ఎక్కువ వృత్తిని కలిగి ఉన్నారు.99 నికర ఫలితం ఆందోళనకరంగా ఉంది: (పేజీ. 120-121)

మతాచార్యులు శిక్షణ పొందిన నాయకులు, సనాతన ధర్మ సంరక్షకులు - ప్రజల పాలకులు మరియు ఉపాధ్యాయులు కావడంతో మతాధికారులు/లౌకిక అంతరం పెరిగింది. వారు తక్కువ మానవులకు లభించని బహుమతులు మరియు దయలను కలిగి ఉన్నారు. లౌకికులు రెండవ-తరగతి, శిక్షణ లేని క్రైస్తవులు.103 (పేజి. 122) ఇది "పవిత్ర పురుషుల" యొక్క ఆధ్యాత్మికంగా ఉన్నత సమూహంగా నియమించబడటానికి దారితీసింది. 120 ఈ ప్రక్రియ రోమన్ పౌర ప్రపంచం నుండి అదే పదాలను ఉపయోగించింది.121 (పేజీ. 123-125)

- లేఖన విరుద్ధమైన మతాధికారులు/లౌకిక భేదం క్రీస్తు శరీరానికి చెప్పలేని హాని చేసింది. (pg.136-137) ఇది క్రైస్తవులను మొదటి మరియు రెండవ

The early Christians were intensely Christ-centered. Jesus Christ was their pulse beat. He was their life, their breath, and their central point reference. He was the object of their worship, the subject of their songs, and the content of their discussion and vocabulary. They made the Lord Jesus Christ central and supreme in all things.[6] (pg. 247-249)

- The New Testament church
  a. Had no fixed order [liturgy] of worship.
  b. Gathered in open-participatory meetings.
  c. Had no one as a spectator [except possibly visitors].
- The purpose of their assembling was:
  a. Mutual edification. [encourage faithfulness to Christ.]
  b. To make visible the Lord in every functioning of His body.
  c. Not a religious "service."
  d. An atmosphere of freedom, spontaneity and joy.
  e. Not to serve as a platform for any one's particular ministry.
- The New Testament church lived as a face-to-face community.
- Christianity was the first and only religion the world has ever known that was void of ritual, clergy and sacred buildings. For the first 300 years of the church's existence, Christians gathered in homes. On special occasions they would sometimes use a larger facility (like Solomon's Porch).
- The church did not have a clergy.
- Decision making of the church fell upon the shoulders of the whole assembly.
- It was organic not organizational. They were not welded together by putting people into offices, creating programs, constructing rituals, and developing a top-down hierarchy or chain-of-command structure. The church was a living and breathing organism.
- Tithing was not practiced but they gave according to their ability in order to help their poor and church planters.
- Baptism was a burial in water (immersion) which occurred immediately following one's death to sin. [Peter stated in 1 Peter 3:21 "baptism now saves you - not the removal of dirt from the flesh, but an appeal to God for a good conscience - through the resurrection of Jesus Christ."]
- They did not construct buildings.
- Training was on the job by a mature seasoned Christian. [Apostles, prophets, evangelists and pastors and teachers. (Ephesians 4:11) [Refer to BibleWay lesson Servants of Christ]
- They were not divided into denominations. All were in Christ by dying to sin, being buried by immersion in water, being resurrected by God into a new living

తరగతి క్రైస్తవులుగా విభజించింది. ఇది వ్యక్తిగత పనితీరును ఉక్కిరిబిక్కిరి చేసింది మరియు చర్చి సమావేశాలలో పరిచర్య చేయడానికి ప్రతి సభ్యునికి హక్కు మరియు ప్రత్యేక హక్కు రెండూ ఉన్నాయని బోధనను అసమర్థంగా చేసింది. పాస్టర్/బోధకుడు అతని చర్చిలో క్రీస్తు యొక్క పనితీరు ప్రధానత్వానికి పోటీగా ఉన్నారు.188

- ప్రస్తుత-రోజు పాస్టర్ ఇగ్నేషియస్ మరియు సిప్రియన్లచే మొట్టమొదట ఏర్పడిన సింగిల్-బిషప్ పాలన నుండి జన్మించాడు, ఇది స్థానిక ప్రెస్బైటర్‌గా పరిణామం చెందింది, ఇది మధ్య యుగాలలో క్యాథలిక్ మతగురువుగా ఎదిగింది. సంస్కరణ సమయంలో అతను పూజారి నుండి "బోధకుడు", "మంత్రి" మరియు చివరకు "పాస్టర్" గా రూపాంతరం చెందాడు. (పేజీ. 141)

"సంస్కరణ సమయంలో కాథలిక్ పూజారులకు ఏడు విధులు ఉన్నాయి.208 ప్రొటెస్టెంట్ పాస్టర్ ఈ బాధ్యతలన్నింటినీ స్వయంగా తీసుకుంటాడు మరియు అతను కొన్నిసార్లు పౌర కార్యక్రమాలను ఆశీర్వదిస్తాడు. ఈ విధులు ఇవి: (pg141)

8. ప్రబోధించడం
9. మతకర్మలు
10. మంద కోసం ప్రార్థనలు
11. క్రమశిక్షణతో కూడిన దైవిక జీవితం
12. చర్చి ఆచారాలు
13. పేదలను ఆదుకుంటున్నారు
14. రోగులను పరామర్శించారు

ఆదివారం ఉదయం కాస్ట్యూమ్

ప్రతి ఆదివారం ఉదయం, సండే మార్నింగ్ చర్చికి హాజరయ్యేందుకు ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఉన్న మిలియన్ల మంది ప్రొటెస్టంట్లు తమ ఉత్తమమైన దుస్తులను ధరిస్తారు. 1 నిజానికి ఏ సందర్భంలోనైనా దుస్తులు ధరించడం సంపన్నులైన ప్రభువులకు మాత్రమే ఎంపిక. సామూహిక వస్త్రాల తయారీ మరియు పట్టణ సమాజం అభివృద్ధితో ఇది మారిపోయింది. మధ్యతరగతి జన్మించింది మరియు వారు అసూయపడే కులీనులను అనుకరించడం ప్రారంభించారు.7 (పేజీ. 148) వారి పాస్టర్లు వారి ప్రత్యేక దుస్తుల ద్వారా వారి ప్రాముఖ్యతను గుర్తించారు. అయితే, డ్రెస్సింగ్ సూచిస్తుంది: (పేజీ. 148-150)

e. సెక్యులర్ మరియు పవిత్రం మధ్య విభజన.
f. మన వస్త్రధారణ వల్ల మనం మంచివారమనే భ్రమ, తద్వారా దైవభక్తి లేని జీవితాలను కప్పిపుచ్చుకోవచ్చు.
g. సామాజిక మరియు/లేదా జాతి తరగతులలో తేడాలు.

spiritual creation and put into Christ Body. [Refer to BibleWay lesson United in Christ]

Conclusions and Recommendations

The early Christian writers, often referred to as "church fathers", quoted by the authors and the authors of the listed sources used in this booklet were not inspired as were the writers of the New Testament. Some writer's doctrinal positions on certain issues often contradict interpretations of other writers of the same period and are not generally held to be in keeping with the scriptures. In fact, some writers referred to certain doctrines and beliefs as heretical. This said, their writings provide valuable information of practices in some churches during the first few centuries and the farther removed from the apostles the greater the possibility of erroneous teachings and practices.

Many, if not most, of the charges of Pagan Christianity? **may** appear to be valid to an individual. Before they are accepted as true, they **must be verified** with statements from the Bible taken in context.

1. Following individual study each issue or charge presented herein should be studied in small group studies where each participant can question or challenge the conclusion of others. Should the group agree that an issue or charge is valid, then the study should be expanded to larger groups for additional questioning and challenges. This should provide a clearer and more accurate understanding and will also help remove the appearance of forcing change upon the uninformed brothers and sisters.

2. Before replacing any practice that has been concluded to be contrary to scripture, a specified time should be set aside and a process established for the resolution of difference of misunderstandings, opinions or conflicts. Every Christian brother or sister should have the opportunity to study, question or even challenge any or all conclusions in an environment of love. Then it should be implemented slowly in the event the conclusion is proven to have been faulty.

3. Changes should not be made just for change sake.

In a recent study the Barna Group released Who is Active in Group Expressions of Faith in which they explored profiles of Americans who actively participate in their faith. The study provides the following insights:

1. 53% of church goers are women [50.7% of US population].
2. 56% of home church participants are men.
3. 67% of church goers are married.

h. అనధికారిక దుస్తులను ధరించడం ద్వారా ఒకరు "అపరాధం" అనే తప్పుడు భ్రమ [మా ఉత్తమమైన] ధరించడం.

[గమనిక: జేమ్స్ 2:1-2 ఇతరుల కంటే గొప్పవాడిగా భావించే వైఖరి, పక్షపాతం మరియు పేదలను మరియు "తక్కువ అదృష్టవంతులు"గా చూడటం గురించి హెచ్చరిస్తుంది.]

అలెగ్జాండర్ యొక్క క్లెమెంట్, మతాధికారులు లౌకికుల కంటే మెరుగైన వస్త్రాలను ధరించాలని వాదించారు.26 (పేజీ. 150) కాన్స్టాంటినోపుల్‌కు కాన్‌స్టాంటినోపుల్‌కు వెళ్ళిన తర్వాత అధికారిక రోమన్ దుస్తులను పూజారి మరియు డీకన్‌లు క్రమంగా స్వీకరించారు. 29 జెరోమ్ (సుమారు. 342-420) మతాధికారులు రోజువారీ వస్త్రాలు ధరించి అభయారణ్యంలోకి ప్రవేశించకూడదని వ్యాఖ్యానించాడు.

సంస్కర్తలు పండితుని నల్లటి గౌనును స్వీకరించారు, దీనిని తత్వవేత్త యొక్క అంగీ అని కూడా పిలుస్తారు.43 కొత్త మతాధికారుల వేషం ఎంతగా ప్రబలంగా ఉందో, లౌకిక పండితుని నల్ల గౌను ప్రొటెస్టంట్ పాస్టర్ యొక్క వస్త్రంగా మారింది.44 (పేజీ. 152)

ఈ ప్రత్యేక దుస్తులు అన్నీ రెండు తరగతులను స్పష్టంగా వేరు చేస్తాయి: ప్రొఫెషనల్ మరియు నాన్ ప్రొఫెషనల్ బహుశా ప్రొఫెషనల్ కాని వారిపై కూడా వివక్ష చూపడం. (పేజీ 154)

సంగీత మంత్రులు

కాన్‌స్టాంటైన్ పాలనలో, యూకారిస్ట్ జరుపుకోవడానికి గాయక బృందాలు అభివృద్ధి చేయబడ్డాయి మరియు శిక్షణ పొందాయి. ఈ అభ్యాసం రోమన్ ఆచారం నుండి తీసుకోబడింది, ఇది వృత్తిపరమైన సంగీతంతో దాని సామ్రాజ్య వేడుకలను ప్రారంభించింది. అయితే, మూలం అన్యమత గ్రీకు దేవాలయాలు మరియు గ్రీకు నాటకాలలో కనుగొనబడింది.3 (పేజీ. 158-159)

క్రైస్తవ చర్చిలో గాయక బృందం రావడంతో, పాడటం అనేది దేవుని ప్రజలందరూ కాదు, శిక్షణ పొందిన గాయకులతో కూడిన క్లరికల్ సిబ్బంది ద్వారా పాడారు. 5 ఈ మార్పుకు పాక్షికంగా కారణం శ్లోకాలు పాడటం ద్వారా మతవిశ్వాశాల సిద్ధాంతాలు వ్యాప్తి చెందాయి. కీర్తనలు పాడటం తమ ఆధీనంలో ఉన్నట్లయితే, మతవిశ్వాశాలను అరికట్టవచ్చని మతపెద్దలు భావించారు.6 ఇది మతాధికారుల శక్తిని కూడా

4. 50% of home church goers are men thus 50% are women.
5. 56% of church goers are 45 years old or older (the national population is 52%); 44% were 18 to 44.
6. The average age in the home churches was 56 and they were least likely to include parents of younger children.
7. Northeasterns were unlikely to be active in small groups.
8. Westerners had the largest share of home church participants.
9. Southerners were the least common to have house church participants but made up ½ of the small group attendees.
10. Only 6% of Catholics attend house churches.
11. Evangelistic protestants were the largest participants.
12. 26 to 30% of blacks were participants in small groups and house churches (average national black population is 13%).
13. 67% of church goers read the Bible outside "church services."
14. 84% of house church participants read the Bible outside "church services."
15. In generally simple churches, house churches and small group attendees are more active and study/read the Bible and seek to:
    a. Identify the living presence of Christ and His Word.
    b. Develop healthy relationship of love for one another
    c. Go into the world and make disciples for their good and God's glory

Simple Church Concerns

Within all activities of the simple and house churches there are or should be concerns of

a. remaining true to teaching of Christ and the apostles.
b. dissolving or continuing of traditional institutional churches
    1. It would encourage people to leave the traditional church.
    2. Many seminaries and Bible Colleges would close.
    3. Our sanctuaries would need to be padlocked.
    4. Many pastors would be fired.
    5. Cultism, heresies and abuses would not be controlled.
    6. Leadership would disappear.
    7. Conflicting opinions would arise.
    8. Lay leaders are not qualified for the care of others.
    9. Charismatic leaders would dominate meetings.
    10. The average of house churches is 6 months so how will Christianity survive.
    11. The unchurched and visitors would be unable to locate the church since no phone book listing.

పెంచింది. (పేజీ. 159) [ఈరోజు పాడే పాటలు బైబిల్ యేతర బోధనలను ప్రోత్సహిస్తాయా?]

లూథర్ సేవ యొక్క భాగాలలో సమ్మేళనంగా పాడడాన్ని ప్రోత్సహించాడు.28 (పేజీ. 162)

అనేక సమకాలీన చర్చిలలో, ఆకర్షణీయమైన లేదా నాన్-కరిస్మాటిక్, గాయక బృందం ప్రశంసల బృందంచే భర్తీ చేయబడింది.50 (పేజీ. 164)

కొత్త నిబంధన చర్చి సమావేశం గురించి పాల్ వివరణను వినండి: (పేజీ. 166)

c. మీలో ప్రతి ఒక్కరి దగ్గర ఒక పాట ఉంటుంది. (1 కొరింథీయులు 14:26)
d. కీర్తనలు, శ్లోకాలు మరియు ఆధ్యాత్మిక పాటలలో ఒకరితో ఒకరు మాట్లాడుకోండి. (ఎఫెసీయులు 5:19)

"మీలో ప్రతి ఒక్కరు" అనే పదాలను పరిగణించండి. పాటల నాయకులు, గాయక బృందాలు మరియు ఆరాధన బృందాలు క్రీస్తు నాయకత్వాన్ని పరిమితం చేయడం ద్వారా అసాధ్యం చేస్తాయి - ప్రత్యేకంగా అతని సోదరులను అతని తండ్రికి స్తుతించే పాటలు పాడటానికి దారితీసింది. (పేజీ. 166-167)

ఆరాధనా పాటలను ప్రతిభావంతులైన వారిచే ప్రకటించడం, ప్రారంభించడం మరియు నడిపించడం మాత్రమే చేయగలిగినప్పుడు, ఈ సేవ యొక్క మూలకం కార్పొరేట్ ఆరాధన కంటే వినోదం వలె మారుతుంది.17 మరియు "ముఖ్యమైన పాటల మంత్రిత్వ శాఖలో పాల్గొనడానికి" మాత్రమే అనుమతించబడతారు. (pg. 167) [హాజరైన వారి నుండి దేవునికి నచ్చినది కాకుండా హాజరైన వారికి నచ్చేది.]

దశాంశం మరియు మతాధికారుల జీతాలు

దశమభాగము బైబిల్లో కనిపిస్తుంది. కాబట్టి, అవును, దశమ భాగం బైబిల్ సంబంధమైనది. కానీ అది క్రైస్తవం కాదు. దశమ భాగం ప్రాచీన ఇశ్రాయెల్‌కు చెందినది. ఇది తప్పనిసరిగా వారి ఆదాయపు పన్ను. క్రొత్త నిబంధనలో లేదా మొదటి శతాబ్దంలో క్రైస్తవులు దశమభాగాన్ని ఎన్నడూ కనుగొనలేదు. (pg. 172) యేసు మరణంతో, యూదులకు చెందిన అన్ని ఆచార నియమాలు క్రీస్తు శిలువకు వ్రేలాడదీయబడ్డాయి మరియు ఖననం చేయబడ్డాయి, మనలను ఖండించడానికి మళ్లీ ఉపయోగించబడవు. [అతను ధర్మశాస్త్రాన్ని లేదా ప్రవక్తలను రద్దు చేయడానికి వచ్చాడు కానీ వాటిని నెరవేర్చడానికి మాథ్యూ 5:17] మొదటి శతాబ్దపు క్రైస్తవులు తమ సామర్థ్యానికి అనుగుణంగా ఉల్లాసంగా ఇచ్చే గృహనిర్వాహకులుగా మనం చూస్తాము - విధిగా ఆజ్ఞను ఇవ్వలేదు.7 ఇవ్వడం

12. They have sold out to a culture that sinfully refuses to "Go to Church."
13. They promote the worship of the individual and individualism.
14. They have retrenched to a private world of faith.
15. Orthodoxy would not be maintained
16. Wild theologies would become prevalent.
17. Sermons and formal Bible classes would disappear resulting in uneducated believers.
wikipedia.org/wiki/simple_church

Where did the Christian Sermon Come From?

We come to one of the most sacrosanct church practices of all: the sermon. Remove the sermon and the Protestant order of worship becomes in large part a songfest. Remove the sermon and attendance at the Sunday morning service is doomed to drop.

The sermon is the bedrock of the Protestant liturgy. For five hundred years, it has functioned like clock-work. Every Sunday morning, the pastor steps up to his pulpit and delivers an inspirational oration to a passive, pew-warming audience.

So central is the sermon that it is the very reason many Christians go to church. In fact, the entire service is often judged by the quality of the sermon. Ask a person how church was last Sunday and you will most likely get a description of the message. In short, the contemporary Christian mind-set often equates the sermon with Sunday morning worship. But it does not end there.

Remove the sermon and you have eliminated the most important source of spiritual nourishment for countless numbers of believers (so it is thought). Yet the stunning reality is that today's sermon has no root in Scripture. Rather, it was borrowed from pagan culture, nursed and adopted into the Christian faith. But there is more.

The sermon actually detracts from the very purpose for which YAHUAH designed the assembly gathering. And it has very little to do with genuine spiritual growth.

The Sermon And The Bible

Doubtlessly, someone reading the previous few paragraphs will retort: "People preached all throughout the Bible. Of course, the sermon is scriptural!" Granted, the Scriptures do record men and women preaching. However, there is a world of difference between the Spirit-inspired preaching and teaching described in the Scripture and the contemporary sermon. This difference is virtually always overlooked because we have been unwittingly conditioned to read our modern-day practices

ప్రారంభ చర్చి స్వచ్ఛందంగా ఉంది.8 మరియు దాని నుండి ప్రయోజనం పొందిన వారు పేదలు, రోగులు, అనాథలు, వితంతువులు, ఖైదీలు, అపరిచితులు మరియు చర్చి ప్లాంటర్లు. 9 (పేజీ. 173) [ఒక క్రైస్తవుడు తప్పనిసరిగా దశమ వంతును ఆజ్ఞాపించినట్లయితే, అప్పుడు అతని బహుమతి స్వచ్ఛందమైనది కాదు, అతని సామర్థ్యం ప్రకారం కాదు మరియు అతని హృదయం నుండి కాదు కానీ విధి కారణంగా. ఆ విధంగా, తన దశమభాగాన్ని ఇవ్వడం ద్వారా తన ప్రతిఫలాన్ని, మోక్షాన్ని పొందుతాడు.]

మూడవ శతాబ్దంలో, కార్తేజ్‌కు చెందిన సిప్రియన్ మతాధికారులకు ఆర్థికంగా మద్దతు ఇచ్చే విధానాన్ని ప్రస్తావించిన మొదటి క్రైస్తవ రచయిత. లేవీయులకు దశమ భాగానికి మద్దతు ఇచ్చినట్లే, క్రైస్తవ మతాధికారులు కూడా అలాగే ఉండాలని ఆయన కోరారు. మతాధికారులు మరియు లౌకిక అధికారులచే అమలు చేయబడతారు! మునిసిపల్ మరియు ఇంపీరియల్ ట్రెజరీలు.30 ఈ విధంగా మతాధికారుల జీతం పుట్టింది.(పేజీ. 178)

పాస్టర్‌లకు జీతాలు ఇవ్వడం వల్ల వారిని మిగతా వ్యక్తుల కంటే ఉన్నతంగా తీర్చిదిద్దుతారు. ఇది క్రీస్తు సజీవ శరీరాన్ని వ్యాపారంగా మార్చే మతాధికార కులాన్ని సృష్టిస్తుంది. "పాస్టర్" మరియు అతని సిబ్బంది పరిచర్య కోసం పరిహారం పొందారు కాబట్టి, వారికి జీతం ఇచ్చే నిపుణులు మరియు మిగిలిన చర్చి నిష్క్రియాత్మకంగా ఆధారపడే స్థితికి చేరుకుంటుంది. క్రైస్తవులందరూ ప్రభువు ఇంటిలో పనిచేసే పూజారిగా ఉండాలనే పిలుపుతో సన్నిహితంగా ఉంటే, మేము మా పాస్టర్‌కు ఎందుకు చెల్లిస్తాము? అదనంగా, ఒక పాస్టర్‌కు డబ్బు చెల్లించడం వల్ల అతను మనిషిని సంతోషపెట్టేలా ప్రోత్సహిస్తుంది. (పేజీ. 180-181)

బాప్టిజం

చాలా మంది ఎవాంజెలికల్ క్రైస్తవులు శిశు బాప్టిజంకు విరుద్ధంగా విశ్వాసి యొక్క బాప్టిజంను విశ్వసిస్తారు మరియు ఆచరిస్తారు. అదేవిధంగా, చాలా మంది ప్రొటెస్టంట్లు బాప్టిజంను ముంచడం లేదా చిలకరించడం కంటే బాప్టిజం పద్ధతిని నమ్ముతారు. పోయడం అనే పదం చెయో (RD] మొదటి శతాబ్దంలో, నీటి బాప్టిజం ఎవరైనా ప్రభువు వద్దకు వచ్చిన మార్గం. 6 ఈ కారణంగా, ఒప్పుకోలు మరియు బాప్టిజం విశ్వాసాన్ని రక్షించే వ్యాయామంతో చాలా ముడిపడి ఉన్నాయి. రచయితలు తరచుగా విశ్వాసం అనే పదం స్థానంలో బాప్టిజంను ఉపయోగిస్తారు మరియు దానిని "రక్షింపబడడం" అని అనుసంధానం చేస్తారు. 7 అందుకు కారణం బాప్టిజం ప్రారంభ క్రైస్తవులు క్రీస్తుపై విశ్వాసం యొక్క ప్రారంభ ఒప్పుకోలు. (pg. 188-189)

back into the Scripture. So, we mistakenly embrace today's pulpiteerism as being biblical. Let's unfold that a bit. The present-day Christian sermon has the following features:

- It is a regular occurrence-delivered faithfully from the pulpit at least once a week.
- It is delivered by the same person-most typically the pastor or an ordained guest speaker.
- It is delivered to a passive audience-essentially it is a monologue. It is a cultivated form of speech-possessing a specific structure. It typically contains an introduction, three to five points, and a conclusion.

Contrast this with the kind of preaching mentioned in the Bible. In the Tanach (Old Testament), men of YAHUAH preached and taught. But their speaking did not map to the contemporary sermon. Here are the features of Tanach preaching and teaching:

- Active participation by the audience were common.
- Prophets and priests spoke extemporaneously and out of a present burden, rather than from a set script.
- There is no indication that the Tanach prophets or priests gave regular speeches to YAHUAH's people. Instead, the nature of Tanach preaching was sporadic, fluid, and open for audience participation.

Come now to the renewed Covenant (New Testament). The Master Yahushua did not preach a regular sermon to the same audience. His preaching and teaching took many different forms. And He delivered His messages to many different audiences. (Of course, He concentrated most of His teaching on His disciples. Yet the messages He brought to them were consistently spontaneous and informal.)

Following the same pattern, the apostolic preaching recorded in Acts possessed the following features:

- It was sporadic.
- It was delivered on special occasions in order to deal with specific problems.
- It was extemporaneous and without rhetorical structure.
- It was most often dialogical (meaning it included feedback and interruptions from the audience) rather than monological (a one-way discourse).

In like manner, the renewed Covenant (New Testament) letters show that the ministry of YAHUAH's Word came from the entire assembly in their regular gatherings." From Romans 12:6-8, 15:14, 1 Corinthians 14:26, and Colossians 3:16, we see that it included teaching, exhortation, prophecy, singing and admonishment. This "every-member" functioning was also conversational (1

[డేవిడ్ బెర్కోట్ పేర్కొన్నాడు " బాప్టిజం తరచుగా "దయ" అని సూచించబడింది. (RD)]

మన కాలంలో [కొన్ని బహుశా చాలా చర్చిలలో] "పాపి ప్రార్థన" తరచుగా నీటి బాప్టిజం పాత్రను భర్తీ చేసింది. అవిశ్వాసులకు చెప్పబడింది, "నా తర్వాత ఈ ప్రార్థన చెప్పండి, యేసును మీ వ్యక్తిగత రక్షకుడిగా అంగీకరించండి, మరియు మీరు రక్షింపబడతారు." కానీ క్రొత్త నిబంధనలో ఎక్కడా పాపుల ప్రార్థన ద్వారా ఏ వ్యక్తిని ప్రభువు దగ్గరకు నడిపించడాన్ని మనం కనుగొనలేము. మరియు "వ్యక్తిగత" రక్షకుని గురించి బైబిల్‌లో మందమైన గుసగుసలు లేవు. మరో విధంగా చెప్పాలంటే, మొదటి శతాబ్దంలో నీటి బాప్టిజం పాపుల ప్రార్థన! బాప్టిజం సువార్త అంగీకారంతో పాటుగా మరియు అది వెంటనే సంభవించింది. (pg. 189) [1 పీటర్ 3:21లో పేతురు యేసుక్రీస్తు పునరుత్థానం ద్వారా ఇప్పుడు మిమ్మల్ని రక్షించాడని, ఒక వ్యక్తి తన పాపాలను క్షమించమని దేవునికి పిలుపునిచ్చాడు.]

బాప్టిజం గతంతో పూర్తి విరామం మరియు క్రీస్తు మరియు అతని చర్చిలోకి పూర్తి ప్రవేశాన్ని సూచిస్తుంది. బాప్టిజం ఏకకాలంలో మరియు విశ్వాసం యొక్క చర్య అలాగే విశ్వాసం యొక్క వ్యక్తీకరణ.8 (పేజీ. 189)

రెండవ శతాబ్దం నుండి కొంతమంది ప్రభావవంతమైన క్రైస్తవులు బాప్టిజంకు ముందు బోధన, ప్రార్థన మరియు ఉపవాసాల వ్యవధిని కలిగి ఉండాలని బోధించారు.9 మీ ప్రవర్తన ద్వారా మీరు బాప్టిజంకు అర్హులని మీరు చూపించుకోవాలి. వెంటనే ఉన్నాయి.]

నీటి బాప్టిజం వెనుక ఉన్న నిజమైన అర్థాన్ని మరియు శక్తిని సంప్రదాయం తొలగించింది. మనుష్యులు, రాక్షసులు, దేవదూతలు మరియు దేవుని ముందు విశ్వాసి యొక్క విశ్వాసం యొక్క ఒప్పుకోలు సరిగ్గా గర్భం మరియు ఆచరించిన నీటి బాప్టిజం. బాప్టిజం అనేది ప్రపంచం నుండి మనం విడిపోవడాన్ని, 47 క్రీస్తుతో మన మరణం, మన వృద్ధుని ఖననం, 48 పాత సృష్టి యొక్క మరణం, 49 మరియు దేవుని వాక్యాన్ని కడగడం వంటి దృశ్యమాన సంకేతం. కొత్త నిబంధన నీటి బాప్టిజంను పాపుల ప్రార్థనతో భర్తీ చేయడం అంటే దేవుడు ఇచ్చిన సాక్ష్యం యొక్క బాప్టిజంను తగ్గించడం. (pg. 196) [వృద్ధుడు లేదా శరీర సంబంధమైన వ్యక్తి (పాపియైన వ్యక్తి) క్రీస్తును మరియు అతని సందేశాన్ని విశ్వసించాడు, అతని పాపపు జీవన విధానానికి మరణించాడు, నీటిలో * పాతిపెట్టబడ్డాడు (ఇమ్మర్షన్ లేదా బాప్టిజం). అతను పాపం నుండి శుద్ధి చేయబడి, ఒక కొత్త జీవి ఆధ్యాత్మిక జీవిగా పునరుత్థానం

Corinthians 14:29) and marked by interruptions (1 Corinthians 14:30). Equally so, the exhortations of the local elders were normally impromptu.

In short, the contemporary sermon delivered for Christian consumption is foreign to both the Tanakh (Old Testament) and the renewed Covenant (New Testament). There is nothing in Scripture to indicate its existence in the early Messianic gatherings."

The spontaneous and non-rhetorical character of the apostolic messages delivered in Acts is evident upon close inspection. See for instance Acts 2:14-35, 7:1-53, 17:22-34.

The earliest recorded Christian source for regular sermonizing is found during the late second century. Clement of Alexandria lamented the fact that sermons did so little to change Christians.

Yet despite its recognized failure, the sermon became a standard practice among believers by the fourth century.

This raises a thorny question. If the first-century Christians were not noted for their sermonizing, from whom did the post apostolic Christians pick it up? The answer is telling: The Christian sermon was borrowed from the pagan pool of Greek culture!

To find the headwaters of the sermon, we must go back to the fifth century BC and a group of wandering teachers called sophists. The sophists are credited for inventing rhetoric (the art of persuasive speaking). They recruited disciples and demanded payment for delivering their orations.

The sophists were expert debaters. They were masters at using emotional appeals, physical appearance, and clever language to "sell" their arguments. In time, the style, form, and oratorical skill of the sophists became more prized than their accuracy. This spawned a class of men who became masters of fine phrases, "cultivating style for style's sake." The truths they preached were abstract rather than truths that were practiced in their own lives. They were experts at imitating form rather than substance.

The sophists identified themselves by the special clothing they wore. Some of them had a fixed residence where they gave regular sermons to the same audience. Others traveled to deliver their polished orations. (They made a good deal of money when they did.)

చేయబడ్డాడు మరియు అతని విశ్వాసం, విశ్వాసం, నమ్మకం మరియు విధేయత ద్వారా దేవునిచే క్రీస్తు శరీరం, చర్చిలో ఉంచబడ్డాడు.]

*{ గ్రీకు సన్‌తాఫ్టో (సూర్యుడు + థాప్టో సమాధితో) - సమాధి చేయడానికి, లేదా కలిసి (వైన్స్ ఎక్స్‌పోజిటరీ డిక్షనరీ) – కాబట్టి ఒకరు క్రీస్తు మరణంలో సమాధి చేయబడి, అతనితో ఐక్యం చేయబడతారు.}

లార్డ్స్ సప్పర్

ప్రారంభ క్రైస్తవులకు, ప్రభువు భోజనం సామూహిక భోజనం. 22 వేడుక మరియు ఆనందంతో కూడిన మానసిక స్థితి. విశ్వాసులు మొదట భోజనానికి గుమిగూడినప్పుడు, వారు రొట్టెలు విరిచి దాని చుట్టూ పంపించారు. అప్పుడు వారు తమ భోజనం తిన్నారు, ఇది కప్పు చుట్టూ వెళ్ళిన తర్వాత ముగించబడింది. ప్రభువు రాత్రి భోజనం తప్పనిసరిగా ఒక విందు. మరియు కార్యనిర్వహణకు మతాధికారులు ఎవరూ లేరు.31 1 కొరింథీయులకు 11:27-33లో అనర్హత గురించి పౌలు హెచ్చరించిన ప్రకటన కారణంగా కొందరు ప్రభువు రాత్రి భోజనం ప్రమాదకరమని బోధించడం ప్రారంభించారు. స్పష్టంగా, వారు పేదల పట్ల వివక్ష చూపడం మరియు మద్యపానం చేయడం అనర్హమైన భాగమని హెచ్చరికతో సంబంధం కలిగి లేదు. (పేజీ. 192)

టెర్టులియన్ కాలంలో (c. 160 - c. 225), రొట్టె మరియు కప్పు భోజనం నుండి వేరుచేయడం ప్రారంభమైంది.25 భోజనాన్ని విడిచిపెట్టడంతో, రొట్టె మరియు లార్డ్స్ సప్పర్ అనే పదాలు గ్రీకు పదంతో భర్తీ చేయబడ్డాయి. Eucharist.30 ఇరేనియస్ (130-200) దీనిని "అర్పణ" 31 లేదా "త్యాగం"గా సూచించడం ప్రారంభించాడు. రొట్టె మరియు కప్పు ఉంచబడిన ఒక బలిపీఠం బల్ల, బాధితునికి సమర్పించబడిన ప్రదేశంగా కనిపించింది. 32 విందు అనేది సమాజ కార్యక్రమం కాదు. ఇది దూరంగా చూడవలసిన పూజారి ఆచారం. నాల్గవ మరియు ఐదవ శతాబ్దాల పొడవునా, విస్మయం మరియు భయాందోళనలు పెరిగాయి.33 (పేజీ. 194)

పరివర్తన సిద్ధాంతంతో, దేవుని ప్రజలు భయ భావనతో మూలకాలను సంప్రదించారు. వారు వారిని సంప్రదించడానికి కూడా ఇష్టపడరు.43 యూకారిస్ట్ యొక్క మాటలు పూజారిచే చెప్పబడినప్పుడు, రొట్టె అక్షరాలా దేవుడుగా మారిందని నమ్ముతారు44 [వాస్తవానికి మాంసం మరియు రక్తం]. (పేజీ. 195) క్రొత్త నిబంధనలోనే, ప్రభువు భోజనం యొక్క ఆరాధన సహవాసానికి నాయకత్వం వహించడం ఎవరికైనా ప్రత్యేక హక్కు లేదా కర్తవ్యం అని ఎటువంటి సూచన లేదు.52 (పేజీ. 197)

The first recorded Christian sermon is contained in the so-called Second Letter of Clement dated between AD 100 and AD 150.

We get our words sophistry and sophistical from the sophists. Sophistry refers to specious and fallacious (bogus) reasoning used to persuade (Soccio, Archetypes of Wisdom, [57]). The Greeks celebrated the orator's style and form over the accuracy of the content of his sermon. Thus, a good orator could use his sermon to sway his audience to believe what he knew to be false. To the Greek mind, winning an argument was a greater virtue than distilling truth. Unfortunately, an element of sophistry has never left the Christian fold.

Sometimes the Greek orator would enter his speaking forum "already robed in his pulpit-gown." He would then mount the steps to his professional chair to sit before he brought his sermon.

To make his points, he would quote Homer's verses. (Some orators studied Homer so well that they could repeat him by heart.) So spellbinding was the sophist that he would often incite his audience to clap their hands during his discourse. If his speaking was very well received, some would call his sermon "inspired."

The sophists were the most distinguished men of their time. Some even lived at public expense. Others had public statues erected in their honor. About a century later, the Greek philosopher Aristotle (384-322BC) gave to rhetoric the three-point speech. "A whole," said Aristotle, "must have a beginning, a middle, and an end.

In time, Greek orators implemented Aristotle's three-point principle into their discourses. The Greeks were intoxicated with rhetoric.' So, the sophists fared well. When the Romans took over Greece, they too became obsessed with rhetoric. Consequently, Greco-Roman culture developed an insatiable appetite for hearing someone give an eloquent oration. This was so fashionable that a "sermonette" from a professional philosopher after dinner was a regular form of entertainment.

The ancient Greeks and Romans viewed rhetoric as one of the greatest forms of art. Accordingly, the orators in the Roman Empire were lauded with the same glamorous status that Americans assign to movie stars and professional athletes. They were the shining stars of their day. Orators could bring a crowd to a frenzy simply by their powerful speaking skills. Teachers of rhetoric, the leading science of the era, were the pride of every major city." The orators they produced were given celebrity status. In short, the Greeks and Romans were addicted to

క్రైస్తవ విద్య
చాలా మంది క్రైస్తవుల మనస్సులో, లార్డ్ యొక్క పని చేయడానికి ఒక వ్యక్తికి అధికారిక విద్య అర్హతను ఇస్తుంది. ఒక క్రైస్తవుడు బైబిల్ కళాశాల లేదా సెమినరీ నుండి పట్టభద్రుడైతే తప్ప, అతడు లేదా ఆమె ఒక "పారా" మినిస్టర్‌గా, ఒక నకిలీ క్రైస్తవ కార్యకర్తగా పరిగణించబడతారు. అలాంటి వ్యక్తి లార్డ్స్ సప్పర్‌ని బోధించడం, బోధించడం, బాప్టిజం ఇవ్వడం లేదా నిర్వహించడం చేయలేరు, ఎందుకంటే అతను లేదా ఆమె అలాంటి పనులు చేయడానికి అధికారికంగా శిక్షణ పొందలేదు ... సరియైనదా? (పేజీ. 199-200)

మొదటి శతాబ్దంలో క్రైస్తవ శిక్షణ విద్యాపరంగా కాకుండా ప్రయోగాత్మకంగా ఉండేది. ఇది మేధోపరమైన అభ్యాసం కంటే శిష్యరికం యొక్క విషయం. ఇది ముందు భాగంలో కాకుండా ఆత్మను లక్ష్యంగా చేసుకుంది, అనగా:

వృద్ధుడైన, అనుభవజ్ఞుడైన పనివాడి ఆధ్వర్యంలో క్రైస్తవుల సమూహంతో భాగస్వామ్య జీవితాన్ని గడపడం ద్వారా వారు ముఖ్యమైన పాఠాలను నేర్చుకున్నారు.

అందువల్ల, ప్రతి క్రైస్తవుడిని సన్నద్ధం చేయడానికి ఉత్తమమైన నిర్మాణం ఇప్పటికే ఉంది. ఇది సెమినరీలు మరియు వారాంతపు సెమినార్ల కంటే ముందే ఉంటుంది మరియు వాటన్నింటికీ మించి ఉంటుంది. వారు జీవితం యొక్క కొలిమిలో, హేతుబద్ధమైన, జీవించే, పని మరియు పరిచర్య సందర్భంలో నేర్చుకున్నారు.2 (పేజీ. 200)

వేదాంత విద్యలో నాలుగు దశలు ఉన్నాయి: (పేజీ. 201-206)

e. ఎపిస్కోపల్ - పితృస్వామ్య యుగంలో (మూడవ నుండి ఐదవ శతాబ్దాల వరకు) వేదాంతశాస్త్రం ఎపిస్కోపల్‌గా ఉండేది, ఎందుకంటే ఆనాటి ప్రముఖ వేదాంతవేత్తలు బిషప్‌లు.6
f. సన్యాసం - వేదాంత విద్య యొక్క సన్యాస దశ సన్యాసి మరియు ఆధ్యాత్మిక జీవితంతో ముడిపడి ఉంది. ఇది సన్యాసుల సమాజాలలో నివసిస్తున్న సన్యాసులచే బోధించబడింది మరియు ఒక సమయంలో తూర్పు చర్చి ఫాదర్లు ప్లాటోనిక్ ఆలోచనలో మునిగిపోయారు. ఉదాహరణకు, జస్టిన్ అమరవీరుడు తత్వశాస్త్రం అన్యులకు భగవంతుని ద్యోతకం అని నమ్మాడు.10
g. పాండిత్యం - వేదాంత విద్య యొక్క మూడవ దశ విశ్వవిద్యాలయం యొక్క సంస్కృతికి చాలా రుణపడి ఉంది. 33 అబెలార్డ్ (1079-1142) సత్యాన్ని బహిర్గతం చేయడానికి అరిస్టోటల్

the pagan sermon-just as many contemporary Christians are addicted to the "Christian" sermon.

The Arrival Of Another Polluted Stream

Around the third century a vacuum was created when mutual ministry faded from the body of Christ." At this time the last of the traveling Christian workers who spoke out of a prophetic burden and spontaneous conviction left the pages of church history. To fill their absence, the clergy began to emerge. Open meetings began to die out, and church gatherings became more and more liturgical. The "assembly meeting" was devolving into a "service."

As a hierarchical structure began to take root, the idea of a "religious specialist" emerged. In the face of these changes, the functioning Christians had trouble fitting into this evolving ecclesiastical structure.' There was no place for them to exercise their gifts. By the fourth century, the church had become fully institutionalized.

As this was happening, many pagan orators and philosophers were becoming Christians. As a result, pagan philosophical ideas unwittingly made their way into the Christian community. Many of these men became the theologians and leaders of the early Christian church. They are known as the "church fathers," and some of their writings are still with us.

Thus, the pagan notion of a trained professional speaker who delivers orations for a fee moved straight into the Christian bloodstream. Note that the concept of the "paid teaching specialist" came from Greece, not Hebrew. It was the custom of Hebrew teachers to take up a trade so as to not charge a fee for their teaching.

The upshot of the story is that these former pagan orators (now turned Christian) began to use their Greco-Roman oratorical skills for Christian purposes. They would sit in their official chair and expound the sacred text of Scripture, just as the sophist would supply an exegesis of the near sacred text of Homer. If you compare a third century pagan sermon with a sermon given by one of the church fathers, you will find both the structure and the phraseology to be quite similar.

So, a new style of communication was being birthed in the Christian church-a style that emphasized polished rhetoric, sophisticated grammar, flowery eloquence, and monologue. It was a style that was designed to entertain and show off the speaker's oratorical skills. It was Greco-Roman rhetoric. And only those who were trained in it were allowed to address the assembly! (Does any of this sound familiar?) One scholar put it this way: "The original proclamation of the Christian message was a two-way conversation . . . but when the oratorical schools of the Western world laid hold of the Christian message, they

తర్కాన్ని వర్తింపజేశాడు. గ్రీకు కీర్తిలో యువతకు శిక్షణ."37

h. సెమినరీ - సెమినరీ వేదాంతశాస్త్రం అరిస్టాటిల్ యొక్క తాత్విక వ్యవస్థపై ఆధారపడిన విశ్వవిద్యాలయాలలో బోధించబడిన శాస్త్రోక్తమైన వేదాంతశాస్త్రం నుండి అభివృద్ధి చెందింది. అతని ప్రధాన థీసిస్ ఏమిటంటే, దేవుడు మానవ హేతువు ద్వారా తెలుసుకుంటాడు మరియు అతను సత్యాన్ని చేరుకోవడానికి ఒక అవయవంగా హృదయం కంటే తెలివికి ప్రాధాన్యత ఇచ్చాడు.41

కారణం మరియు బుద్ధి మనకు భగవంతుని గురించి తెలుసుకునేలా చేస్తాయి మరియు మనకు తెలిసిన వాటిని కమ్యూనికేట్ చేయడంలో సహాయపడతాయి. కానీ అవి మనకు ఆధ్యాత్మిక ద్యోతకం ఇవ్వడంలో తక్కువ. భగవంతుని లోతుగా తెలుసుకోవటానికి బుద్ధి ద్వారం కాదు. భావోద్వేగాలు కూడా కాదు.43 అధిక శక్తితో కూడిన తెలివి మరియు రేజర్-పదునైన తార్కిక నైపుణ్యాలు స్వయంచాలకంగా ఆధ్యాత్మిక పురుషులు మరియు స్త్రీలను ఉత్పత్తి చేయవు. బ్లసీ పాస్కల్ (1623-1662) ఒకసారి ఇలా పేర్కొన్నాడు "ఇది భగవంతుడిని గ్రహించే హృదయం, కారణం కాదు." 45 (పేజీ. 206) [దేవునితో సన్నిహిత సంబంధాన్ని కలిగి ఉండాలి.]

గ్రీకు తత్వవేత్తలు ప్లేటో మరియు సోక్రటీస్ జ్ఞానం ధర్మం అని బోధించారు. మంచి అనేది ఒకరి జ్ఞానం మేరకు ఆధారపడి ఉంటుంది. అందుకే, జ్ఞానాన్ని బోధించడమే ధర్మం.99 సమకాలీన విద్యకు మూలం మరియు మూలం ఇక్కడే ఉన్నాయి. ఇది జ్ఞానం నైతిక స్వభావానికి సమానం అనే ప్లాటోనిక్ ఆలోచనపై నిర్మించబడింది. [జ్ఞానవాదం]

సమకాలీన వేదాంత బోధన అనేది డేటా-బదిలీ విద్య. ఇది నోట్బుక్ నుండి నోట్బుక్కి కదులుతుంది. ఈ ప్రక్రియలో, మన వేదాంతశాస్త్రం చాలా అరుదుగా మెడ క్రిందకు వస్తుంది. ఒక విద్యార్థి తన ప్రొఫెసర్ ఆలోచనలను ఖచ్చితంగా చిలుకినట్లయితే, అతనికి డిగ్రీ ఇవ్వబడుతుంది. అందువల్ల, గ్రాడ్యుయేట్లు తక్షణమే అర్హత సాధించారనేది తప్పు. బహుశా సెమినరీ మరియు బైబిల్ కళాశాల యొక్క అత్యంత హానికరమైన సమస్య ఏమిటంటే, వారు మతాధికారులు నివసించే, ఊపిరి పీల్చుకునే మరియు వారి ఉనికిని కలిగి ఉండే మానవీయంగా రూపొందించిన వ్యవస్థను శాశ్వతంగా కొనసాగించడం.109 (పేజీ. 216-218)

క్రొత్త నిబంధనను తిరిగి సమీపించడం

చర్చి దాని చుట్టూ ఉన్న సంస్కృతిచే ప్రభావితమవుతుంది, దాని ప్రతికూల ప్రభావాల

made Christian preaching something vastly different. Oratory tended to take the place of conversation. The greatness of the orator took the place of the astounding event of Yahushua Moshiach. And the dialogue between speaker and listener faded into a monologue.

In a word, the Greco-Roman sermon replaced prophesying, open sharing, and Spirit-inspired teaching. The sermon became the elitist privilege of church officials, particularly the bishops. Such people had to be educated in the schools of rhetoric to learn how to speak. Without this education, a Christian was not permitted to address God's people. As early as the third century, Christians called their sermons homilies, the same term Greek orators used for their discourses. Today, one can take a seminary course called homiletics to learn how to preach. Homiletics is considered a "science, applying rules of rhetoric, which go back to Greece and Rome.

Put another way, neither homilies (sermons) nor homiletics (the art of sermonizing) have a Christian origin. They were stolen from the pagans. Another polluted stream made its entrance into the Christian faith and muddied its waters. And that stream flows just as strongly today as it did in the fourth century.

Chrysostom And Augustine

John Chrysostom was one of the greatest Christian orators of his day. (Chrysostom means "golden-mouthed.") Never had Constantinople heard "sermons so powerful, brilliant, and frank" as those preached by Chrysostom. Chrysostom's preaching was so compelling that people would sometimes shove their way toward the front to hear him better.

Naturally endowed with the orator's gift of gab, Chrysostom learned how to speak under the leading sophist of the fourth century, Libanius. On his deathbed, Libanius (Chrysostom's pagan tutor) said that he would have been his worthiest successor "if the Christians had not stolen him" (Hatch, Influence of Greek Ideas and Usages, [109]).

So powerful were his orations that his sermons would often get interrupted by congregational applause. Chrysostom once gave a sermon condemning the applause as unfitting in God's house. But the congregation loved the sermon so much that after he finished preaching, they applauded anyway. This story illustrates the untamable power of Greek rhetoric.

We can credit both Chrysostom and Augustine (354-430), a former professor of rhetoric, for making pulpit oratory part and parcel of the Christian faith." In Chrysostom, the Greek sermon reached its zenith. The Greek sermon style indulged in rhetorical brilliance, the quoting of poems,

గురించి తెలియదు. అతని శిక్షణ మరియు విద్య కారణంగా, మేము పాస్టర్ లేదా బోధకుల స్థితిని బైబిల్‌గా అంగీకరిస్తాము.

అందువల్ల, "నేను ఎప్పుడూ విన్నాను" అని అతని ప్రకటనల యొక్క ప్రామాణికతను గుర్తించే ప్రయత్నంలో బైబిల్‌కు వెళ్లడం అవసరం అని మేము సాధారణంగా పరిగణించము. మేము అధ్యయనం చేసినప్పుడు మేము సాధారణంగా "ప్రూఫ్ టెక్స్ట్ పద్ధతి" ఉపయోగిస్తాము, ఇది 1590ల నాటిది. ప్రొటెస్టంట్ స్కొలస్టిక్స్ అని పిలువబడే పురుషుల సమూహం సంస్కర్తల బోధనలను స్వీకరించి, అరిస్టాటిల్ తర్కం యొక్క నియమాల ప్రకారం వ్యవస్థీకరించబడింది. 2 వారు గ్రంథం దేవుని వాక్యం మాత్రమే కాదు, దానిలోని ప్రతి భాగం దేవుని వాక్యమని మరియు స్వయంగా - సందర్భంతో సంబంధం లేకుండా. (పేజీ. 222-223)

కొత్త నిబంధనలో మూడింట రెండు వంతులు పాల్ లేఖలతో రూపొందించబడ్డాయి. రెండవ శతాబ్దం ప్రారంభంలో వాటిని సంపుటిగా సంకలనం చేసినప్పుడు వాటిని పొడవాటి నుండి చిన్నది వరకు అమర్చారు. అప్పుడు క్రొత్త నిబంధనను సంకలనం చేసేటప్పుడు, సువార్తలు మరియు చట్టాలు పాల్ యొక్క ఉత్తరాలు మరియు చివరిలో ప్రకటన ముందు ఉంచబడ్డాయి. (పేజీ 226) 1227లో పారిస్ విశ్వవిద్యాలయంలోని ఒక ప్రొఫెసర్ బైబిల్ పుస్తకాలను అధ్యాయాలుగా విభజించారు. 1551 వరకు వాక్యాలను సంఖ్యగా పేర్కొనలేదు.11 (పేజీ. 228-229)

క్రైస్తవులు సాధారణంగా ఎనిమిది మార్గాల్లో ఒకదానిలో బైబిల్‌ను సంప్రదించడానికి బోధించబడ్డారు:

i. మీకు స్ఫూర్తినిస్తుంది.
j. దేవుడు ఏమి వాగ్దానం చేసాడో చెప్పండి, కాబట్టి మీరు దానిని విశ్వాసంతో ఒప్పుకోవచ్చు, కాబట్టి మీరు కోరుకున్నది చేయమని దేవునికి బాధ్యత వహిస్తారు.
k. దేవుడు నిన్ను ఏమి చేయమని ఆజ్ఞాపించాడో చెప్పు.
l. దెయ్యాన్ని అతని తెలివి నుండి భయపెట్టడానికి లేదా టెంప్టేషన్ సమయంలో అతనిని ఎదిరించడానికి మీరు కోట్ చేయడాన్ని అనుమతించండి.
m. మీ ప్రత్యేక సిద్ధాంతాన్ని నిరూపించండి, తద్వారా మీరు మీ వేదాంతపరమైన స్పారింగ్ భాగస్వామిని ముక్కలు చేయవచ్చు మరియు పాచికలు చేయవచ్చు.
n. ఇతరులను నియంత్రించండి లేదా సరిదిద్దండి.

and focused on impressing the audience. Chrysostom emphasized that "the preacher must toil long on his sermons in order to gain the power of eloquence."

In Augustine, the Latin sermon reached its heights. The Latin sermon style was more down to earth than the Greek style. It focused on the "common man" and was directed to a simpler moral point. Zwingli took John Chrysostom as his model in preaching, while Luther took Augustine as his model." Both Latin and Greek styles included a verse-by-verse commentary form as well as a paraphrasing form. Even so, Chrysostom and Augustine stood in the lineage of the Greek sophists. They gave us polished Christian rhetoric. They gave us the "Christian" sermon: biblical in content, but Greek in style."

How Sermonizing Harms The Church

Though revered for five centuries, the conventional sermon has negatively impacted the church in a number of ways.

First, the sermon makes the preacher the virtuoso performer of the regular church gathering. As a result, congregational participation is hampered at best and precluded at worst. The sermon turns the church into a preaching station. The congregation degenerates into a group of muted spectators who watch a performance. There is no room for interrupting or questioning the preacher while he is delivering his discourse. The sermon freezes and imprisons the functioning of the body of Christ. It fosters a docile priesthood by allowing pulpiteers to dominate the church gathering week after week.

Second, the sermon often stalemates spiritual growth. Because it is a one-way affair, it encourages passivity. The sermon prevents the church from functioning as intended. It suffocates mutual ministry. It smothers open participation. This causes the spiritual growth of YAHUAH's people to take a further nose dive.

As Christians, they must function if they are to mature (see Mark 4:24-25 and Hebrews 10:24-25). No one grows by passive listening week after week. In fact, one of the goals of the New Testament teaching is to get each member to function (Ephesians4:11-16). It is to encourage members to open their mouths in the meeting (1 Corinthians 12-14).

The conventional sermon hinders this very process.

Third, the sermon preserves the unbiblical clergy mentality. It creates an excessive and pathological dependence on the clergy. The sermon makes the preacher the religious specialist - the only one having anything worthy to say. Everyone else is treated as a second-class

o. బాగా "బోధించండి" మరియు మంచి "ప్రబోధ" మెటీరియల్ తయారు చేయండి.
p. యాదృచ్ఛికంగా తిప్పినప్పుడు కనిపిస్తాయి.

ఈ పద్ధతులు ప్రకరణం యొక్క సందర్భాన్ని తెలుసుకోవడానికి మరియు రచయిత బట్వాడా చేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్న సందేశాన్ని గుర్తించడానికి అవకాశాన్ని అందించవు. సందర్భం చాలా ముఖ్యమైనది, అది లేకుండా ఎవరైనా ఉద్దేశించిన దానికి విరుద్ధంగా తీర్మానం చేయవచ్చు. (పేజీ 230)

యేసు, విప్లవకారుడు

ప్రారంభ క్రైస్తవులు క్రీస్తు-కేంద్రీకృతంగా ఉన్నారు. యేసుక్రీస్తు వారి పల్స్ బీట్. అతను వారి జీవితం, వారి శ్వాస, మరియు వారి కేంద్ర పాయింట్ సూచన. అతను వారి ఆరాధన యొక్క వస్తువు, వారి పాటల విషయం మరియు వారి చర్చ మరియు పదజాలం యొక్క కంటెంట్. వారు ప్రభువైన యేసుక్రీస్తును అన్ని విషయాలలో కేంద్రంగా మరియు సర్వోన్నతంగా చేసారు.6 (పేజీ. 247-249)

- కొత్త నిబంధన చర్చి
  a. ఆరాధన యొక్క స్థిరమైన క్రమం [ప్రార్థన] లేదు.
  b. బహిరంగ భాగస్వామ్య సమావేశాలలో సమావేశమయ్యారు.
  c. ప్రేక్షకుడిగా ఎవరూ లేరు [బహుశా సందర్శకులు తప్ప].
- వారి అసెంబ్లింగ్ యొక్క ఉద్దేశ్యం:
  a. పరస్పర సవరణ. [క్రీస్తు పట్ల విశ్వసనీయతను ప్రోత్సహించండి.]
  b. తన శరీరం యొక్క ప్రతి పనిలో భగవంతుడిని కనిపించేలా చేయడం.
  c. మతపరమైన "సేవ" కాదు.
  d. స్వేచ్ఛ, ఆకస్మికత మరియు ఆనందం యొక్క వాతావరణం.
  e. ఎవరి ప్రత్యేక మంత్రిత్వ శాఖకు వేదికగా పనిచేయడం కాదు.
- క్రొత్త నిబంధన చర్చి ముఖాముఖి సంఘంగా జీవించింది.
- ఆచారాలు, మతాధికారులు మరియు పవిత్ర భవనాలు లేని ప్రపంచానికి తెలిసిన మొట్టమొదటి మరియు ఏకైక మతం క్రైస్తవ మతం. చర్చి ఉనికిలో ఉన్న మొదటి 300 సంవత్సరాలలో, క్రైస్తవులు ఇళ్లలో గుమిగూడారు. ప్రత్యేక సందర్భాలలో వారు కొన్నిసార్లు పెద్ద సౌకర్యాన్ని (సోలమన్ పోర్చ్ వంటిది) ఉపయోగిస్తారు.
- చర్చికి మతాధికారులు లేరు.
- చర్చి యొక్క నిర్ణయం మొత్తం అసెంబ్లీ భుజాలపై పడింది.

believer - a silent pew warmer. (While this is not usually voiced, it is the unspoken reality)"

How can the pastor learn from the other members of the body of Christ when they are muted? How can the church learn from the pastor when its members cannot ask him questions during his oration? How can the brothers and sisters learn from one another if they are prevented from speaking in the meetings?

The sermon makes "church" both distant and impersonal." It deprives the pastor of receiving spiritual sustenance from the church. And it deprives the church of receiving spiritual nourishment from one another. For these reasons, the sermon is one of the biggest road-blocks to a functioning priesthood!

Fourth, rather than equipping the saints, the sermon de-skills them. It matters not how loudly ministers drone on about "equipping the saints for the work of the ministry," the truth is that the contemporary sermon preached every week has little power to equip YAHUAH's people for spiritual service and functioning.

Unfortunately, however, many of YAHUAH's people are just as addicted to hearing sermons as many preachers are addicted to preaching them.

By contrast, New Testament-styled teaching should equip the assembly so that it can function without the presence of a clergyman.

Fifth, today's sermon is often impractical. Countless preachers speak as experts on that which they have never experienced. Whether it be abstract/theoretical, devotional/inspirational, demanding/compelling, or entertaining/amusing, the sermon fails to put the hearers into a direct, practical experience of what has been preached. Thus, the typical sermon is a swimming lesson on dry land! It lacks any practical value. Much is preached, but little ever lands. Most of it is aimed at the frontal lobe. Contemporary pulpiteerism generally fails to get beyond disseminating information and on to equipping believers to experience and use that which they have heard.

In this regard, the sermon mirrors its true father - Greco-Roman rhetoric. Greco-Roman rhetoric was bathed in abstraction. It involved forms designed to entertain and display genius rather than instruct or develop talents in others. The contemporary polished sermon can warm the heart, inspire the will, and stimulate the mind. But it rarely if ever shows the team how to leave the huddle. In all of these ways, the contemporary sermon fails to meet its billing at promoting the kind of spiritual growth it promises. In the end, it actually intensifies the

- ఇది సేంద్రీయమైనది కాదు సంస్థాగతమైనది. వ్యక్తులను కార్యాలయాల్లోకి చేర్చడం, కార్యక్రమాలను రూపొందించడం, ఆచారాలను నిర్మించడం మరియు టాప్-డౌన్ సోపానక్రమం లేదా చైన్-ఆఫ్-కమాండ్ నిర్మాణాన్ని అభివృద్ధి చేయడం ద్వారా అవి కలిసి ఉండవు. చర్చి ఒక సజీవ మరియు శ్వాస జీవి.
- దశమభాగాన్ని ఆచరించలేదు కానీ వారు తమ పేదలకు మరియు చర్చి ప్లాంటర్లకు సహాయం చేయడానికి వారి సామర్థ్యాన్ని బట్టి ఇచ్చారు.
- బాప్టిజం అనేది నీటిలో పాతిపెట్టడం (ఇమ్మర్షన్), ఇది పాపానికి ఒక వ్యక్తి మరణించిన వెంటనే సంభవించింది. [1 పేతురు 3:21లో పీటర్ పేర్కొన్నాడు "బాప్టిజం ఇప్పుడు మిమ్మల్ని రక్షిస్తుంది - శరీరం నుండి మురికిని తొలగించడం కాదు, కానీ మంచి మనస్సాక్షి కోసం దేవునికి విజ్ఞప్తి - యేసుక్రీస్తు పునరుత్థానం ద్వారా."]
- వారు భవనాలు నిర్మించలేదు.
- పరిణతి చెందిన ఒక క్రైస్తవునిచే ఉద్యోగంలో శిక్షణ పొందింది. [అపొస్తలులు, ప్రవక్తలు, సువార్తికులు మరియు పాస్టర్లు మరియు ఉపాధ్యాయులు. (ఎఫెసీయులు 4:11) [బైబిల్ వే పాఠం చూడండి క్రీస్తు సేవకులు]
- వారు డినామినేషన్లుగా విభజించబడలేదు. అందరూ పాపానికి చనిపోవడం ద్వారా, నీటిలో ముంచడం ద్వారా పాతిపెట్టబడడం ద్వారా, దేవుని ద్వారా ఒక కొత్త జీవ ఆధ్యాత్మిక సృష్టిగా పునరుత్థానం చేయబడి, క్రీస్తు శరీరంలోకి ప్రవేశించడం ద్వారా క్రీస్తులో ఉన్నారు. [బైబిల్‌వే పాఠాన్ని క్రీస్తులో యునైటెడ్ చూడండి]

తీర్మానాలు మరియు సిఫార్సులు

ప్రారంభ క్రైస్తవ రచయితలు, తరచుగా "చర్చి ఫాదర్స్" అని పిలుస్తారు, రచయితలు ఉల్లేఖించారు మరియు ఈ బుక్‌లెట్‌లో ఉపయోగించిన జాబితా చేయబడిన మూలాల రచయితలు కొత్త నిబంధన రచయితల వలె ప్రేరణ పొందలేదు. కొన్ని సమస్యలపై కొంతమంది రచయితల సిద్ధాంతపరమైన స్థానాలు తరచుగా అదే కాలానికి చెందిన ఇతర రచయితల వివరణలకు విరుద్ధంగా ఉంటాయి మరియు సాధారణంగా గ్రంథాలకు అనుగుణంగా ఉండవు. వాస్తవానికి, కొంతమంది రచయితలు కొన్ని సిద్ధాంతాలు మరియు నమ్మకాలను మతవిశ్వాశాలగా పేర్కొన్నారు. వారి రచనలు మొదటి కొన్ని శతాబ్దాలలో కొన్ని చర్చిలలో ఆచారాల యొక్క విలువైన సమాచారాన్ని అందిస్తాయి మరియు అపొస్తలుల

impoverishment of the church. The sermon acts like a momentary stimulant. Its effects are often short-lived.

Let's be honest. There are scores of Christians who have been sermonized for decades, and they are still babes in Christ. Christians are not transformed simply by hearing sermons week after week. They are transformed by regular encounters with the YAHUAH. Those who minister, therefore, are called to preach YAHUAH and not information about Him. They are also called to make their ministry intensely practical. They are called not only to reveal Messiah by the spoken word, but to show their hearers how to experience, know, follow, and serve Him. The contemporary sermon too often lacks these all-important elements.

If a preacher cannot bring his hearers into a living spiritual experience of that which he is ministering, the results of his message will be short-lived. Therefore, the church needs fewer pulpiteers and more spiritual facilitators. It is in dire need of those who can proclaim Messiah and know how to deploy YAHUAH's people to experience Him who has been preached. And on top of that, Christians need instruction on how to share this living Messiah with the rest of the assembly for their mutual edification.

Consequently, the Christian family needs a restoration of the first-century practice of mutual exhortation and mutual ministry. For the New Testament hinges spiritual transformation upon these two things.

Granted, the gift of teaching is present in the assembly. But teaching is to come from all the believers (1 Corinthians 14:26, 31) as well as from those who are specially gifted to teach.

(Ephesians 4: 11; James 3:1). We move far outside of biblical bounds when we allow teaching to take the form of a conventional sermon and relegate it to a class of professional orators.

Wrapping It Up
Is preaching and teaching the Word of YAHUAH scriptural? Yes, absolutely. But the contemporary pulpit sermon is not the equivalent of the preaching and teaching that is found in the Scriptures.

It cannot be found in the Old Testament, the ministry of YAHUSHUA, or the life of the primitive assembly." - What is more, Shaul told his Greek converts that he refused to be influenced by the communication patterns of his pagan contemporaries (1 Corinthians 1:17,22; 2:1-5.)

But what about 1 Corinthians 9:22-23 (NLT), where Shaul says, "I try to find common ground with everyone, doing

నుండి ఎంత దూరంగా ఉంటే, తప్పుడు బోధనలు మరియు అభ్యాసాల సంభావ్యత ఎక్కువగా ఉంటుంది.

అన్యమత క్రైస్తవ మతం యొక్క ఆరోపణలు చాలా కాకపోయినా చాలా? ఒక వ్యక్తికి చెల్లుబాటు అయ్యేలా కనిపించవచ్చు. అవి నిజమని అంగీకరించే ముందు, వాటిని సందర్భానుసారంగా తీసుకున్న బైబిల్‌లోని ప్రకటనలతో ధృవీకరించాలి.

1. వ్యక్తిగత అధ్యయనాన్ని అనుసరించి ఇక్కడ సమర్పించబడిన ప్రతి సమస్య లేదా ఛార్జీని చిన్న సమూహ అధ్యయనాలలో అధ్యయనం చేయాలి, ఇక్కడ ప్రతి పాల్గొనేవారు ఇతరుల తీర్మానాన్ని ప్రశ్నించవచ్చు లేదా సవాలు చేయవచ్చు. సమస్య లేదా ఛార్జీ చెల్లుబాటు అవుతుందని సమూహం అంగీకరిస్తే, అదనపు ప్రశ్నించడం మరియు సవాళ్ల కోసం అధ్యయనాన్ని పెద్ద సమూహాలకు విస్తరించాలి. ఇది స్పష్టమైన మరియు మరింత ఖచ్చితమైన అవగాహనను అందించాలి మరియు సమాచారం లేని సోదరులు మరియు సోదరీమణులపై బలవంతంగా మార్పు యొక్క రూపాన్ని తొలగించడంలో కూడా సహాయపడుతుంది.

2. లేఖనానికి విరుద్ధమని నిర్ధారించబడిన ఏదైనా అభ్యాసాన్ని భర్తీ చేయడానికి ముందు, ఒక నిర్దిష్ట సమయాన్ని కేటాయించి, అపార్థాలు, అభిప్రాయాలు లేదా వైరుధ్యాల వ్యత్యాసాల పరిష్కారం కోసం ఒక ప్రక్రియను ఏర్పాటు చేయాలి. ప్రతి క్రైస్తవ సోదరుడు లేదా సహోదరి ప్రేమ వాతావరణంలో ఏదైనా లేదా అన్ని తీర్మానాలను అధ్యయనం చేయడానికి, ప్రశ్నించడానికి లేదా సవాలు చేయడానికి అవకాశం కలిగి ఉండాలి. ముగింపు తప్పు అని రుజువైన సందర్భంలో దానిని నెమ్మదిగా అమలు చేయాలి.

3. మార్పు కోసమే మార్పులు చేయకూడదు.

ఇటీవలి అధ్యయనంలో బర్నా గ్రూప్ హు ఈజ్ యాక్టివ్ ఇన్ గ్రూప్ ఎక్స్‌ప్రెషన్స్ ఆఫ్ ఫెయిత్‌ను విడుదల చేసింది, దీనిలో వారు తమ విశ్వాసంలో చురుకుగా పాల్గొనే అమెరికన్ల ప్రొఫైల్‌లను అన్వేషించారు. అధ్యయనం క్రింది అంతర్దృష్టులను అందిస్తుంది:

16. చర్చికి వెళ్లేవారిలో 53% మంది మహిళలు [US జనాభాలో 50.7%].
17. ఇంటి చర్చిలో పాల్గొనేవారిలో 56% మంది పురుషులు.
18. చర్చికి వెళ్లేవారిలో 67% మంది వివాహితులు.
19. చర్చికి వెళ్లేవారిలో 50% మంది పురుషులు, 50% మంది మహిళలు.

everything I can to save some"? We would argue that this would not include making a weekly sermon the focus of all worship gatherings, which would have stifled the believers' transformation and mutual edification.

The sermon was conceived in the womb of Greek rhetoric. It was born into the Christian community when pagans turned Christians began to bring their oratorical styles of speaking into the assembly. By the third century, it became common for Christian leaders to deliver a sermon. By the fourth century it became the norm.

Christianity has absorbed its surrounding culture. When your pastor mounts his pulpit wearing his clerical robes to deliver his sacred sermon, he is unknowingly playing out the role of the ancient Greek orator.

Nevertheless, despite the fact that the contemporary sermon does not have a shred of biblical merit to support its existence, it continues to be uncritically admired in the eyes of most present-day Christians. It has become so entrenched in the Christian mind that most Bible-believing pastors and laymen fail to see that they are affirming and perpetuating an unscriptural practice out of sheer tradition. The sermon has become permanently embedded.

In view of all that we have discovered about the contemporary sermon, consider these questions:

How can a man preach a sermon on being faithful to the Word of YAHUAH while he is preaching a sermon? And how can a Christian passively sit in a pew and affirm the priesthood of all believers when he is passively sitting in a pew? To put a finer point on it, how can you claim to up hold the Protestant doctrine of sola scripture ("by the Scripture only") and still support the pulpit sermon?

As one author so eloquently put it, "The sermon is, in practice, beyond criticism. It has become an end in itself, sacred-the product of a distorted reverence for 'the tradition of the elders' . . . it seems strangely inconsistent that those who are most disposed to claim that the Bible is the Word of YAHUAH, the 'supreme guide in all matters of faith and practice' are amongst the first to reject biblical methods in favor of the 'broken cisterns' of their fathers (Jeremiah 2:13)."

Is there really any room in the church's corral for sacred cows like the sermon? Promoting Hebraic Understanding of Hebrew Scriptures; Where Did The Christian Sermon Come From?

Sources

20. చర్చికి వెళ్లేవారిలో 56% మంది 45 సంవత్సరాలు లేదా అంతకంటే ఎక్కువ వయస్సు గలవారు (జాతీయ జనాభా 52%); 44% 18 నుండి 44 వరకు ఉన్నారు.
21. ఇంటి చర్చిలలో సగటు వయస్సు 56 మరియు వారు చిన్న పిల్లల తల్లిదండ్రులను చేర్చుకునే అవకాశం తక్కువగా ఉంది.
22. ఈశాన్య ప్రాంతాలు చిన్న సమూహాలలో చురుకుగా ఉండే అవకాశం లేదు.
23. ఇంటి చర్చిలో పాల్గొనేవారిలో పాశ్చాత్యులు అత్యధికంగా ఉన్నారు.
24. హౌస్ చర్చిలో పాల్గొనే దక్షిణాదివారు చాలా తక్కువగా ఉంటారు, అయితే చిన్న సమూహంలో ½ మంది హాజరయ్యారు.
25. కేథలిక్‌లలో కేవలం 6% మంది మాత్రమే హౌస్ చర్చిలకు హాజరవుతారు.
26. ఎవాంజెలిస్టిక్ నిరసనకారులు అత్యధికంగా పాల్గొన్నారు.
27. 26 నుండి 30% నల్లజాతీయులు చిన్న సమూహాలు మరియు హౌస్ చర్చిలలో పాల్గొనేవారు (సగటు జాతీయ నల్లజాతీయుల జనాభా 13%).
28. చర్చికి వెళ్లేవారిలో 67% మంది "చర్చి సర్వీసెస్" వెలుపల బైబిల్ చదువుతారు.
29. హౌస్ చర్చిలో పాల్గొనేవారిలో 84% మంది "చర్చి సేవలు" వెలుపల బైబిలును చదువుతారు.
30. సాధారణంగా సాధారణ చర్చిలలో, హౌస్ చర్చిలు మరియు చిన్న సమూహం హాజరైనవారు మరింత చురుకుగా ఉంటారు మరియు బైబిల్‌ను అధ్యయనం చేయడం/చదవడం మరియు వీటిని కోరుకోవడం:
    d. క్రీస్తు మరియు ఆయన వాక్యం యొక్క సజీవ ఉనికిని గుర్తించండి.
    e. ఒకరికొకరు ప్రేమతో కూడిన ఆరోగ్యకరమైన సంబంధాన్ని పెంపొందించుకోండి
    f. లోకంలోకి వెళ్లి వారి మంచి కోసం మరియు దేవుని మహిమ కోసం శిష్యులను చేయండి

సాధారణ చర్చి ఆందోళనలు

సాధారణ మరియు గృహ చర్చిల యొక్క అన్ని కార్యకలాపాలలో ఆందోళనలు ఉన్నాయి లేదా ఉండాలి

c. క్రీస్తు మరియు అపొస్తలుల బోధలకు నిజం.
d. సంప్రదాయ సంస్థాగత చర్చిలను రద్దు చేయడం లేదా కొనసాగించడం
    18. ఇది సాంప్రదాయ చర్చిని విడిచిపెట్టడానికి ప్రజలను ప్రోత్సహిస్తుంది.
    19. అనేక సెమినరీలు మరియు బైబిల్ కళాశాలలు మూసివేయబడతాయి.

- Pagan Christianity? exploring the Roots of Our Church Practices, Frank Viola and George Barna, 1998, Tyndale House Publishing, Inc.
- Will the Real Heretics Please Stand Up? Third Edition, David Bercot 1989, Scroll Publishing, Amberson, PA
- Shalom Institute of the South Pacific - Promoting Hebraic Understanding of Hebrew Scriptures; Where Did The Christian Sermon Come From? http://webdesign97.tripod.com/shalominstitutepromotinghebrewunderstandingofscripture/id40.html
- Is My Church Really A New Testament Church? Darryl M. Erkel (1994)
- Who is Active in "Group" Expressions of Faith? George Barna barna.org/faith-spirituality/400-who-is-active-in-group-expressions-of-faith-barna-study-examines-small-groups-sunday-school-and-house-churches
- Simple Church (Wikipedia.org/wiki/simple_church.

20. మన అభయారణ్యాలకు తాళాలు వేయాలి.
21. చాలా మంది పాస్టర్లను తొలగించారు.
22. సంస్కృతి, మతవిశ్వాశాల మరియు దుర్వినియోగాలు నియంత్రించబడవు.
23. నాయకత్వం కనుమరుగవుతుంది.
24. పరస్పర విరుద్ధమైన అభిప్రాయాలు తలెత్తుతాయి.
25. లే నాయకులు ఇతరుల సంరక్షణకు అర్హులు కారు.
26. ఆకర్షణీయమైన నాయకులు సమావేశాలలో ఆధిపత్యం చెలాయిస్తారు.
27. ఇంటి చర్చిల సగటు 6 నెలలు కాబట్టి క్రైస్తవం ఎలా మనుగడ సాగిస్తుంది.
28. చర్చి లేనివారు మరియు సందర్శకులు చర్చిని గుర్తించలేరు ఎందుకంటే ఫోన్ బుక్ జాబితా లేదు.
29. వారు "చర్చికి వెళ్ళడానికి" పాపంగా తిరస్కరించే సంస్కృతికి అమ్ముడుపోయారు.
30. వారు వ్యక్తి మరియు వ్యక్తివాదం యొక్క ఆరాధనను ప్రోత్సహిస్తారు.
31. వారు విశ్వాసం యొక్క ప్రైవేట్ ప్రపంచానికి విరమించుకున్నారు.
32. సనాతన ధర్మం నిర్వహించబడదు
33. వైల్డ్ థియాలజీలు ప్రబలంగా మారతాయి.
34. ఉపన్యాసాలు మరియు అధికారిక బైబిల్ తరగతులు కనుమరుగవుతాయి, ఫలితంగా చదువుకోని విశ్వాసులు ఏర్పడతారు. wikipedia.org/wiki/simple_church

క్రైస్తవ ప్రసంగం ఎక్కడ నుండి వచ్చింది?

మేము అన్నింటికంటే అత్యంత పవిత్రమైన చర్చి అభ్యాసాలలో ఒకదానికి వచ్చాము: ఉపన్యాసం. ఉపన్యాసాన్ని తీసివేయండి మరియు ప్రొటెస్టంట్ ఆరాధన క్రమం చాలా భాగం పాటల పండుగగా మారుతుంది. ఉపన్యాసాన్ని తీసివేసి, ఆదివారం ఉదయం సేవకు హాజరు కావడం విచారకరం.

ఈ ఉపన్యాసం ప్రొటెస్టంట్ ప్రార్థనా విధానం యొక్క పునాది. ఐదు వందల సంవత్సరాలు, ఇది గడియారపు పనిలా పనిచేసింది. ప్రతి ఆదివారం ఉదయం, పాస్టర్ తన పల్పిట్ వద్దకు వెళ్లి, నిష్క్రియాత్మకమైన, ప్యూ-వార్మింగ్ ప్రేక్షకులకు స్ఫూర్తిదాయకమైన ప్రసంగాన్ని అందజేస్తాడు.

చాలా మంది క్రైస్తవులు చర్చికి వెళ్ళడానికి ఇది చాలా కారణం కాబట్టి ఉపన్యాసం ప్రధానమైనది. వాస్తవానికి,

మొత్తం సేవ తరచుగా ఉపన్యాసం యొక్క నాణ్యతను బట్టి నిర్ణయించబడుతుంది. గత ఆదివారం చర్చి ఎలా ఉందో ఒక వ్యక్తిని అడగండి మరియు మీరు సందేశానికి సంబంధించిన వివరణను పొందే అవకాశం ఉంది. సంక్షిప్తంగా, సమకాలీన క్రైస్తవ ఆలోచనా విధానం తరచుగా ఉపన్యాసాన్ని ఆదివారం ఉదయం ఆరాధనతో సమానం చేస్తుంది. కానీ అది అంతం కాదు.

ఉపన్యాసం తొలగించండి మరియు మీరు లెక్కలేనన్ని మంది విశ్వాసులకు ఆధ్యాత్మిక పోషణ యొక్క అతి ముఖ్యమైన మూలాన్ని తొలగించారు (అలా భావించబడుతుంది). ఇంకా అద్భుతమైన వాస్తవమేమిటంటే, నేటి ఉపన్యాసానికి గ్రంథంలో మూలాలు లేవు. బదులుగా, ఇది అన్యమత సంస్కృతి నుండి తీసుకోబడింది, నర్సింగ్ మరియు క్రైస్తవ విశ్వాసంలోకి స్వీకరించబడింది. కానీ ఇంకా ఉంది.

ఉపన్యాసం వాస్తవానికి ఏ ఉద్దేశ్యం కోసం యెహోవా అసెంబ్లీ సమావేశాన్ని రూపొందించాడో దాని నుండి దూరం చేస్తుంది. మరియు అది నిజమైన ఆధ్యాత్మిక వృద్ధితో చాలా తక్కువ సంబంధాన్ని కలిగి ఉంది.

ప్రసంగం మరియు బైబిల్

నిస్సందేహంగా, మునుపటి కొన్ని పేరాగ్రాఫ్‌లను చదివిన ఎవరైనా ఇలా ప్రత్యుత్తరం ఇస్తారు: "ప్రజలు బైబిల్ అంతటా బోధించారు. అయితే, ఉపన్యాసం లేఖనాధారమైనది!" నిజమే, స్త్రీ పురుషులు ప్రకటించడాన్ని లేఖనాలు రికార్డు చేశాయి. ఏది ఏమైనప్పటికీ, స్క్రిప్చర్‌లో వివరించబడిన ఆత్మ-ప్రేరేపిత బోధన మరియు బోధన మరియు సమకాలీన ఉపన్యాసం మధ్య వ్యత్యాసం ప్రపంచం ఉంది. ఈ వ్యత్యాసం వాస్తవంగా ఎల్లప్పుడూ విస్మరించబడుతుంది ఎందుకంటే మనకు తెలియకుండానే మన ఆధునిక-దిన అభ్యాసాలను తిరిగి గ్రంథంలోకి చదవాలని షరతులు విధించబడ్డాయి. కాబట్టి, మనం పొరపాటుగా నేటి పల్పిటీరిజమ్‌ని బైబిల్‌గా స్వీకరించాము. దానిని కాస్త విప్పుదాం. ప్రస్తుత క్రైస్తవ ప్రసంగం క్రింది లక్షణాలను కలిగి ఉంది:

- ఇది ఒక సాధారణ సంఘటన-కనీసం వారానికి ఒకసారి పల్పిట్ నుండి నమ్మకంగా పంపిణీ చేయబడుతుంది.
- ఇది ఒకే వ్యక్తి ద్వారా పంపిణీ చేయబడుతుంది-సాధారణంగా పాస్టర్ లేదా నియమిత అతిథి వక్త.
- ఇది నిష్క్రియ ప్రేక్షకులకు అందించబడింది-ముఖ్యంగా ఇది ఒక మోనోలాగ్. ఇది ఒక నిర్దిష్ట నిర్మాణాన్ని కలిగి ఉన్న ప్రసంగం యొక్క సాగు రూపం. ఇది సాధారణంగా పరిచయం, మూడు

నుండి ఐదు పాయింట్లు మరియు ముగింపును కలిగి ఉంటుంది.

బైబిల్లో పేర్కొనబడిన బోధతో దీనికి విరుద్ధంగా చూడండి. తనచ్ (పాత నిబంధన)లో, యెహోవా పురుషులు బోధించారు మరియు బోధించారు. కానీ వారి ప్రసంగం సమకాలీన ఉపన్యాసానికి అనుగుణంగా లేదు. తానాచ్ బోధన మరియు బోధన యొక్క లక్షణాలు ఇక్కడ ఉన్నాయి:

- ప్రేక్షకులు చురుకుగా పాల్గొనడం సాధారణం.
- ప్రవక్తలు మరియు పూజారులు నిర్ణీత లిపి నుండి కాకుండా ప్రస్తుత భారం నుండి బాహ్యంగా మరియు బయటికి మాట్లాడారు.
- తానాచ్ ప్రవక్తలు లేదా యాజకులు యెహోవా ప్రజలకు క్రమమైన ప్రసంగాలు చేసినట్లు ఎటువంటి సూచన లేదు. బదులుగా, తనచ్ బోధించే స్వభావం చెదురుమదురుగా, ద్రవంగా మరియు ప్రేక్షకుల భాగస్వామ్యానికి బహిరంగంగా ఉంటుంది.

ఇప్పుడు పునరుద్ధరించబడిన ఒడంబడిక (కొత్త నిబంధన) వద్దకు రండి. మాస్టర్ యహుషువ అదే ప్రేక్షకులకు సాధారణ ఉపన్యాసం బోధించలేదు. అతని బోధన మరియు బోధన అనేక రూపాలను తీసుకున్నాయి. మరియు అతను అనేక విభిన్న ప్రేక్షకులకు తన సందేశాలను అందించాడు. (వాస్తవానికి, అతను తన బోధనలో ఎక్కువ భాగాన్ని తన శిష్యులపై కేంద్రీకరించాడు. అయినప్పటికీ అతను వారికి తీసుకువచ్చిన సందేశాలు స్థిరంగా ఆకస్మికంగా మరియు అనధికారికంగా ఉన్నాయి.)

అదే నమూనాను అనుసరించి, చట్టాలలో నమోదు చేయబడిన అపోస్టోలిక్ బోధన క్రింది లక్షణాలను కలిగి ఉంది:

- అడపాదడపా ఉంది.
- నిర్దిష్ట సమస్యలను పరిష్కరించడానికి ఇది ప్రత్యేక సందర్భాలలో పంపిణీ చేయబడింది.
- ఇది అసాధారణమైనది మరియు అలంకారిక నిర్మాణం లేకుండా ఉంది.
- ఇది మోనోలాజికల్ (ఒక-మార్గం ఉపన్యాసం) కాకుండా చాలా తరచుగా డైలాజికల్ (ప్రేక్షకుల నుండి అభిప్రాయాన్ని మరియు అంతరాయాలను కలిగి ఉందని అర్థం).

అదే విధంగా, పునరుద్ధరించబడిన ఒడంబడిక (క్రొత్త నిబంధన) లేఖలు, యెహోవా వాక్య పరిచర్య మొత్తం సభ నుండి వారి సాధారణ సమావేశాలలో వచ్చిందని చూపిస్తుంది." రోమన్లు 12:6-8, 15:14, 1 కొరింథీయులు 14:26, మరియు కొలొస్సీ నుండి 3:16, ఇందులో

బోధించడం, ప్రబోధం, ప్రవచనం, గానం మరియు ఉపదేశాలు ఉన్నాయని మనం చూస్తాము.ఈ "ప్రతి సభ్యుని" పనితీరు కూడా సంభాషణాత్మకమైనది (1 కొరింథీయులు 14:29) మరియు అంతరాయాలతో గుర్తించబడింది (1 కొరింథీయులు 14:30). , స్థానిక పెద్దల ఉపదేశాలు సాధారణంగా ఆశువుగా ఉండేవి.

సంక్షిప్తంగా, క్రైస్తవ వినియోగం కోసం అందించబడిన సమకాలీన ఉపన్యాసం తనఖ్ (పాత నిబంధన) మరియు పునరుద్ధరించబడిన ఒడంబడిక (కొత్త నిబంధన) రెండింటికీ విదేశీయమైనది. ప్రారంభ మెస్సియానిక్ సమావేశాలలో దాని ఉనికిని సూచించడానికి లేఖనాల్లో ఏమీ లేదు."

చట్టాలలో అందించబడిన అపోస్టోలిక్ సందేశాల యొక్క సహజమైన మరియు వాక్చాతుర్యాన్ని నిశితంగా పరిశీలించినప్పుడు స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. ఉదాహరణకు చట్టాలు 2:14-35, 7:1-53, 17:22-34 చూడండి.

రెండవ శతాబ్దపు చివరిలో క్రమమైన ఉపన్యాసం కోసం నమోదు చేయబడిన మొట్టమొదటి క్రైస్తవ మూలం కనుగొనబడింది. అలెగ్జాండ్రియాకు చెందిన క్లెమెంట్ క్రైస్తవులను మార్చడానికి ప్రసంగాలు చాలా తక్కువ చేశాయని విచారం వ్యక్తం చేశారు.

ఇంకా గుర్తించబడిన వైఫల్యం ఉన్నప్పటికీ, నాల్గవ శతాబ్దం నాటికి ఈ ఉపన్యాసం విశ్వాసులలో ఒక ప్రామాణిక అభ్యాసంగా మారింది.

ఇది ఒక చిక్కు ప్రశ్నను లేవనెత్తుతుంది. మొదటి శతాబ్దపు క్రైస్తవులు తమ ఉపన్యాసానికి ప్రసిద్ధి చెందకపోతే, అపోస్టోలిక్ క్రైస్తవులు ఎవరి నుండి దీనిని తీసుకున్నారు? సమాధానం చెబుతోంది: క్రైస్తవ ఉపన్యాసం గ్రీకు సంస్కృతి యొక్క అన్యమత కొలను నుండి తీసుకోబడింది!

ఉపన్యాసం యొక్క ముఖ్యాంశాలను కనుగొనడానికి, మనం ఐదవ శతాబ్దం BCకి తిరిగి వెళ్లాలి మరియు సోఫిస్ట్‌లు అని పిలువబడే సంచరించే ఉపాధ్యాయుల సమూహం. వాక్చాతుర్యాన్ని (ఒప్పించే మాట్లాడే కళ) కనిపెట్టినందుకు సోఫిస్టులు ఘనత పొందారు. వారు శిష్యులను నియమించారు మరియు వారి ఉపన్యాసాలను అందించినందుకు చెల్లించాలని డిమాండ్ చేశారు.

సోఫిస్టులు నిపుణులైన డిబేటర్లు. వారు తమ వాదనలను "అమ్మడానికి" భావోద్వేగ విజ్ఞప్తులు, భౌతిక రూపాన్ని మరియు తెలివైన భాషను

	ఉపయోగించడంలో నిష్ణాతులు. కాలక్రమేణా, సోఫిస్టుల శైలి, రూపం మరియు వక్తృత్వ నైపుణ్యం వారి ఖచ్చితత్వం కంటే ఎక్కువ విలువైనది. ఇది "శైలి కోసం శైలిని పెంపొందించడం" అనే చక్కటి పదబంధాలలో మాస్టర్స్‌గా మారిన పురుషుల తరగతికి దారితీసింది. వారు బోధించిన సత్యాలు వారి స్వంత జీవితాలలో ఆచరించే సత్యాల కంటే అమూర్తమైనవి. వారు పదార్థాన్ని కాకుండా రూపాన్ని అనుకరించడంలో నిపుణులు. వితండవాదులు తాము ధరించే ప్రత్యేక దుస్తుల ద్వారా తమను తాము గుర్తించుకున్నారు. వారిలో కొందరికి స్థిర నివాసం ఉంది, అక్కడ వారు అదే ప్రేక్షకులకు సాధారణ ఉపన్యాసాలు ఇచ్చారు. మరికొందరు తమ పాలిష్ చేసిన ప్రసంగాలను అందించడానికి ప్రయాణించారు. (వారు చేసినప్పుడు వారు మంచి డబ్బు సంపాదించారు.) AD 100 మరియు AD 150 మధ్య నాటి సెకండ్ లెటర్ ఆఫ్ క్లెమెంట్‌లో రికార్డ్ చేయబడిన మొదటి క్రైస్తవ ఉపన్యాసం ఉంది. మనం వితండవాదం మరియు అధునాతన పదాలను వింతవాదుల నుండి పొందుతాము. సోఫిస్ట్రీ అనేది విచిత్రమైన మరియు మోసపూరితమైన (బూటకపు) తార్కికతను ఒప్పించడానికి ఉపయోగించే (సోకియో, ఆర్కిటైప్స్ ఆఫ్ వివేకం, 57). గ్రీకులు అతని ఉపన్యాసంలోని కంటెంట్ యొక్క ఖచ్చితత్వంపై వక్త యొక్క శైలి మరియు రూపాన్ని జరుపుకున్నారు. కాబట్టి, ఒక మంచి వక్త తన ఉపన్యాసాన్ని ఉపయోగించి తన ప్రేక్షకులను అబద్ధమని నమ్మేటట్లు చేయవచ్చు. గ్రీకు మనస్సుకు, సత్యాన్ని శుద్ధి చేయడం కంటే వాదనను గెలవడం గొప్ప ధర్మం. దురదృష్టవశాత్తు, వితండవాదం యొక్క మూలకం క్రైస్తవ మడతను ఎన్నడూ విడిచిపెట్టలేదు. కొన్నిసార్లు గ్రీకు వక్త తన ప్రసంగ ఫోరమ్‌లోకి ప్రవేశించేవాడు "అప్పటికే తన పల్పిట్ గౌనులో ధరించాడు." అతను తన ఉపన్యాసం తీసుకురావడానికి ముందు కూర్చోవడానికి తన వృత్తిపరమైన కుర్చీకి మెట్లు ఎక్కుతాడు. తన పాయింట్లను చేయడానికి, అతను హోమర్ యొక్క పద్యాలను కోట్ చేస్తాడు. (కొందరు వక్తలు హోమర్‌ను బాగా చదివారు, వారు అతనిని హృదయపూర్వకంగా పునరావృతం చేయగలరు.) కాబట్టి స్పెల్‌బైండింగ్ సోఫిస్ట్, అతను తన ఉపన్యాసం సమయంలో తరచుగా తన ప్రేక్షకులను చప్పట్లు కొట్టమని ప్రేరేపించాడు. అతని ప్రసంగం చాలా బాగా

స్వీకరించబడితే, కొందరు అతని ప్రసంగాన్ని "ప్రేరేపితమైనది" అని పిలుస్తారు.

సోఫిస్టులు వారి కాలంలో అత్యంత విశిష్ట వ్యక్తులు. కొందరైతే ప్రజాధనంతో కూడా జీవించేవారు. మరికొందరు వారి గౌరవార్థం బహిరంగ విగ్రహాలను ఏర్పాటు చేశారు. సుమారు ఒక శతాబ్దం తర్వాత, గ్రీకు తత్వవేత్త అరిస్టాటిల్ (384-322BC) మూడు పాయింట్ల ప్రసంగాన్ని వాక్చాతుర్యాన్ని అందించాడు. "మొత్తం," అరిస్టాటిల్ అన్నాడు, "ఒక ప్రారంభం, మధ్య మరియు ముగింపు ఉండాలి.

కాలక్రమేణా, గ్రీకు వక్తలు తమ ప్రసంగాలలో అరిస్టాటిల్ యొక్క మూడు పాయింట్ల సూత్రాన్ని అమలు చేశారు. గ్రీకులు వాక్చాతుర్యంతో మత్తులో ఉన్నారు.' కాబట్టి, సోఫిస్టులు బాగా రాణించారు. రోమన్లు గ్రీస్‌ను స్వాధీనం చేసుకున్నప్పుడు, వారు కూడా వాక్చాతుర్యంతో నిమగ్నమయ్యారు. పర్యవసానంగా, గ్రీకో-రోమన్ సంస్కృతి ఎవరైనా అనర్గళంగా ఉపన్యాసం ఇస్తే వినడానికి తృప్తి చెందని ఆకలిని పెంచుకుంది. ఇది చాలా నాగరికంగా ఉంది, రాత్రి భోజనం తర్వాత ఒక ప్రొఫెషనల్ ఫిలాసఫర్ నుండి "ప్రబోధం" ఒక సాధారణ వినోద రూపంగా ఉండేది.

ప్రాచీన గ్రీకులు మరియు రోమన్లు వాక్చాతుర్యాన్ని కళ యొక్క గొప్ప రూపాలలో ఒకటిగా భావించారు. తదనుగుణంగా, రోమన్ సామ్రాజ్యంలోని వక్తలు అమెరికన్లు సినీ తారలు మరియు వృత్తిపరమైన క్రీడాకారులకు కేటాయించే అదే ఆకర్షణీయమైన హోదాతో ప్రశంసించబడ్డారు. వారు వారి కాలంలో ప్రకాశించే నక్షత్రాలు. వక్తలు వారి శక్తివంతమైన మాట్లాడే నైపుణ్యాల ద్వారా ప్రేక్షకులను ఉన్మాదానికి గురిచేస్తారు. ఆ కాలంలోని ప్రముఖ శాస్త్రమైన వాక్చాతుర్యం యొక్క ఉపాధ్యాయులు ప్రతి ప్రధాన నగరానికి గర్వకారణం." వారు రూపొందించిన వక్తలకు ప్రముఖ హోదా ఇవ్వబడింది. సంక్షిప్తంగా, గ్రీకులు మరియు రోమన్లు అన్యమత ఉపన్యాసానికి బానిసలయ్యారు-చాలా మంది సమకాలీన క్రైస్తవులు బానిసలుగా ఉన్నారు. "క్రైస్తవ" ఉపన్యాసానికి.

మరో కలుషిత ప్రవాహం రాక

మూడవ శతాబ్దంలో క్రీస్తు శరీరం నుండి పరస్పర పరిచర్య క్షీణించినప్పుడు శూన్యత ఏర్పడింది." ఈ సమయంలో ప్రవచనాత్మక భారం మరియు ఆకస్మిక విశ్వాసంతో మాట్లాడిన ప్రయాణ క్రైస్తవ కార్మికులలో చివరివారు చర్చి చరిత్ర యొక్క పేజీలను విడిచిపెట్టారు. వారి లేకపోవడం పూరించడానికి. , మతాచార్యులు ఉద్భవించడం ప్రారంభించారు.బహిరంగ సమావేశాలు

	అంతరించిపోవడం ప్రారంభించాయి, చర్చి సమావేశాలు మరింత ప్రార్థనగా మారాయి. "అసెంబ్లీ సమావేశం" ఒక "సేవ"గా మారుతోంది. క్రమానుగత నిర్మాణం రూట్ తీసుకోవడం ప్రారంభించినప్పుడు, "మత నిపుణుడు" అనే ఆలోచన ఉద్భవించింది. ఈ మార్పుల దృష్ట్యా, పని చేస్తున్న క్రైస్తవులు ఈ అభివృద్ధి చెందుతున్న మతపరమైన నిర్మాణంలోకి ప్రవేశించడంలో ఇబ్బంది పడ్డారు.' వారి బహుమతులను అమలు చేయడానికి వారికి స్థలం లేదు. నాల్గవ శతాబ్దం నాటికి, చర్చి పూర్తిగా సంస్థాగతమైంది. ఇది జరుగుతున్నందున, అనేకమంది అన్యమత వక్తలు మరియు తత్వవేత్తలు క్రైస్తవులుగా మారుతున్నారు. ఫలితంగా, అన్యమత తాత్విక ఆలోచనలు తెలియకుండానే క్రైస్తవ సమాజంలోకి ప్రవేశించాయి. వీరిలో చాలామంది తొలి క్రైస్తవ చర్చికి వేదాంతవేత్తలు మరియు నాయకులు అయ్యారు. వారు "చర్చి ఫాదర్లు" అని పిలుస్తారు మరియు వారి రచనలు కొన్ని ఇప్పటికీ మనలో ఉన్నాయి. అందువల్ల, శిక్షణ పొందిన వృత్తిపరమైన వక్త యొక్క అన్యమత భావన రుసుముతో ప్రసంగాలను అందించేది నేరుగా క్రైస్తవ రక్తప్రవాహంలోకి మారింది. "పెయిడ్ టీచింగ్ స్పెషలిస్ట్" అనే భావన గ్రీస్ నుండి వచ్చింది, హిబ్రూ కాదు. హీబ్రూ ఉపాధ్యాయులు తమ బోధనకు రుసుము వసూలు చేయకుండా వ్యాపారాన్ని చేపట్టడం ఆచారం. కథ యొక్క ఫలితం ఏమిటంటే, ఈ మాజీ అన్యమత వక్తలు (ఇప్పుడు క్రైస్తవులుగా మారారు) వారి గ్రీకో-రోమన్ ప్రసంగ నైపుణ్యాలను క్రైస్తవ ప్రయోజనాల కోసం ఉపయోగించడం ప్రారంభించారు. వారు తమ అధికారిక కుర్చీలో కూర్చుని, పవిత్ర గ్రంథంలోని పవిత్ర గ్రంథాన్ని వివరిస్తారు, సోఫిస్ట్ హోమర్ యొక్క సమీప పవిత్ర గ్రంథం యొక్క వివరణను అందించినట్లు. మీరు మూడవ శతాబ్దపు అన్యమత ప్రసంగాన్ని చర్చి ఫాదర్‌లలో ఒకరు ఇచ్చిన ఉపన్యాసంతో పోల్చినట్లయితే, మీరు నిర్మాణం మరియు పదజాలం రెండూ చాలా సారూప్యంగా ఉన్నట్లు కనుగొంటారు. కాబట్టి, క్రిస్టియన్ చర్చిలో కమ్యూనికేషన్ యొక్క కొత్త శైలి పుట్టుకొచ్చింది - ఇది మెరుగుపెట్టిన వాక్చాతుర్యాన్ని, అధునాతన వ్యాకరణాన్ని, పుష్పించే వాక్చాతుర్యాన్ని మరియు మోనోలాగ్‌ను నొక్కిచెప్పింది. ఇది వక్త యొక్క వక్తృత్వ నైపుణ్యాలను అలరించడానికి మరియు ప్రదర్శించడానికి రూపొందించబడిన శైలి.

	ఇది గ్రీకో-రోమన్ వాక్చాతుర్యం. మరి అందులో శిక్షణ పొందిన వారికే అసెంబ్లీలో ప్రసంగించే అవకాశం కల్పించారు! (ఇందులో ఏదైనా తెలిసినట్లుగా అనిపిస్తుందా?) ఒక పండితుడు ఈ విధంగా చెప్పాడు: "క్రైస్తవ సందేశం యొక్క అసలు ప్రకటన రెండు-మార్గం సంభాషణ. . . కానీ పాశ్చాత్య ప్రపంచంలోని వక్తృత్వ పాఠశాలలు క్రైస్తవ సందేశాన్ని పట్టుకున్నప్పుడు, వారు క్రైస్తవ ప్రబోధాన్ని చాలా భిన్నమైనదిగా చేసింది.సంభాషణ స్థానంలో వక్తృత్వం మొగ్గు చూపింది.యహుషువా మోషియాచ్ యొక్క అద్భుతమైన సంఘటన స్థానంలో వక్త యొక్క గొప్పతనం చోటు చేసుకుంది. ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే, గ్రీకో-రోమన్ ఉపన్యాసం ప్రవచించడం, బహిరంగంగా పంచుకోవడం మరియు ఆత్మ-ప్రేరేపిత బోధనలను భర్తీ చేసింది. ఈ ఉపన్యాసం చర్చి అధికారులకు, ముఖ్యంగా బిషప్‌లకు ఉన్నతమైన ప్రత్యేక హక్కుగా మారింది. అలాంటివారు ఎలా మాట్లాడాలో నేర్చుకునేందుకు వాక్చాతుర్యాన్ని పాఠశాలల్లో చదివించాల్సి వచ్చింది. ఈ విద్య లేకుండా, ఒక క్రైస్తవుడు దేవుని ప్రజలను ఉద్దేశించి మాట్లాడటానికి అనుమతించబడడు. మూడవ శతాబ్దానికి పూర్వం, క్రైస్తవులు తమ ప్రసంగాలను హోమిలీలు అని పిలిచేవారు, అదే పదాన్ని గ్రీకు వక్తలు తమ ప్రసంగాలకు ఉపయోగించారు. ఈరోజు, ఎవరైనా ఎలా బోధించాలో తెలుసుకోవడానికి హోమిలెటిక్స్ అనే సెమినరీ కోర్సు తీసుకోవచ్చు. హోమిలెటిక్స్ "విజ్ఞాన శాస్త్రంగా పరిగణించబడుతుంది, వాక్చాతుర్యం యొక్క నియమాలను వర్తింపజేస్తుంది, ఇది గ్రీస్ మరియు రోమ్‌లకు తిరిగి వెళుతుంది. మరొక విధంగా చెప్పాలంటే, హోమిలీలు (ప్రబోధాలు) లేదా హోమిలెటిక్స్ (ప్రబోధించే కళ) క్రైస్తవ మూలాన్ని కలిగి లేవు. అవి అన్యమతస్థుల నుండి దొంగిలించబడ్డాయి. మరొక కలుషితమైన ప్రవాహం క్రైస్తవ విశ్వాసంలోకి ప్రవేశించి, దాని జలాలను బురదగా చేసింది. మరియు ఆ ప్రవాహం నాల్గవ శతాబ్దంలో ప్రవహించినట్లుగానే నేడు కూడా ప్రవహిస్తుంది. **క్రిసోస్టమ్ మరియు అగస్టిన్** జాన్ క్రిసోస్టమ్ అతని కాలంలోని గొప్ప క్రైస్తవ వక్తలలో ఒకరు. (క్రిసోస్టమ్ అంటే "బంగారు నోరు.") కాన్స్టాంటినోపుల్ క్రిసోస్టమ్ బోధించినట్లుగా "ఇంత శక్తివంతమైన, తెలివైన మరియు స్పష్టమైన ప్రసంగాలను" ఎప్పుడూ వినలేదు. క్రిసోస్టమ్ యొక్క బోధన చాలా బలవంతంగా ఉంది, ప్రజలు అతనిని

	మెరుగ్గా వినడానికి కొన్నిసార్లు ముందు వైపుకు వెళ్ళేవారు. సహజంగానే వక్త యొక్క గ్యాబ్ బహుమతితో క్రిసోస్టోమ్ నాల్గవ శతాబ్దపు ప్రముఖ సోఫిస్ట్ లిబానియస్ ఆధ్వర్యంలో ఎలా మాట్లాడాలో నేర్చుకున్నాడు. అతని మరణశయ్యపై, లిబానియస్ (క్రిసోస్టమ్ యొక్క అన్యమత శిక్షకుడు) "క్రైస్తవులు అతనిని దొంగిలించకుంటే" (హ్యాచ్, గ్రీక్ ఐడియాస్ అండ్ యూసేజెస్ ప్రభావం, 109) తనకు అత్యంత విలువైన వారసుడిగా ఉండేవాడని చెప్పాడు. అతని ప్రసంగాలు ఎంత శక్తివంతంగా ఉన్నాయో, అతని ఉపన్యాసాలు తరచూ సభ చప్పట్లతో అంతరాయం కలిగిస్తాయి. క్రిసోస్టమ్ ఒకసారి చప్పట్లు కొట్టడం దేవుని ఇంటిలో తగదని ఖండిస్తూ ఒక ఉపన్యాసం ఇచ్చాడు. కానీ సభకు ఆ ఉపన్యాసం ఎంతగానో నచ్చింది, ఆయన బోధించడం ముగించిన తర్వాత, వారు చప్పట్లు కొట్టారు. ఈ కథ గ్రీకు వాక్చాతుర్యం యొక్క అపరిమితమైన శక్తిని వివరిస్తుంది. క్రిసోస్టమ్ మరియు అగస్టీన్ (354-430), వాక్చాతుర్యం యొక్క మాజీ ఆచార్యుడు ఇద్దరికీ కృతజ్ఞతలు తెలుపుతాము." క్రైస్తవ విశ్వాసంలో పల్పిట్ వక్తృత్వ భాగాన్ని మరియు పార్శిల్‌గా మార్చినందుకు." క్రిసోస్టమ్‌లో, గ్రీకు ప్రసంగం దాని అత్యున్నత స్థాయికి చేరుకుంది. గ్రీకు ప్రసంగ శైలి అలంకారిక ప్రజ్ఞతో మునిగిపోయింది. , పద్యాలను ఉల్లేఖించడం మరియు ప్రేక్షకులను ఆకట్టుకోవడంపై దృష్టి సారించింది. "బోధకుడు వాక్చాతుర్యం యొక్క శక్తిని పొందేందుకు తన ఉపన్యాసాలలో చాలా కాలం పాటు శ్రమించాలి" అని క్రిసోస్టమ్ నొక్కిచెప్పారు. అగస్టీన్‌లో, లాటిన్ ఉపన్యాసం దాని ఎత్తుకు చేరుకుంది. గ్రీకు శైలి కంటే లాటిన్ ఉపన్యాస శైలి చాలా డౌన్ టు ఎర్త్. ఇది "సామాన్యుడి"పై దృష్టి సారించింది మరియు సరళమైన నైతిక పాయింట్‌కి దర్శకత్వం వహించబడింది. జ్వింగ్లీ బోధించడంలో జాన్ క్రిసోస్టమ్‌ను తన మోడల్‌గా తీసుకున్నాడు, అయితే లూథర్ అగస్టిన్‌ను తన మోడల్‌గా తీసుకున్నాడు." లాటిన్ మరియు గ్రీక్ శైలులు రెండూ పద్యాల వారీగా వ్యాఖ్యాన రూపాన్ని మరియు పారాఫ్రేసింగ్ రూపాన్ని కలిగి ఉన్నాయి. అయినప్పటికీ, క్రిసోస్టోమ్ మరియు అగస్టిన్ వంశంలో నిలిచారు. గ్రీకు సోఫిస్టులు, వారు మాకు మెరుగుపెట్టిన క్రైస్తవ వాక్చాతుర్యాన్ని అందించారు, వారు మాకు

"క్రైస్తవ" ఉపన్యాసం ఇచ్చారు: కంటెంట్‌లో బైబిల్, కానీ శైలిలో గ్రీకు."

ఉపన్యాసం చేయడం చర్చికి ఎలా హాని చేస్తుంది
ఐదు శతాబ్దాలుగా గౌరవించబడినప్పటికీ, సాంప్రదాయ ఉపన్యాసం అనేక విధాలుగా చర్చిని ప్రతికూలంగా ప్రభావితం చేసింది.

ప్రధమ,ఉపన్యాసం బోధకుడిని సాధారణ చర్చి సమావేశానికి సిద్ధహస్తుడిగా చేస్తుంది. ఫలితంగా, సమ్మేళన భాగస్వామ్యానికి అంతరాయం కలుగుతుంది మరియు చెత్తగా నిరోధించబడుతుంది. ఉపన్యాసం చర్చిని బోధించే స్టేషన్‌గా మారుస్తుంది. ప్రదర్శనను చూసే మ్యూట్ చేయబడిన ప్రేక్షకుల సమూహంగా సంఘం దిగజారుతుంది. బోధకుడు తన ఉపన్యాసం చేస్తున్నప్పుడు అంతరాయం కలిగించడానికి లేదా ప్రశ్నించడానికి ఆస్కారం లేదు. ఉపన్యాసం క్రీస్తు శరీరం యొక్క పనితీరును స్తంభింపజేస్తుంది మరియు ఖైదు చేస్తుంది. ఇది వారం వారం చర్చి సేకరణలో పల్పిటీర్‌లను ఆధిపత్యం చేయడానికి అనుమతించడం ద్వారా విధేయుడైన అర్చకత్వాన్ని ప్రోత్సహిస్తుంది.

రెండవ, ఉపన్యాసం తరచుగా ఆధ్యాత్మిక వృద్ధిని అడ్డుకుంటుంది. ఇది వన్-వే వ్యవహారం కాబట్టి, ఇది నిష్క్రియాత్మకతను ప్రోత్సహిస్తుంది. ఉపన్యాసం చర్చిని ఉద్దేశించిన విధంగా పనిచేయకుండా నిరోధిస్తుంది. ఇది పరస్పర మంత్రాంగాన్ని ఉక్కిరిబిక్కిరి చేస్తుంది. ఇది బహిరంగ భాగస్వామ్యాన్ని అణచివేస్తుంది. ఇది యాహువా యొక్క ప్రజల ఆధ్యాత్మిక వృద్ధికి మరింత ముక్కు కారటానికి కారణమవుతుంది.

క్రైస్తవులుగా, వారు పరిపక్వం చెందాలంటే తప్పనిసరిగా పని చేయాలి (మార్కు 4:24-25 మరియు హెబ్రీయులు 10:24-25 చూడండి). వారం వారం నిష్క్రియంగా వినడం ద్వారా ఎవరూ పెరగరు. వాస్తవానికి, కొత్త నిబంధన బోధన యొక్క లక్ష్యాలలో ఒకటి ప్రతి సభ్యుని పని చేయడమే (ఎఫెసీయులకు 4:11-16). మీటింగ్‌లో నోరు తెరవమని సభ్యులను ప్రోత్సహించడం (1 కొరింథీయులు 12-14).

సాంప్రదాయిక ఉపన్యాసం ఈ ప్రక్రియకు ఆటంకం కలిగిస్తుంది.

మూడవది,ఉపన్యాసం బైబిల్ లేని మతాధికారుల మనస్తత్వాన్ని కాపాడుతుంది. ఇది మతాధికారులపై అధిక మరియు రోగలక్షణ ఆధారపడటాన్ని సృష్టిస్తుంది. ఉపన్యాసం బోధకుడిని మతపరమైన

	నిపుణుడిని చేస్తుంది - చెప్పడానికి ఏదైనా అర్హత ఉన్న వ్యక్తి మాత్రమే. మిగతా వారందరూ రెండవ-తరగతి విశ్వాసులుగా పరిగణించబడతారు - నిశ్శబ్ద ప్యూ వార్మర్. (ఇది సాధారణంగా వినిపించనప్పటికీ, ఇది చెప్పని వాస్తవికత)" క్రీస్తు శరీరంలోని ఇతర సభ్యులు మ్యూట్ చేయబడినప్పుడు వారి నుండి పాస్టర్ ఎలా నేర్చుకోవచ్చు? చర్చి పాస్టర్ నుండి తన ప్రసంగం సమయంలో ప్రశ్నలు అడగలేనప్పుడు చర్చి అతని నుండి ఎలా నేర్చుకోవచ్చు? సహోదరసహోదరీలు మీటింగ్‌లలో మాట్లాడకుండా అడ్డుకుంటే ఒకరి నుండి మరొకరు ఎలా నేర్చుకోవచ్చు? ఉపన్యాసం "చర్చి"ని సుదూరమైనది మరియు వ్యక్తిత్వం లేనిదిగా చేస్తుంది." ఇది చర్చి నుండి ఆధ్యాత్మిక పోషణను పొందకుండా పాస్టర్‌ను దూరం చేస్తుంది. మరియు ఇది చర్చిని ఒకరి నుండి మరొకరు ఆధ్యాత్మిక పోషణను పొందకుండా చేస్తుంది. ఈ కారణాల వల్ల, ఉపన్యాసం అతిపెద్ద మార్గం-- పని చేస్తున్న అర్చకత్వానికి అడ్డంకులు! **నాల్గవ,**సాధువులను సన్నద్ధం చేయడం కంటే, ఉపన్యాసం వారిని నైపుణ్యం చేస్తుంది. "పరిచర్య పని కోసం పరిశుద్ధులను సన్నద్ధం చేయడం" గురించి పరిచారకులు ఎంత బిగ్గరగా డ్రోన్ చేశారన్నది ముఖ్యం కాదు, నిజం ఏమిటంటే, ప్రతి వారం బోధించే సమకాలీన ఉపన్యాసం, ఆధ్యాత్మిక సేవ మరియు పనితీరు కోసం యెహోవా ప్రజలను సన్నద్ధం చేసే శక్తి తక్కువ. అయితే, దురదృష్టవశాత్తూ, అనేక మంది బోధకులు ఉపన్యాసాలు వినడానికి బానిసలుగా ఉన్నట్లే, యాహువాలోని చాలా మంది ప్రజలు ఉపన్యాసాలు వినడానికి బానిసలుగా ఉన్నారు. దీనికి విరుద్ధంగా, కొత్త నిబంధన-శైలి బోధన ఒక మతాధికారి లేకుండా పని చేసేలా అసెంబ్లీని సన్నద్ధం చేయాలి. **ఐదవ,**నేటి ఉపన్యాసం తరచుగా అసాధ్యమైనది. లెక్కలేనన్ని బోధకులు తాము ఎన్నడూ అనుభవించని వాటిపై నిపుణులుగా మాట్లాడుతున్నారు. అది నైరూప్యమైన/సైద్ధాంతికమైనా, భక్తి/స్ఫూర్తిదాయకమైనా, డిమాండ్/బలవంతం చేసినా, లేదా వినోదాత్మకంగా/వినోదపరిచేదైనా, ఉపన్యాసం బోధించబడిన దాని యొక్క ప్రత్యక్ష, ఆచరణాత్మక అనుభవంలో శ్రోతలను ఉంచడంలో

విఫలమవుతుంది. అందువలన, సాధారణ ఉపన్యాసం పొడి భూమిపై ఈత పాఠం! దీనికి ఆచరణాత్మక విలువ లేదు. చాలా బోధించబడింది, కానీ ఎప్పుడూ తక్కువగా ఉంటుంది. ఇందులో ఎక్కువ భాగం ఫ్రంటల్ లోబ్‌ను లక్ష్యంగా చేసుకుంటుంది. సమకాలీన పల్పిటీరిజం సాధారణంగా సమాచారాన్ని వ్యాప్తి చేయడంలో విఫలమవుతుంది మరియు విశ్వాసులను వారు విన్న వాటిని అనుభవించడానికి మరియు ఉపయోగించేందుకు సన్నద్ధం చేయడంలో విఫలమవుతుంది.

ఈ విషయంలో, ఉపన్యాసం దాని నిజమైన తండ్రి - గ్రీకో-రోమన్ వాక్చాతుర్యాన్ని ప్రతిబింబిస్తుంది. గ్రీకో-రోమన్ వాక్చాతుర్యాన్ని నైరూప్యతతో కొట్టారు. ఇది ఇతరులలో ప్రతిభను బోధించడం లేదా అభివృద్ధి చేయడం కంటే వినోదభరితంగా మరియు ప్రతిభను ప్రదర్శించడానికి రూపొందించిన రూపాలను కలిగి ఉంది. సమకాలీన మెరుగుపెట్టిన ఉపన్యాసం హృదయాన్ని వేడి చేయగలదు, సంకల్పాన్ని ప్రేరేపించగలదు మరియు మనస్సును ఉత్తేజపరుస్తుంది. కానీ జట్టుకు హడిల్‌ను ఎలా వదిలివేయాలో చూపించడం చాలా అరుదు. ఈ అన్ని మార్గాలలో, సమకాలీన ఉపన్యాసం అది వాగ్దానం చేసే రకమైన ఆధ్యాత్మిక వృద్ధిని ప్రోత్సహించడంలో దాని బిల్లింగ్‌ను చేరుకోవడంలో విఫలమైంది. చివరికి, ఇది వాస్తవానికి చర్చి యొక్క పేదరికాన్ని తీవ్రతరం చేస్తుంది. ఉపన్యాసం క్షణిక ఉద్దీపనలా పనిచేస్తుంది. దీని ప్రభావాలు తరచుగా స్వల్పకాలికంగా ఉంటాయి.

నిజాయితీగా ఉందాం. దశాబ్దాలుగా ప్రబోధించబడిన అనేకమంది క్రైస్తవులు ఉన్నారు మరియు వారు ఇప్పటికీ క్రీస్తులో శిశువులుగా ఉన్నారు. క్రైస్తవులు కేవలం వారం వారం ప్రసంగాలు వినడం ద్వారా రూపాంతరం చెందరు. వారు యహువాతో రెగ్యులర్ ఎన్‌కౌంటర్ల ద్వారా రూపాంతరం చెందుతారు. కాబట్టి పరిచర్య చేసేవారు, యెహోవా గురించిన సమాచారం కాకుండా బోధించడానికి పిలువబడతారు. వారు తమ పరిచర్యను తీవ్రంగా ఆచరణాత్మకంగా చేయడానికి కూడా పిలుస్తారు. వారు మాట్లాడే మాట ద్వారా మెస్సీయను బహిర్గతం చేయడానికి మాత్రమే కాకుండా, అతనిని ఎలా అనుభవించాలో, తెలుసుకోవాలో, అనుసరించాలో మరియు సేవించాలో వారి విన్నవారికి చూపించడానికి మాత్రమే పిలుస్తారు. సమకాలీన ఉపన్యాసంలో చాలా తరచుగా ఈ అన్ని ముఖ్యమైన అంశాలు లేవు.

ఒక బోధకుడు తన శ్రోతలను తాను పరిచర్య చేస్తున్న దాని యొక్క సజీవ ఆధ్యాత్మిక అనుభవంలోకి తీసుకురాలేకపోతే, అతని సందేశం యొక్క ఫలితాలు

స్వల్పకాలికంగా ఉంటాయి. అందువల్ల, చర్చికి తక్కువ పల్పిటీర్లు మరియు ఎక్కువ మంది ఆధ్యాత్మిక సహాయకులు అవసరం. మెస్సీయను ప్రకటించగల మరియు బోధించబడిన ఆయనను అనుభవించడానికి యెహోవా ప్రజలను ఎలా మోహరించాలో తెలిసిన వారికి ఇది చాలా అవసరం. మరియు దాని పైన, క్రైస్తవులు తమ పరస్పర సవరణ కోసం ఈ సజీవ మెస్సీయను మిగిలిన అసెంబ్లీతో ఎలా పంచుకోవాలో సూచన అవసరం.

పర్యవసానంగా, క్రైస్తవ కుటుంబానికి మొదటి శతాబ్దపు పరస్పర ప్రబోధం మరియు పరస్పర పరిచర్య యొక్క పునరుద్ధరణ అవసరం. కొత్త నిబంధన ఈ రెండు విషయాలపై ఆధ్యాత్మిక పరివర్తనను కలిగి ఉంది.

నిజమే, బోధించే బహుమతి అసెంబ్లీలో ఉంది. అయితే బోధించడం అనేది విశ్వాసులందరి నుండి (1 కొరింథీయులు 14:26, 31) అలాగే బోధించడానికి ప్రత్యేకంగా ప్రతిభావంతులైన వారి నుండి రావాలి.

(ఎఫెసీయులు 4:11; జేమ్స్ 3:1). మేము బోధనను సంప్రదాయ ఉపన్యాసం రూపంలో అనుమతించినప్పుడు మరియు దానిని వృత్తిపరమైన వక్తల తరగతికి పంపినప్పుడు మేము బైబిల్ సరిహద్దులకు దూరంగా ఉంటాము.

దాన్ని చుట్టడం

యెహోవా వాక్యాన్ని బోధించడం మరియు బోధించడం లేఖనాధారమా? అవును ఖచ్చితంగా. కానీ సమకాలీన పల్పిట్ ఉపన్యాసం లేఖనాల్లో కనిపించే బోధన మరియు బోధనకు సమానమైనది కాదు.

ఇది పాత నిబంధనలో, యహుషువా యొక్క పరిచర్యలో లేదా ఆదిమ సభ జీవితంలో కనుగొనబడలేదు." - ఇంకా ఏమిటంటే, పాల్ తన గ్రీకు మతమార్పిడులకు తన అన్యమత సమకాలీనుల (1 కొరింథియన్స్) కమ్యూనికేషన్ విధానాల ద్వారా ప్రభావితం కావడానికి నిరాకరించాడని చెప్పాడు. 1:17,22; 2:1-5.)

కానీ 1 కొరింథీయులు 9:22-23 (NLT) గురించి ఏమి చెప్పాలి, ఇక్కడ పాల్ ఇలా చెప్పాడు, "నేను అందరితో ఉమ్మడిగా ఉండటానికి ప్రయత్నిస్తాను, కొన్నింటిని రక్షించడానికి నేను చేయగలిగినదంతా చేస్తున్నాను"? విశ్వాసుల పరివర్తన మరియు పరస్పర పునరుద్ధరణను అణిచివేసే అన్ని ఆరాధన సమావేశాలలో వారపు ఉపన్యాసాన్ని కేంద్రీకరించడం ఇందులో ఉండదని మేము వాదిస్తాము.

ఉపన్యాసం గ్రీకు వాక్చాతుర్యం యొక్క గర్భంలో ఉద్భవించింది. అన్యమతస్థులు క్రైస్తవులుగా మారినప్పుడు ఇది క్రైస్తవ సంఘంలో పుట్టింది, వారి వక్తృత్వ శైలిని అసెంబ్లీలోకి తీసుకురావడం ప్రారంభించింది. మూడవ శతాబ్దం నాటికి, క్రైస్తవ నాయకులు ఉపన్యాసం చేయడం సర్వసాధారణమైంది. నాల్గవ శతాబ్దం నాటికి అది ఆనవాయితీగా మారింది.

క్రైస్తవ మతం దాని చుట్టుపక్కల సంస్కృతిని గ్రహించింది. మీ పాస్టర్ తన పవిత్ర ప్రసంగాన్ని అందించడానికి తన మతాధికారుల వస్త్రాలను ధరించి తన పల్పిట్‌ను ఎక్కినప్పుడు, అతను తెలియకుండానే ప్రాచీన గ్రీకు వక్త పాత్రను పోషిస్తున్నాడు.

ఏది ఏమైనప్పటికీ, సమకాలీన ఉపన్యాసం దాని ఉనికికి మద్దతు ఇవ్వడానికి బైబిల్ యోగ్యత యొక్క చిన్న ముక్కను కలిగి లేనప్పటికీ, ఇది చాలా మంది నేటి క్రైస్తవుల దృష్టిలో విమర్శనాత్మకంగా ఆరాధించబడుతోంది. ఇది క్రైస్తవ మనస్సులో ఎంతగా పాతుకుపోయిందంటే, చాలా మంది బైబిల్-విశ్వసించే పాస్టర్లు మరియు సామాన్యులు తాము సంపూర్ణ సంప్రదాయం నుండి లేఖన విరుద్ధమైన అభ్యాసాన్ని ధృవీకరిస్తున్నారని మరియు కొనసాగించడాన్ని చూడలేకపోయారు. ఉపన్యాసం శాశ్వతంగా పొందుపరచబడింది.

సమకాలీన ఉపన్యాసం గురించి మనం కనుగొన్న అన్నింటి దృష్ట్యా, ఈ ప్రశ్నలను పరిగణించండి:

ఒక వ్యక్తి ఉపన్యాసం బోధిస్తున్నప్పుడు యెహోవా వాక్యానికి నమ్మకంగా ఉండాలనే ఉపన్యాసం ఎలా బోధించగలడు? మరియు ఒక క్రైస్తవుడు నిష్క్రియంగా పీఠంలో కూర్చున్నప్పుడు మరియు విశ్వాసులందరి అర్చకత్వాన్ని ఎలా ధృవీకరించగలడు? దానిపై ఒక చక్కని అంశాన్ని చెప్పాలంటే, ప్రొటెస్టంట్ సోలా స్క్రిప్చర్ సిద్ధాంతాన్ని ("గ్రంథం ద్వారా మాత్రమే") నిలబెట్టుకుంటామని మరియు ఇప్పటికీ పల్పిట్ ఉపన్యాసానికి మద్దతు ఇస్తున్నామని మీరు ఎలా క్లెయిమ్ చేయవచ్చు?

ఒక రచయిత చాలా అనర్గళంగా చెప్పినట్లుగా, "ప్రబోధం ఆచరణలో, విమర్శలకు అతీతమైనది. ఇది అంతిమంగా, పవిత్రంగా మారింది - 'పెద్దల సంప్రదాయం' పట్ల వక్రీకరించిన గౌరవం యొక్క ఉత్పత్తి. . . ఇది వింతగా అస్థిరంగా కనిపిస్తుంది. బైబిల్ యెహోవా వాక్యమని, 'విశ్వాసం మరియు ఆచరణకు సంబంధించిన అన్ని విషయాలలో అత్యున్నత మార్గదర్శి' అని వాదించే వారు తమ తండ్రుల 'విరిగిన

తొట్టెల'కి అనుకూలంగా బైబిల్ పద్ధతులను తిరస్కరించిన వారిలో మొదటివారు (జెర్మీయా 2:13).

ఉపన్యాసం వంటి పవిత్రమైన ఆవుల కోసం చర్చి యొక్క కారల్‌లో నిజంగా ఏదైనా స్థలం ఉందా? హీబ్రూ స్క్రిప్చర్స్ యొక్క హెబ్రాయిక్ అవగాహనను ప్రోత్సహించడం; క్రైస్తవ ప్రసంగం ఎక్కడ నుండి వచ్చింది?

మూలాలు

- అన్యమత క్రైస్తవం?అవర్ చర్చ్ ప్రాక్టీసెస్ యొక్క మూలాలను అన్వేషించడం, ఫ్రాంక్ వియోలా మరియు జార్జ్ బర్నా, 1998, టిండేల్ హౌస్ పబ్లిషింగ్, ఇంక్.
- నిజమైన మతోన్మాదులు దయచేసి నిలబడతారా?మూడవ ఎడిషన్, డేవిడ్ బెర్కోట్ 1989, స్క్రోల్ పబ్లిషింగ్, అంబర్సన్, PA
- షాలోమ్ ఇన్‌స్టిట్యూట్ ఆఫ్ సౌత్ పసిఫిక్ - హీబ్రూ స్క్రిప్చర్స్‌పై హెబ్రాయిక్ అవగాహనను ప్రోత్సహించడం; క్రైస్తవ ప్రసంగం ఎక్కడ నుండి వచ్చింది? http://webdesign97.tripod.com/shalominstitutepromotinghebrewunderstandingofscripture/id40.html
- నా చర్చి నిజంగా కొత్త నిబంధన చర్చినా?డారిల్ ఎం. ఎర్కెల్ (1994)
- విశ్వాసం యొక్క "గ్రూప్" వ్యక్తీకరణలలో ఎవరు చురుకుగా ఉన్నారు?జార్జ్ బర్నా barna.org/faith-spirituality/400-who-is-active-in-group-expressions-of-faith-barna-study-examines-small-groups-sunday-school-and-house-churches
- సాధారణ చర్చి(Wikipedia.org/wiki/simple_church.